

JOI 25 FEBRUARIE 2010

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.00)

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Dle președinte, ieri, deoarece am fost ocupați cu parcurgerea agendei în această adunare, nu ne-a mai rămas timp să menționăm recentul deces al lui Orlando Zapata, pe care delegația spaniolă îl regretă sincer. Acesta a murit după o lungă grevă a foamei. Este primul prizonier de conștiință care moare în Cuba în 40 de ani, iar noi solicităm aici eliberarea tuturor prizonierilor de conștiință din Cuba și din restul lumii. De asemenea, aș vrea să ne exprimăm solidaritatea față de familia sa și față de poporul cubanez, aflat pe calea către pluralism și dezvoltare.

Acest eveniment foarte trist ar putea acționa ca un catalizator pentru o discuție care vizează stabilirea relațiilor dintre Uniunea Europeană și Cuba într-un cadru bilateral global, care să garanteze un dialog constructiv permanent privind drepturile omului, pe picior egal cu acordurile Uniunii Europene cu țări terțe.

2. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

3. Situația din Ucraina (proponeri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

4. Cartea verde privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A7-0014/2010) elaborat de dna Maria do Céu Patrão Neves, în numele Comisiei pentru pescuit, referitor la Cartea verde privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului (COM(2009)0163 - 2009/2106(INI)).

Maria do Céu Patrão Neves, raportoare. – (PT) Permiteți-mi să adresez câteva cuvinte grupului de 50 de pescari care ar trebui să intre în această Cameră din moment în moment și care sunt aici pentru a urmări această dezbatere și pentru a vota raportul.

Cred că pot vorbi în numele tuturor colegilor mei din Comisia pentru pescuit, care au muncit din greu la acest raport, când spun că sunt foarte fericită că a venit această zi, ziua în care raportul urmează a fi prezentat Parlamentului și supus votului. De ce? Pentru că politica comună în domeniul pescuitului este una dintre politicile-fanion ale Uniunii Europene. Aceasta a avut un start destul de dificil, fiind lansată oficial în anii '80 și trecând prin prima sa reformă în 2002. În prezent suntem la curent cu câteva dintre problemele principale care au fost identificate atunci (mă refer la supracapacitate, pescuit și investiții excesive, inegale în tot cuprinsul UE), deoarece aceste probleme sunt încă prezente în mare măsură azi.

Acesta este punctul inițial al reformei, o reformă care trebuie să fie vastă și profundă și care este așteptată de mult timp de către industrie.

Care ar fi direcția în care ar trebui să se îndrepte această reformă, potrivit conținutului raportului nostru? În primul rând, în ceea ce privește principiile de bază, trebuie să existe un echilibru între aspectele de mediu, sociale și economice. Aspectele de mediu sunt necesare pentru a garanta conservarea stocurilor; aspectele sociale, pentru a garanta evoluția și demnitatea profesiei; și aspecte economice pentru a se garanta faptul că industria își poate genera propriul venit. Fără aceste trei aspecte, nu vom mai avea pescuit în Uniunea Europeană sau cel puțin nu va exista pescuit durabil și capabil de dezvoltare, ceea ce ne dorim cu toții.

Cum ar trebui puse în aplicare aceste principii generale, care au ca scop reducerea pescuitului, sporirea profitului și conservarea mai bună a stocurilor? Raportul evidențiază anumite aspecte fundamentale: investițiile în descentralizare; promovarea transferului de putere către pescari și către întreaga industrie a pescuitului, pentru a avea puteri de decizie; implicarea mai mare a acestora în gestionarea pescuitului, ceea ce va permite, de asemenea, o politică a respectării regulamentelor și a responsabilității; nevoia de a face o distincție între flotele la scară mică și cele industriale, cu reglementări specifice pentru fiecare; nevoia de a se evalua modelele de gestionare care sunt mai bine adaptate la diferite domenii de pescuit și la diferite tipuri de pescuit;

importanța consolidării pieței printr-un pescuit orientat către produse cu valoare adăugată și către creșterea prețului la prima vânzare; utilizarea subvențiilor folosind practici bune; reglementarea modernizării flotei în ceea ce privește siguranța și igiena; dezvoltarea decisivă a acvaculturii, care este durabilă din punct de vedere ecologic în cadrul Uniunii Europene; și dezvoltarea altor sectoare implicate în prinderea sau procesarea peștelui. Nu ar trebui să uităm să atragem atenția asupra rolului din ce în ce mai mare al femeilor în pescuit și asupra nevoii de a solicita ca produsele piscicole din țări terțe care sunt importate în UE să fie supuse acelorași cerințe ca în cazul producătorilor noștri. Acest lucru înseamnă certificarea, etichetarea, trasabilitatea și, în sfârșit, integrarea pescuitului în politica maritimă europeană, în contextul mai larg al dezvoltării acestui domeniu.

Permiteți-mi să închei prin a afirma că raportul prezentat aici, astăzi, a rezultat în urma efortului comun al tuturor membrilor din Comisia pentru pescuit, mai ales al raportorilor alternativi, cu care am lucrat foarte intens, dar și cu Comisia, Secretariatul Parlamentului European, consilierul Grupului Partidului Popular European (Creștin Democrat) și cu alți consilieri ai altor grupuri politice și, desigur, cu echipa mea și cu asistentul meu pentru aspecte legate de pescuit. Raportul pe care îl prezentăm astăzi aici reprezintă un efort cu adevărat comun și sperăm că va fi adoptat și aici.

Juan Carlos Martín Fragueiro, *președinte în exercițiu al Consiliului*. – (ES) Dle președinte, și președinția salută această dezbatere în Parlamentul European, pentru că este o contribuție importantă la procedura amplă de consultare privind Cartea verde, iar contribuțiile Parlamentului European ar trebui să fie luate în considerare în mod serios de către Comisie în momentul elaborării propunerilor sale legislative.

De asemenea, Consiliul va analiza cu atenție toate opiniile Parlamentului, pentru a putea examina și adopta ulterior propunerile legislative în cadrul procedurii legislative ordinare.

Cartea verde din aprilie 2009 supune atenției diferite constrângeri structurale ale politicii comune în domeniul pescuitului: supracapacitatea, lipsa obiectivelor precise, adoptarea de decizii pe termen scurt, lipsa responsabilității în sector și respectarea insuficientă a legislației în general.

Cartea verde a prezentat și posibile moduri de combatere a acestor constrângeri structurale și a analizat chestiuni importante, precum regimurile diferențiate pentru flotele industriale și flotele mici de coastă, deșeuri, principiul stabilității relative, drepturile individuale transferabile, orientarea mai mare către piețe, integrarea politicii comune în domeniul pescuitului în contextul mai larg al politicii maritime, finanțarea publică și dimensiunea externă a PCP.

Statele membre studiază în detaliu, atât individual, cât și în comun, în Consiliu, toate aspectele chestiunilor în cauză. Prima fază a consultărilor a luat sfârșit în decembrie 2009, iar Comisia a primit 1 700 de propuneri și a organizat peste 125 de reuniuni și seminarii până la această dată.

În cea de-a doua fază, care va începe la 1 septembrie anul acesta, se vor analiza contribuțiile făcute și se vor discuta ideile principale. În ianuarie, Comisia a organizat seminarii privind elemente-cheie ale reformei și gestionarea pescuitului pe baza drepturilor; chiar astăzi se desfășoară un seminar privind pescuitul la scară mică. Evaluarea impactului va avea loc în martie. Fondul european pentru pescuit și viitoarea perspectivă financiară vor fi tratate în aprilie, fiind urmate de dimensiunea externă în mai și de deșeuri și selectivitate în iunie.

Pe 2 și 3 mai, conferința organizată în comun de președinție și de Comisie va avea loc în La Coruña. Aceasta va trata trei elemente fundamentale ale reformei, și anume guvernarea, gestionarea stocurilor și diferențierea între flotele de pescuit mici și cele la scară mare.

Pe 4 și 5 mai, miniștrii se vor întâlni la Vigo pentru a examina rezultatele conferinței și este posibil ca agenda Consiliului din iunie să includă o dezbatere informală pe marginea unui document de lucru privind posibile schimbări.

În cea de-a treia fază, care va începe în a doua jumătate a anului 2010, după cum am spus mai devreme, Comisia va prezenta o Carte albă și ulterior patru propuneri legislative: regulamentul de bază, noua comunicare, măsurile tehnice și noul regulament privind pescuitul. Obiectivul este intrarea în vigoare a PCP, cu noua reformă, la 1 ianuarie 2013.

Consiliul nu a adoptat încă o poziție în această privință; va adopta doar decizii formale pe baza propunerilor legislative pe care le primește de la Comisie în 2011 și va face acest lucru în conformitate cu regulamentele privind procedura legislativă ordinară.

Maria Damanaki, *membră a Comisiei*. – Dle președinte, având în vedere că acesta este primul meu discurs în calitate de comisar în fața membrilor acestei adunări, aș vrea să vă mulțumesc pentru că mi-ați oferit oportunitatea de a mă adresa Parlamentului European. Mă simt foarte onorată să fiu aici, cu dumneavoastră, și să discut reforma politicii comune în domeniul pescuitului, care este o problemă centrală pentru întregul sector. Vreau să o felicit pe raportoarea, dna Neves, pentru munca depusă în sensul reunirii diferitelor poziții într-un document coerent. Sunt absolut de acord că avem nevoie de o reformă radicală pentru a îndrepta eșecurile structurale ale politicii noastre. După cum știți, ultima reformă din 2002 nu a fost suficient de reușită.

Acum trebuie să abordăm toate deficitul din trecut, să obținem rezultate mai bune din punct de vedere ecologic, social și economic. Consultarea publică a arătat clar că această reformă se bucură de mult sprijin. Desigur, nu voi putea răspunde astăzi tuturor aspectelor abordate în raportul dumneavoastră, care urmează a fi votat. Cu toate acestea, voi ține cont de amendamentele dumneavoastră de compromis privind durabilitatea, supracapacitatea, pescuitul la scară mică, descentralizarea orizontală, eliminarea progresivă a capturilor aruncate înapoi în mare, noile acorduri privind pescuitul și punerea în aplicare a acestora în sectorul pescuitului. Sunt foarte recunoscătoare pentru contribuțiile dumneavoastră constructive.

Aș vrea să evidențiez două aspecte specifice: în primul rând, finanțarea publică. Consider că trebuie să abordăm subvențiile astfel încât să obținem rezultate mai bune, urmărind obiectivele politicii noastre. De exemplu, în loc să sprijinim construirea de noi vase, ar trebui să sprijinim inovațiile în domeniul selectivității și ecologizării și să ajutăm organizațiile de producători să facă față provocărilor viitoare.

În al doilea rând, împărtășesc opiniile dumneavoastră în privința dimensiunii sociale: ne dorim un pescuit care creează locuri de muncă atractive și sigure. Sunt nerăbdătoare să aud propunerile dumneavoastră astăzi, în cursul acestei dezbateri.

Permiteți-mi, de asemenea, să vă informez în privința următorilor noștri pași. Vom pregăti un raport succint privind consultările de anul trecut, care ne va ajuta să pregătim propunerile pentru noua politică. Organizăm ateliere pentru a discuta subiectele specifice cu părțile interesate, instituțiile și statele membre. Împreună cu Președinția spaniolă, în luna mai vom organiza o conferință amplă privind reforma PCP.

Știu, și acest lucru a fost menționat deja, că se desfășoară un atelier tehnic în cadrul Comisiei chiar în acest moment, cu participanți din toată Europa. Îmi pare rău că nu puteți participa la acest atelier. Acesta a fost stabilit cu mult timp în urmă. Voi încerca, dacă va fi posibil, să mă asigur că reuniunile nu vor mai coincide în viitor.

Pe baza acestei contribuții, la sfârșitul lui 2010, vom începe să elaborăm propunerile noastre, care urmează a fi adoptate în Comisie în primăvara lui 2011. Acest vast proces de consultare va culmina cu o discuție foarte productivă cu dumneavoastră. Dumneavoastră, în calitate de colegiitori, veți avea atunci un rol major de jucat în modelarea noii politici, împreună cu Consiliul. Aștept cu nerăbdare cooperarea cu dumneavoastră.

Antonello Antinoro, *în numele Grupului PPE*. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, sunt recunoscător Consiliului pentru comentarii și aș vrea să-i mulțumesc și să-i urez mult noroc noului comisar – care își face debutul astăzi, în această adunare – în activitatea pe care ne pregătim să o desfășurăm.

Consider că este important ceea ce punem în aplicare și sper că această Carte verde, pe care începem să o dezbaterem astăzi și pe care o vom vota mai târziu, nu va sfârși ca în 2002.

Azi, însă, Parlamentul European se află într-o poziție diferită. Avem procedura legislativă ordinară și Tratatul de la Lisabona și consider, prin urmare, că va trebui să profităm de acestea pentru a îndeplini obiectivele.

Punctele-cheie au fost descrise de raportoarea noastră, dna Patrão Neves, față de care noi, Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), ne exprimăm recunoștința pentru eforturile depuse, pentru rezumatul pe care a reușit să-l prezinte și pentru tot ceea ce a reușit să evidențieze.

Am vrut doar să iau cuvântul și să profit de această ocazie pentru a aborda tema pescuitului, însă depășind conținutul Cărții verzi normale – și al Cărții albe anunțate pentru luna iunie – și abordând nevoile legate de mările Europei și mai ales de Mediterana.

Astăzi, trebuie să stabilim regulamente pe care le impunem deja economiei noastre și pescarilor noștri de câțiva ani. Cu toate acestea, statele de coastă, chiar și cele învecinate cu Europa, au ignorat intenționat și adesea, într-adevăr, foarte des, aceste regulamente și ne aflăm în situația paradoxală în care toate acestea sunt impuse pescarilor noștri, în timp ce ceilalți se pot comporta după bunul plac.

Astăzi, Comisia Europeană are un rol diferit și mai pronunțat; are un ministru pentru afaceri externe și un Parlament mai puternic. Eu sper că, în cadrul Cărții verzi și înainte de a ne angaja la Cartea albă, vom putea lucra cu țările terțe – acele țări care nu fac parte din Uniune – în vederea elaborării de regulamente comune și partajate, pentru a ne asigura că persoanele supuse regulamentelor nu se simt trădate sau ignorate de Uniune și că privesc Uniunea ca pe un prieten, nu ca pe un inamic.

Josefa Andrés Barea, în numele Grupului S&D. – (ES) Vă mulțumesc, dle Martín Fragueiro, vă urez bun venit și vă mulțumesc, dnă Damanaki.

Și eu vorbesc aici pentru prima dată despre tema pescuitului și, într-adevăr, ne confruntăm cu o provocare importantă în acest domeniu. Suntem obligați, iar aceasta este responsabilitatea noastră, să definim linii directoare care să garanteze durabilitatea mărilor, a pescuitului și, pe scurt, a planetei.

De asemenea, vorbim despre un element important al producției din țările noastre, din zonele noastre de coastă, din regiunile noastre – un element economic și cultural care cuprinde multe valori – și după cum ați afirmat pe bună dreptate, dnă Damanaki, există probleme referitoare la reforma din 2002.

Trebuie să revizuim principiul stabilității relative și să căutăm noi abordări mai flexibile și mai adaptabile ale gestionării, pentru că există probleme legate de capturile totale admisibile și de cote. Există probleme din cauza binecunoscutei chestiuni a capturilor aruncate înapoi în mare, pe care nu o putem trece cu vederea de dragul pescarilor noștri sau de dragul planetei noastre.

Viitoarea reformă a PCP trebuie să asigure un sistem de pescuit durabil, iar noi suntem în favoarea unui nou sistem de gestionare bazat pe efortul de pescuit. Trebuie să fim mai deschiși, trebuie să analizăm posibilități și să încercăm să facem gestionarea mai flexibilă.

Trebuie să asigurăm introducerea pe scară largă a criteriilor de mediu și să diferențiem între pescuitul de coastă și pescuitul la mare adâncime. Acest lucru este important și dorit de întregul sector. Trebuie să reducem supracapacitatea anumitor flote. De asemenea, trebuie să finalizăm organizarea comună a pieței și să găsim o cale de a stabiliza piața și de a o armoniza cu importurile de pește din terțe țări.

Lupta împotriva pescuitului ilegal, criticată și inefficientă până acum, are nevoie de resurse suplimentare, de sancțiuni armonizate și de acorduri internaționale bazate pe principiile legii, principiile drepturilor omului și pe principiile respectării acordurilor.

Un cadru financiar, despre care ați spus că trebuie să dea rezultate mai bune, trebuie să genereze rezultate mai bune decât politica actuală.

Mai presus de toate, trebuie să ne gândim la dimensiunea socială: vorbim despre oameni și trebuie să ne asigurăm că sunt tratați cu demnitate, cu simțul profesionalismului, se bucură de recunoaștere profesională și au capacitatea economică de a supraviețui.

Desigur, nu trebuie să uităm de integrarea femeilor, care reprezintă partea invizibilă a lumii pescuitului. Trebuie să le aducem în atenție și să facem un efort suplimentar pentru acestea.

Reforma politicilor din domeniul pescuitului reprezintă mai mult decât elaborarea legislației. Înseamnă abordarea unei părți importante a reformei, din interiorul Uniunii Europene, care va garanta durabilitatea mărilor, a activității pescarilor și a unei părți a planetei.

Drept urmare, trebuie să dăm dovadă de curaj în fața provocărilor, iar curajul implică abordarea unei politici fără frică. Trebuie să lăsăm temerile deoparte. Trebuie să abordăm situația direct și să menținem echilibrul statului, al Uniunii Europene și al lumii.

Carl Haglund, în numele Grupului ALDE. – (SV) Dle președinte, noi, cei care am lucrat din greu la această Carte verde și la raport, suntem foarte mulțumiți că am ajuns până în plen. În primul rând, aș vrea să-i mulțumesc raportoarei, care a făcut o treabă excelentă.

Politica noastră comună din domeniul pescuitului are nevoie de o reformă. Pentru Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, este foarte important ca reforma să se bazeze pe o abordare ecosistemică. Din acest punct de vedere, formularea raportului este bună. În același timp, ne confruntăm cu o situație în care trebuie tratate probleme serioase, precum capturile aruncate înapoi în mare, enorma supracapacitate care există în unele locuri și multe altele. Deci sunt mulțumit că am reușit să fim de acord în privința unor măsuri care vizează în special aceste chestiuni. Cine este convins cu adevărat că politica UE privind capturile aruncate înapoi în mare este justificată? Eu nu sunt, cu siguranță.

O altă problemă importantă este regionalizarea politicii comune din domeniul pescuitului. Acolo unde situația este complet diferită, în diverse locuri din Europa, este important ca deciziile să se ia și să se aplice la nivel regional. O altă reformă binevenită este reprezentată de intenția de a introduce o abordare separată a pescuitului de coastă la scară mică. Acestea sunt, de asemenea, probleme pe care le-am adus în discuție în raportul Grupului ALDE.

În calitate de finlandez și având în vedere că locuiesc în apropierea Mării Baltice sunt, de asemenea, mulțumit de declarația referitoare la posibilitatea de a lua măsuri pentru a aborda problema populațiilor supradimensionate de foci și de cormorani, deoarece aceasta este una dintre cele mai mari amenințări pentru pescuitul în Marea Baltică.

În sfârșit, aș vrea să menționez acordul privind pescuitul cu țări terțe. Este important ca politica noastră în acest domeniu să meargă mână în mână cu politica UE privind drepturile omului. Acordul cu Guineea este un exemplu bun în care Parlamentul a votat împotriva acordului, iar acest fapt indică drumul pe care ar trebui să-l urmăm în viitor.

Sunt foarte fericit să văd cât de mult a progresat reforma. Avem o Carte verde bună și sunt sigur că vom avea o politică în domeniul pescuitului mult mai bună începând cu 2013.

Isabella Lövin, în numele Grupului Verts/ALE. – (SV) Dle președinte, dnă comisar Damanaki, doamnelor și domnilor, mi s-au deschis ochii în privința politicii comune a UE în domeniul pescuitului și asupra urmărilor sale distructive în 2002, când, drept urmare a unui vot în Parlamentul suedez, Suedia a decis interzicerea unilaterală a pescuitului de cod timp de un an, însă Comisia Europeană a împiedicat-o să pună hotărârea în aplicare.

În ciuda faptului că Suedia intenționa să acorde compensații persoanelor care practică pescuit comercial ca urmare a interdicției, a faptului că cercetătorii din Consiliul Internațional pentru Explorarea Mărilor recomandaseră o interdicție totală a pescuitului de cod pentru câțiva ani și a faptului că stocurile de cod aflate de-a lungul coastei suedeze fuseseră decimate sau reduse cu 70-90 %, principiul politicii comune în domeniul pescuitului a fost mai important. Dacă toate celelalte state membre practică pescuitul în exces, și Suedia trebuie să facă același lucru, conform Comisiei. Cu alte cuvinte, exploatarea a fost obligatorie pentru statele membre ale UE.

Ultima reformă a politicii din domeniul pescuitului s-a realizat în 2002 și nu s-a dovedit capabilă să abordeze problemele dificile cu care se confrunta deja industria pescuitului acum zece ani, și anume mult prea multe vase mult prea eficiente, care concureau pentru mult prea puțin, din ce în ce mai puțin pește. Ultimele vase care prindeau ton roșu au fost subvenționate de UE chiar în 2005, în Mediterana. Între 2000 și 2008, contribuabilii UE au cheltuit 34 milioane de euro pentru a construi și pentru a moderniza vase pentru pescuit ton într-un moment în care stocurile de ton erau pe punctul de a fi complet epuizate. Un fenomen asemănător are loc în Marea Baltică. În ultimii ani, Consiliul suedez pentru pescuit a plătit 5,4 milioane de euro pentru a transforma în fier vechi unele dintre cele mai mari vase pentru pescuit ton – aceleași vase care au fost construite cu ajutorul banilor UE.

Este necesară o reformă radicală a politicii în domeniul pescuitului. Considerăm că trebuie oprite toate tipurile de subvenții dăunătoare. Vasele UE alimentate cu combustibil scutit de accize și acordurile de acces oferite de contribuabili golesc în prezent mările africane de resurse alimentare vitale și concurează neloial cu pescarii africani, distrugând în același timp ecosistemele.

Înainte de votul de astăzi asupra raportului privind Cartea verde, i-aș invita pe toți colegii mei deputați cel puțin să înlăture un alineat nefast dintr-un raport de altfel excelent în cea mai mare parte. Mă refer la alineatul (121), care prevede că politica externă a UE în domeniul pescuitului ar trebui să apere interesele pescuitului european. Nu consider că este în beneficiul UE să se urmărească o asemenea politică în 2010.

Marek Józef Gróbarczyk, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, dnă Damanaki, pentru început, aș vrea să îi mulțumesc sincer dnei Patrão Neves pentru efortul pe care l-a depus în elaborarea acestui raport. Este nevoie de o mare determinare, cât și de compromisuri pentru a crea un document atât de coerent. Acest raport este totuși doar baza pe care se va construi viitoarea politică comună în domeniul pescuitului, care necesită o reconstruire aprofundată și schimbări fundamentale, astfel încât grija pentru mediu să poată fi în concordanță cu dezvoltarea moștenirii istorice a pescuitului. Politica trebuie să se bazeze pe regionalizare, care se va baza la rândul său pe condițiile care predomină în diferite regiuni. Acest lucru va permite o evaluare corectă, fundamentată pe opinii din interiorul industriei pescuitului, cât și pe opinii științifice, iar compromisul adoptat va asigura gestionarea echitabilă și uniformă a pescuitului.

Noua politică din domeniul pescuitului trebuie să stimuleze dezvoltarea industriei într-o Europă copleșită de criză, însă este necesar, de asemenea, să se acorde atenție pescuitului industrial prădători care se desfășoară mai ales în Marea Baltică, unde pești sănătoși și valoroși sunt transformați în făină de pește utilizată în fermele de pui și de vite, iar, în schimb, pe mesele europenilor ajunge pangasius toxic din Orientul Îndepărtat. Aceasta este o lovitură pentru pescuitul european de coastă durabil, o industrie față de care ar trebui să avem o grijă deosebită.

De asemenea, acest lucru dovedește necesitatea stabilirii unui sistem rațional și echitabil de capturi, pentru a înlocui sistemul cotelor ușor de manipulat. Astfel se poate da o șansă egală tuturor pescarilor din toate țările Uniunii Europene. Conservatorii și reformiștii europeni au aprobat raportul, în speranța că sistemul actual se va schimba.

João Ferreira, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) În Cartea sa verde, Comisia încearcă să stabilească un sistem comunitar de drepturi de pescuit introdus treptat sau brusc sau un sistem de drepturi de proprietate privată pentru accesul la utilizarea unui bun public, și anume stocurile de pește.

Această propunere a fost respinsă când a fost efectuată ultima reformă, însă zece ani mai târziu, Comisia s-a întors la putere și este cea care prevede urmările inevitabile ale privatizării stocurilor: concentrarea activității în mâinile unor grupuri cu putere economică și financiară mai mare și distrugerea unei părți importante din pescuitul de coastă la scară mică. Este revelator faptul că țările care au ales această cale, precum Islanda, doresc acum să se retragă, confruntându-se cu efectele adverse și cu anomalii ale acestui sistem.

Parlamentul ar trebui să adopte o poziție fermă, respingând această propunere. În mod întâmplător, această soluție nu reprezintă niciun fel de garanție că va fi protejată durabilitatea stocurilor de pește, pentru că reducerea și concentrarea drepturilor în mâinile câtorva operatori nu înseamnă în mod neapărat o reducere a efortului de pescuit, ci pur și simplu o concentrare a exploatării resurselor.

Protejarea durabilității resurselor necesită alte măsuri, precum garantarea unui câștig echitabil în cadrul sectorului. Acest lucru necesită, la rândul său, intervenția pe piață și o strategie mai bună de marketing în sector, care să implice creșterea prețului la prima vânzare, creșterea plății pentru munca pescarilor, reducerea marjelor de profit ale intermediarilor și promovarea distribuției echitabile a valorii adăugate de-a lungul lanțului valoric al acestui sector.

Realitatea pescuitului din UE este complexă și diversă. În această situație, importanța recunoscută a guvernării locale contrazice în mod direct cadrul instituțional creat de Tratatul de la Lisabona, care stabilește conservarea resurselor biologice marine ca mandatul unic al Uniunii Europene.

Avem nevoie de o gestionare bazată pe cunoștințe științifice, care țină cont de realitate și de caracteristicile specifice ale fiecărei țări, zone de pescuit, flote și de caracteristicile resurselor. Acest lucru înseamnă că trebuie să implicăm pescarii în găsirea de soluții și în punerea în aplicare a acestora. Aceasta este o abordare complet diferită de simpla aplicare descentralizată a unei politici definite la nivel central.

John Bufton, în numele grupului EFD. – Dle președinte, doresc să fac apel la dna comisar Damanaki să dea dovadă de sensibilitate față de Marea Britanie în ceea ce privește revizuirea politicii comune în domeniul pescuitului care caută să includă pescuitul maritim de agrement cu undița în reglementarea și controlul pescuitului maritim.

Am crezut că scopul cotelor este să prevină diminuarea stocurilor. Politica europeană din domeniul pescuitului s-a dovedit a fi un eșec atât de mare în ceea ce privește durabilitatea, încât 91 % din zonele de pescuit sunt pe punctul de a fi clasificate drept supraexploatare până în 2015.

Însă problema se pune astfel: cum se pescuiește, nu cine pescuiește. Pescuitul nediferențiat cu traulul și pescuitul cu paragat ne golesc mările de forme de viață marină. Aruncarea înapoi în mare a peștilor morți care au fost deja prinși și care sunt buni pentru consum merge cu siguranță în sensul opus durabilității.

Însă pescuitul maritim de agrement cu undița reprezintă o formă de pescuit durabil, de care se bucură aproape 1 milion de persoane în Regatul Unit și care susține o industrie care se estimează la cca 2 miliarde de euro, luând în calcul numai comerțul cu echipamente pentru pescuit de pe tot continentul.

Aproximativ 19 000 de persoane sunt angajate în cca 1 300 de întreprinderi din Anglia și din Țara Galilor de pe urma industriei pescuitului de agrement cu undița. Pescarii care practică pescuitul maritim de agrement cu undița prind și scot din mare numai ceea ce intenționează să consume, lăsând peștii mici să se dezvolte

și să se înmulțească, aruncând înapoi ceea ce nu au nevoie. În unele cazuri, mai întâi marchează peștele, contribuind la programele de conservare.

Dacă este să se întâmple după cum dorește Comisia, vor fi forțați să aducă pe uscat tot ceea ce prind și să își socotească partea de cotă în funcție de cea națională.

Pescuitul maritim de agrement cu undița susține autosuficiența durabilă din punct de vedere ecologic, care dacă ar fi practică de mai multe persoane, ar face să scadă cererea care alimentează în prezent pescuitul comercial nediscriminat și care amenință întregi specii de forme de viață marină.

Politica comună din domeniul pescuitului a fost mereu în defavoarea flotei britanice, căreia în prezent i se permite să pescuiască doar 7 % din cota de cod din Canalul Mânecii și doar o cincime din cota pentru apele noastre teritoriale.

Poate dna comisar va considera că este de cuviință să favorizeze nevoile pescarilor de agrement inofensivi din Regatul Unit în același mod în care predecesorul domniei sale s-a dovedit receptiv la nevoile pescarilor propriei țări când s-a opus unei interdicții asupra comerțului cu ton roșu, o industrie care aducea 100 milioane de euro pentru țara sa, Malta.

PCP a distrus deja o mare parte din ceea ce ar fi trebuit să fie o minunată resursă regenerabilă. Pescarii care practică pescuitul maritim de agrement cu undița sunt responsabili poate de 1 % din captura totală care mai rămâne. Comisia ezită să protejeze o specie care este aproape în pericol de dispariție, însă consideră că se cuvine să reglementeze pescuitul amator. Acest lucru dovedește care sunt de fapt interesele Comisiei.

Diane Dodds (NI). – Dle președinte, pentru mine și pentru alegătorii mei din Irlanda de Nord, industria pescuitului și cei 27 de ani de politică comună în domeniul pescuitului se rezumă la alineatul (138) din acest raport, care reiterează că unul dintre puținele domenii în care PCP a avut un succes relativ este acela în care statele membre au avut controlul.

Ideal pentru noi ar fi să se desființeze PCP sau să se retragă Regatul Unit din aceasta, permițând astfel statelor membre să preia din nou controlul asupra apelor lor.

Din nefericire, nu trăim în această lume ideală. Reforma PCP va duce în mod inevitabil la o altă soluție de compromis pentru pescarii din Irlanda de Nord, o soluție de compromis care a fost marcată în ultimele trei decenii de un declin nejustificat al industriei pescuitului și la întrebări fără răspuns privind stocurile de pește de care depinde industria.

Acest lucru a fost demonstrat în mod evident de eșecul Consiliului privind pescuitul din decembrie și de deciziile privind cotele.

Deși este o soluție de compromis, susțin cu tărie regionalizarea PCP, după cum a fost prezentată de rapoarte. Susțin ideea că PCP ar trebui să se bazeze pe cele trei principii centrale ale dimensiunii de mediu, sociale și economice. Sper din suflet să putem elabora o politică care va șterge consecințele dezastruoase ale PCP.

Cu toate acestea, mă tem că schimbarea radicală promisă de unii în legătură cu această revizuire va duce la altă ocazie pierdută pentru industria pescuitului și pentru stocurile noastre de pește.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Dle președinte, de această reformă depinde totul. Dacă nu avem curaj acum, nu va mai exista o altă ocazie să creăm o politică adevărată în domeniul pescuitului și vom fi responsabili în parte de eșecul acesteia.

De ani întregi, PCP a fost criticată tot mai mult și în mod justificat și ar fi descurajant dacă acum, când ni se oferă o ultimă ocazie, acest Parlament s-ar dovedi incapabil să propună alternative la ceea ce am criticat de atâtea ori, mai ales eșecul evident al sistemului de conservare și gestionare, după cum demonstrează atât situația resurselor, cât și declinul sectorului.

Pur și simplu nu pot înțelege ezitarea de a sugera în mod clar alternative, așa cum s-a discutat în această Cameră în 1996, precum sistemele de cote transferabile sau gestionarea bazată pe efortul de pescuit, care au avut rezultate cu adevărat pozitive și care ar putea ajuta cel puțin la menținerea flotelor mai industrializate.

Raportul afirmă că nu poate exista o soluție universală, însă, în același timp, elimină posibilitatea existenței altor soluții. Nu înțeleg contradicția și nici nu înțeleg de ce, dacă cineva nu dorește să folosească un instrument, soluția trebuie să fie interzicerea utilizării acestuia de către toată lumea.

Aceasta nu înseamnă protejarea celor mai slabi; arată frica manifestată de anumite sectoare care văd drept soluții numai subvențiile permanente.

PCP ar trebui să garanteze, de asemenea, competitivitatea într-o lume globalizată a produselor piscicole. Piața pentru aceste produse va continua, cu siguranță, să crească, însă se pare că va crește fără noi.

Politicele din cadrul Uniunii ar trebui să fie coerente și trebuie să ne asigurăm că politica comercială și normele privind originea, precum cele care a apărut în noile acorduri de parteneriat economic, nu distrug competitivitatea pescuitului comunitar, fără a fi altceva decât simple gesturi față de țări terțe; în mod contrar, sectorul pescuitului din UE va fi cel care va avea de suferit.

Dle președinte, consensul este un lucru bun dacă duce la progres, însă nu atunci când rămânem nemișcați în fața problemelor, iar noi avem de rezolvat multe probleme.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, un cald bun venit tuturor pescarilor din Cameră! Votul de azi reprezintă un eveniment important pentru Parlamentul European. Pentru prima dată de la ratificarea Tratatului de la Lisabona, avem ocazia să ne exprimăm opiniile în privința reformei politicii comune din domeniul pescuitului (PCP). În următorii câțiva ani, puterea și responsabilitățile noastre vor crește semnificativ. Acest raport este acceptabil și aș vrea să-i mulțumesc dnei Patrão Neves și dnei Andrés Barea pentru eforturile depuse.

Am reușit să incorporăm în raport preocupări social-democratice importante. Printre acestea se află sprijinul specific pentru pescuitul la scară mică. Cei afectați vor fi incluși acum în procesul decizional. Trebuie acordat sprijin mai ales întreprinderilor mici, de familie. Prezența acestora în regiunile de coastă nu numai că generează locuri de muncă, ci sporește și atractivitatea pentru turiști a multora dintre aceste regiuni. Unele părți din acest raport încă au nevoie de îmbunătățiri și am propus modificări în acest scop. Noi, social-democrații, dorim să evidențiem faptul că una dintre problemele principale este supracapacitatea exagerată. Este clar că durabilitatea mediului este o condiție fundamentală a supraviețuirii economice a pescarilor. Prin urmare, mediul trebuie să devină o prioritate.

Un al treilea punct important ține de aspectele externe ale PCP și de acordurile de parteneriat cu țări terțe. Considerăm că alineatul (121), care evidențiază exagerat interesele pescuitului european, ar trebui să fie eliminat. În afara apelor europene ar trebui să ne comportăm exact ca și acasă. Acest lucru implică promovarea durabilității, a drepturilor omului și a democrației în toată lumea și garantarea faptului că venitul din acordurile de parteneriat nu dispar în vistieriile dictaturilor corupte.

În sfârșit, aș vrea să mai fac o remarcă esențială. Politica europeană din domeniul pescuitului este un subiect incomod, pentru că implică atât de multe interese naționale puternice. Nu este surprinzător faptul că acestea au dus la dezbateri incendiarie în cadrul grupurilor în ultimele săptămâni. Din fericire, am reușit cu toții să găsim soluții de compromis eficiente. Cu toate acestea, în ceea ce privește procesul legislativ, trebuie să acordăm mai multă atenție acestei probleme decât astăzi și să venim cu niște soluții europene comune. Trebuie să lăsăm Consiliului problemele banale ale lăcomiei naționale.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Dle președinte, în primul rând, permiteți-mi să o salut pe dna comisar, care se adresează pentru prima dată Parlamentului, și să îi doresc numai bine pe durata mandatului domniei sale. Permiteți-mi să o felicit, de asemenea, pe colega noastră, dna Neves, pentru elaborarea acestui raport.

(GA) Noua politică comună din domeniul pescuitului trebuie să aibă obiective mai clare, mai bune, compatibile cu principiile ecologice, economice și sociale. Politica trebuie regândită radical și trebuie să ia parte la acest proces toate părțile interesate, desigur.

Trebuie să gestionăm stocurile de pește într-un mod durabil. Cu toate acestea, în același timp, este important să se asigure un mod de viață viabil și durabil pentru pescarii Europei.

– Sunt îngrijorat în mod special în privința pescarilor care operează aproape de țărm și de pe micile insule din apropierea țărmului. Acest pescuit la scară mică are o importanță deosebită pentru zonele periferice, în care nu există alternativă pentru locurile de muncă în vederea integrării sociale, iar în această dimineață am întrezărit o speranță când am ascultat-o pe dna comisar referindu-se la acest tip de pescuit.

Majoritatea vaselor care pescuiesc în aceste zone au sub 15 metri, prind cantități care nu au impact semnificativ asupra stocurilor de pește și, desigur, multe din acestea prind specii care nu cad sub incidența cotelor de pescuit. Cel mai grav este că nu există locuri de muncă alternative pentru mulți din acești oameni. De aceea, am propus o modificare care invită Comisia să recunoască mai ales aceste comunități îndepărtate.

Regionalizarea și introducerea consiliilor consultative regionale (CCR) au avut succes, deci structurile regionalizate de gestionare ar trebui să ducă la multe efecte pozitive, inclusiv la o mai mare responsabilitate din partea persoanelor interesate și la stabilirea unei noi politici comune în domeniul pescuitului, care va fi mai sensibilă la problemele locale.

Odată cu adoptarea Tratatului de la Lisabona, odată cu referendumul din țara mea de anul trecut, Parlamentul European are acum o responsabilitate legislativă mai mare. Încă o dată, comisarul a recunoscut acest lucru și aștept cu nerăbdare să lucrez cu domnia sa.

În concluzie, sper că prevederile principale ale acestui raport vor fi incluse în reformele importante din viitor.

Ian Hudghton (Verts/ALE). – Dle președinte, raportarea a afirmat că problemele inițiale ale PCP sunt încă prezente în mare măsură. Ei bine, sunt de acord, iar cei 27 de ani de experiență a PCP în Scoția reprezintă o experiență negativă. Dacă dorim să trecem la un sistem de gestionare a pescuitului care să funcționeze, și consider că asta ne dorim cu toții, atunci trebuie să fim pregătiți să îmbrățișăm o abordare radical diferită.

PCP supracentralizată și inflexibilă a eșuat lamentabil și trebuie să acceptăm acest lucru. Însă trebuie să facem ceva în această privință. Dimpotrivă, Comisia admite că până acum, gestionarea locală în cadrul zonei de 12 mile a funcționat bine, în general; acest lucru ne oferă lecție de învățat.

Am propus modificări pentru care solicit sprijinul din partea colegilor. Prin aceste modificări, scopul meu este să deleg puteri reale națiunilor europene care practică pescuitul; să încurajez cooperarea între națiunile care practică pescuitul și părțile interesate în mod logic, în funcție de bazinul maritim; să încurajez stimularea măsurilor de gestionare durabilă luate la nivel național și local și să se recunoască și să se mențină drepturilor și beneficiilor istorice care decurg din principiul stabilității relative.

Am convingerea că cei care au cel mai mult de câștigat din conservarea cu succes a stocurilor de pește, adică comunitățile și națiunile noastre care practică pescuitul, sunt în cea mai bună poziție pentru a lua decizii reale în privința programelor de gestionare și pentru a le pune în aplicare în domeniul pescuitului, lucrând împreună în mod regulat. Pe lângă faptul că a eșuat în privința industriei pescuitului și a stocurilor de pește, PCP a contribuit substanțial, de fapt, la schimbarea în rău a opiniei despre UE, aceasta fiind, de asemenea, în joc. Dacă nu reușim această reformă a PCP...

(Președintele a întrerupt vorbitorul)

Struan Stevenson (ECR). – Dle președinte, în primul rând, permiteți-mi să o felicit pe raportoare, dna Patrão Neves, pentru contribuția importantă pe care a avut-o în realizarea acestui raport. Astăzi avem ocazia să facem o schimbare, și anume să schimbăm direcția unei politici în legătură cu care toată lumea este de acord că este un eșec groaznic. Însă pentru a realiza această schimbare radicală, nu trebuie să repetăm greșelile trecutului.

Fără microgestionare la nivel central, fără reglementări de sus în jos, fără abordări universale ale politicii. Orice reformă a PCP trebuie să includă o soluție pentru dezastrul aruncării înapoi în mare a capturilor. Trebuie să implice părțile interesate în gestionarea zilnică a stocurilor. Trebuie să asigure concordanța dintre capacitatea flotei și nivelul stocurilor. Trebuie să punem durabilitatea și conservarea pe prima pagină a agendei noastre. Trebuie să punem capăt pescuitului ilegal, nereglementat și neraportat și să asigurăm un trai decent pentru toți cei care lucrează în sector. Dacă vom putea susține prin fapte valorile centrale ale PCP pentru a menține locurile de muncă și stocurile de pește, înseamnă că am făcut un progres real.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Dle președinte, este necesară de mult timp o reformă a politicii noastre din domeniul pescuitului. Totuși, mi-ar fi plăcut să fie mai ambițioasă – mai ales pentru că tratează existența stocurilor de pește viabile din mările noastre în viitor. Se întâmplă foarte rar să afirm că sunt absolut de acord cu Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, însă în acest caz trebuie să recunosc că sunt de acord. De fapt, amendamentele acestora sunt atât responsabile, cât și necesare pentru viitorul industriei noastre a pescuitului.

Întrebarea mea adresată Consiliului și Comisiei sigur nu va fi pe placul oaspeților noștri de azi, însă va avea o importanță crucială pentru viitor. Întrebarea este cum putem introduce interdicția de a pescui pește și crustacee în toată UE în timpul perioadelor de înmulțire a acestora? Toată lumea știe că de fiecare dată când este prins un cod plin de icre, sunt prinse toate generațiile viitoare de cod. Acest lucru face protejarea stocurilor de cod stabile aproape imposibilă, ca să dau doar un exemplu comun.

Sunt mulțumită că noua Carte verde se va concentra într-o măsură mai mare asupra pescuitului de coastă. Acest lucru nu va fi numai în beneficiul mediului, ci va ajuta și la protejarea locurilor de muncă locale. Este

bine, de asemenea, că această Carte verde acordă importanță acvaculturii durabile, pentru a ne permite să evităm epuizarea stocurilor apelor din apropierea țărmurilor țărilor terțe. De asemenea, ar trebui să oprim pescuitul de specii de pești exotici și amenințați cu dispariția, doar pentru că este la modă sushi.

Andrew Henry William Brons (NI). – Dle președinte, partidul nostru consideră că menținerea stocurilor de pește ar trebui să fie responsabilitatea fiecărui stat membru, ai cărui pescari ar avea acces exclusiv la apele teritoriale ale acestuia.

Cu toate acestea, recunoaștem că problema pescuitului excesiv și a stocurilor de pește nedurabile este o problemă pentru întreaga Europă și chiar pentru întreaga lume.

Trebuie să se realizeze o revizuire a politicii actuale, conform căreia pescarii trebuie să arunce înapoi în mare peștii în exces, chiar și cei prea mici, chiar dacă sunt morți sau pe moarte din cauza deteriorării vezicii înotătoare, ca urmare a aducerii prea rapide la suprafață.

Trebuie să ne vină în ajutor noua tehnologie. De exemplu, unul dintre alegătorii mei, Jeff Stockdale din Hull, fost pescar, a inventat o capcană-cupă revoluționară, care ar încuraja peștii să intre pentru a se refugia de fluxul mareic, însă ar permite peștilor mici să scape, iar celor mai mari să fie eliberați înainte de a fi aduși la suprafață, în cazul în care acest lucru ar fi necesar pentru a evita depășirea cotei.

Recomand această invenție Comisiei și întregii lumi chiar, spre a fi luată în calcul.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, spre deosebire de alte rapoarte, consider că raportul Parlamentului European privind Cartea verde este o contribuție importantă, chiar esențială pentru dezvoltarea viitoarei politici comune din domeniul pescuitului. Este un raport cuprinzător, care abordează toate aspectele acestei politici și mai ales protecția resurselor, o abordare globală a gestionării stocurilor de pește și a guvernării descentralizate. Toate acestea mi se par foarte relevante și oportune.

Aș dori să exprim astăzi, în această Cameră, satisfacția Franței în privința acestei contribuții a Parlamentului, la care am lucrat împreună și îi mulțumesc dnei Patrão Neves pentru munca depusă. Acest raport subliniază nevoia de a spori competența științifică în sectorul pescuitului, astfel încât deciziile luate să fie indiscutabile.

Da, trebuie să conservăm resursele și să promovăm pescuitul durabil, însă să avem grijă să nu stigmatizăm o profesie care a înțeles de mult că supraviețuirea sa depinde de respectarea regulamentelor. Da, trebuie să evoluăm într-o economie de piață. Totuși, acest lucru nu înseamnă că trebuie să abandonăm mijloacele organizate de reglementare. Salut în mod special soluțiile de compromis la care s-a ajuns până acum, ca urmare a dezbaterilor noastre din comisie.

Într-adevăr, nu se fac referiri explicite la drepturile individuale transferabile. Acest tip de gestionare este privit de unii ca un instrument de gestionare care satisface obiectivele de mediu, economice și sociale ale sectorului. Nu împărtășesc această opinie. O piață europeană care se bucură de drepturile producției nereglementate nu este dezirabilă astăzi. Ar da naștere unei specule incontrollabile și concentrării drepturilor individuale.

Într-adevăr, deși va fi cu siguranță crucială punerea în aplicare a unor noi metode de gestionare pentru pescuitul industrial – sunt de acord cu colega mea, dna Fraga Estévez, în această privință – sunt în continuare convins că o aplicare prea largă a acestui sistem ar duce la sfârșitul pescuitului la scară mică, față de care suntem foarte angajați.

Dnă Damanaki, contăm pe dumneavoastră.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Dle președinte, dnă comisar, dle Martín Fragueiro, actuala politică comună din domeniul pescuitului a eșuat. Majoritatea stocurilor de pește sunt în colaps. Optzeci și opt la sută din stocurile de pește sunt pescuite peste limita producției maxime durabile. Treizeci la sută din stocurile de pește sunt în afara limitelor siguranței biologice, adică au șanse mici de redresare. Codul din marea Nordului, care este pescuit chiar înainte de a atinge vârsta reproductivă, este un exemplu tipic. Prin urmare, reforma în discuție este absolut necesară.

Protecția pescarilor depinde de protecția capturilor. Dacă urmărim să împiedicăm declinul pescuitului european, trebuie să reducem efortul de pescuit și flota europeană de pescuit. Abordarea ecologică trebuie să fie forța motoare a noii politici comune din domeniul pescuitului și trebuie să fie însoțită de planificare pe termen lung, proceduri participative și de aplicarea principiului prevenirii. Această abordare pe termen

lung în privința conservării speciilor trebuie aplicată, de asemenea, tuturor acordurilor noastre internaționale din domeniul pescuitului.

Vă invit să adoptați aceste principii elementare, astfel încât să putem dezvolta un sistem descentralizat și participativ, în cadrul căruia deciziile sunt luate la nivelul cel mai de jos posibil, cu participarea pescarilor și respectând nevoile ecosistemelor marine.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, acesta este doar un pas pe lungul drum către reforma politicii comune din domeniul pescuitului. Aș vrea să-i mulțumesc raportoarei pentru raport și coordonatorului nostru pentru o activitate eficientă.

Sunt în favoarea unei reforme aprofundate a politicii comune din domeniul pescuitului. Cu toate acestea, dacă ne lipsește curajul să facem acest lucru, consider că este important să păstrăm principiul stabilității relative. Mai mult decât atât, aș vrea să menționez în mod special marea problemă reprezentată de cormoranii lacomi și de planul de gestionare pe care l-a solicitat deja Parlamentul.

Industria pescuitului are o importanță economică și culturală fundamentală pentru regiunile noastre de coastă. Prin urmare, obținerea unui echilibru între economie și mediu este foarte importantă pentru mine în contextul apropiatei reforme a politicii comune din domeniul pescuitului.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Dle președinte, durabilitatea este un concept central în Cartea verde și pe bună dreptate: durabil în sensul asigurării viitorului pescuitului și bun pentru mediu. Obiectivele stabilite de Comisia Europeană nu sunt noi, însă până acum, Europa nu a reușit să le atingă. Acest lucru face și mai stringentă nevoia unei reforme.

Susțin schimbarea de direcție reprezentată de soluția Comisiei: regionalizarea. Sectorului pescuitului trebuie să aibă o amploare mai mare, acordându-se atenție aspectelor de mediu. Politica actuală merge prea departe, este prea detaliată și ineficientă.

În plus, respectarea regulamentelor lasă mult de dorit în prezent. Cei buni sunt victimele celor răi. Sunt mândru de pescarii olandezi: ei și pescarii danezi sunt singurii care își respectă cotele. Trebuie să încurajăm sectorul european al pescuitului să se implice mai mult și să își asume o responsabilitate mai mare, aliniindu-se modelului olandez. Sunt bucuros să găsesc acest lucru în Cartea verde; este singura cale către un viitor durabil pentru sectorul pescuitului.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Actuala politică din domeniul pescuitului nu funcționează suficient de bine; este necesară o schimbare drastică pentru a remedia situația. Aceasta este formularea destul de frapantă cu care Comisia Europeană deschide Cartea sa verde. Este remarcabil. Nu că aș vrea să mă opun; dimpotrivă.

Unii spun că motivul principal al eșecului politicii comune din domeniul pescuitului (PCP) nu este faptul că politica ca atare este greșită, ci că este pusă în aplicare incorect. Există lecții importante de învățat în această privință. Politica trebuie să fie ușor de aplicat, deci este necesară o simplificare. Din acest motiv, sunt mulțumit de direcția în care se îndreaptă Comisia: regionalizare, o mai mare implicare a sectorului și în special respectarea reglementărilor.

Raportul referitor la această Carte verde elaborat de colega mea deputată portugheză evidențiază marile diferențe dintre diferitele flote și industrii ale pescuitului; și pe bună dreptate. Nu putem vorbi în termeni generali despre supracapacitate sau pescuit excesiv sau despre nerespectarea regulamentelor. O abordare regională, specifică pentru fiecare sector cere un limbaj nuanțat în această privință. Sâmbăta trecută, de fapt, am discutat intens cu reprezentanții sectorului, care mi-au spus că pescarii și oamenii de știință cooperează din ce în ce mai bine. Într-adevăr, acesta mi se pare un exemplu al modului în care se poate lucra. Când pescarii pot să contribuie cu cunoștințele lor și să ajute la conturarea politicii, baza acestora se amplifică substanțial și astfel pășim pe calea cea bună. În încheiere, aș vrea să-i adresez raportoarei sincerele mele mulțumiri pentru acest raport excelent.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – (EL) Dle președinte, și eu aș vrea să o salut pe dna comisar Damanaki și în special să-i mulțumesc dnei Maria do Céu Patrão Neves pentru raportul său exhaustiv și excepțional.

S-a spus deja tot ceea ce era important. Îmi voi îndrepta atenția asupra a trei probleme: în primul rând, pescuitul excesiv. Pescuitul excesiv este o realitate indiscutabilă. De fapt, după cum a afirmat dl Arsenis, s-a estimat în prezent că 88 % din stocuri sunt amenințate de pescuitul excesiv, ceea ce înseamnă că sunt exploatate la un nivel care împiedică refacerea acestora.

Pescuitul excesiv continuu a dus la capturi din ce în ce mai mici pentru pescuitul european și la pierderea locurilor de muncă. Se prind pești din ce în ce mai mici, adesea înainte de a ajunge la vârsta reproductivă, iar aceștia devin din ce în ce mai greu de localizat.

În al doilea rând, Europa prinde mult mai puțini pești astăzi decât prindea acum 15 ani, aproximativ 25 %, deși efortul de pescuit și costul pescuitului au crescut. Cu toate acestea, nu trebuie să exagerăm atunci când luăm măsuri, deoarece acest lucru ar putea avea efecte adverse, având în vedere faptul că, după afirmațiile specialiștilor, deși pescuim în exces, nu vorbim despre stocuri în colaps.

Nu trebuie să uităm că viabilitatea are trei dimensiuni, care sunt evidențiate și în raportul Neves: dimensiunea socială, dimensiunea economică și dimensiunea ecologică. O politică în domeniul pescuitului care are ca obiectiv dezvoltarea viabilă nu trebuie să se concentreze doar asupra peștelui; trebuie să se concentreze și asupra omului.

Peștele, omul, cormoranii și focile reprezintă sisteme concurente în același mediu ecologic.

În încheiere, trebuie să subliniez faptul că eu, asemenea multor alți colegi deputați, insistăm asupra intensificării cercetării în domeniul pescuitului. Acesta nu este un lucru asupra căruia insist eu; este o realitate pe care trebuie să o abordăm în cadrul la care a făcut referire dl Cadec.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Dlor președinți, dnă comisar, doamnelor și domnilor, în primul rând, permiteți-mi să le mulțumesc tuturor raportorilor pentru cooperarea excelentă și pentru imensa misiune îndeplinită, în ciuda a ceea ce uneori a fost un conflict de interese.

Primul rezultat al eforturilor noastre este faptul că acum Parlamentul poate declara care este direcția în care intenționează să dirijeze viitoarea politică comună din domeniul pescuitului.

Al doilea rezultat este că, în cursul negocierilor, prioritatea noastră a fost să ne asigurăm că acest text răspunde la problemele enunțate de pescari. Am reușit în acest sens: prevederile legate de cotele individuale transferabile au fost retrase și se menține sprijinul pentru pescuitul la scară mică și de coastă.

Al treilea rezultat anticipat este faptul că documentul viitor trebuie să ducă la o abordare participativă și de jos în sus, adică, prin consultarea tuturor celor implicați în sector. Acesta trebuie să includă, de asemenea, acele elemente care sunt esențiale pentru Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, și anume, dimensiunea umană și socială a întregului sector, care trebuie combinată eficient cu promovarea tehnicilor de pescuit durabil și cu conservarea stocurilor de pește, ca o parte dintr-o abordare ecosistemică.

Aș vrea să adaug că, dacă vrem să obținem o reformă ambițioasă a politicii comune din domeniul pescuitului, trebuie să îi dedicăm un buget pe măsura ambițiilor pe care le-am declarat. Angajamentul nostru politic va fi judecat conform resurselor pe care i le rezervăm. Ne așteptăm din partea Comisiei...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Dle Martín Fragueiro, dnă Damanaki, avem nevoie de obiective clare, trebuie să avem curaj și să evităm un alt eșec; prin urmare, participarea este esențială.

Sectorul pescuitului și industria de procesare sunt cele mai interesate de pescuitul durabil, motiv pentru care sunt implicate în pregătirea reformei sau participă la aceasta, de exemplu la revizuirea unui regulament de control în 2009, regulament care ar fi trebuit elaborat într-un mod mai deschis. Pentru a îndeplini obiectivele reformei, răspunsul este simplu: asigurarea unui sector durabil și profitabil și garantarea resurselor.

Celelalte cuvinte-cheie sunt regionalizare, responsabilitate, stabilitate și echitate: regionalizare, analizarea caracteristicilor speciale ale fiecărei zone și ale fiecărui tip de pescuit, diferențierea între pescuitul la scară mică și pescuitul industrial; responsabilitate, concentrarea asupra bunelor practici și eforturi prealabile de a reduce capacitatea de pescuit; stabilitate, prin planuri de gestionare pe termen lung, bazate pe o activitate științifică din ce în ce mai fiabilă; și echitate, revizuirea comunicarea Comisiei și oferind inspecții și controale țărilor terțe, pentru a promova un comportament durabil în sector. Echitate și pentru femeile mării, mereu uitate, din acest sector; fără contribuția acestora, pescuitul ar fi imposibil în multe zone.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Salut prezentarea Cărții verzi privind reforma politicii comune din domeniul pescuitului. Ca și Republica Cehă în Consiliul miniștrilor, susțin strădania de a îmbunătăți, simplifica și de a face mai eficient cadrul legislativ care reglementează acest domeniu. Efortul Comisiei de a adopta o abordare

pe mai mulți ani a strategiei pentru menținerea stocurilor de pește și de a pune un accent mai mare asupra găsirii unei soluții de compromis adecvate între pescuit și mediu este deosebit de valoros.

Trebuie să privim Cartea verde ca fiind primul pas către reformă în acest domeniu. Aș fi și mai mulțumit să văd că se pune un accent mai mare pe domeniul acvaculturii în viitoarele propuneri. O revitalizare atât a acvaculturii marine, cât și de apă dulce va contribui la susținerea dezvoltării zonelor de coastă și rurale și va aduce, de asemenea, beneficii consumatorilor, sub forma produselor alimentare ecologice. Din acest punct de vedere, susțin toate modificările propuse.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Dle președinte, sectorul pescuitului are o importanță fundamentală ca mijloc de trai în regiunile europene de coastă și ca sursă de alimente pentru cetățenii Europei. Din nefericire, politica comună în domeniul pescuitului, în forma sa curentă, nu se ridică la înălțimea provocărilor asociate apariției unei serii de probleme, precum exploatarea necontrolată a zonelor de pescuit sau capacitatea excesivă de pescuit. Este esențială o transformare completă a politicii maritime. Suntem la începutul acestui proces care ar trebui să se încheie cu schimbări semnificative ale politicii curente în domeniul pescuitului european, care este inefficientă.

Vă mulțumesc, dnă Patrão Neves, pentru raportul dumneavoastră cuprinzător, care precizează măsurile esențiale pe care ar trebui să se bazeze această reformă. În primul rând, o reducere a capacității excesive de pescuit. Aceasta este o problemă fundamentală, care ar trebui rezolvată prin introducerea și monitorizarea mecanismelor adecvate de piață. Vorbesc aici despre un sistem de cote individuale transferabile sau CIT. Consider că acesta este un fel de medicament economic pentru adaptarea dimensiunii flotei la resursele disponibile și pentru asigurarea profitabilității sectorului pescuitului. În al doilea rând, descentralizarea și o includere mai amplă a părților interesate și a organismelor consultative în proces. Scopul acesteia este sporirea implicării pescarilor și elaborarea de reglementări detaliate, care ar crește încrederea printre pescari și organisme care guvernează pescuitul.

Cartea verde evaluează corect actuala politică în domeniul pescuitului, evidențiind mulțimea imperfecțiunilor acesteia. Raportul dnei Patrão Neves analizează posibilitățile soluționării situației precare a industriei pescuitului din Europa. Cu toate acestea, propunerile fac necesară continuarea discuțiilor. Dacă acestea nu au loc, Comunitatea noastră riscă votarea unei alte versiuni a reformei, care nu va rezolva problemele cu care se confruntă industria pescuitului din Europa.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (BG) Aceasta este prima dată când discutăm despre politica comună în domeniul pescuitului de la adoptarea Tratatului de la Lisabona, absolut conștienți de responsabilitățile pe care le avem ca urmare a puterilor sporite ale Parlamentului. A avut loc o dezbatere foarte încinsă privind Cartea verde și doresc sincer să le mulțumesc raportorilor pentru munca depusă.

Vreau să evidențiez în special un aspect al reformei propuse care are o importanță extraordinară pentru dezvoltarea întregului sector. Trebuie să țină cont de modul în care s-a schimbat situația ca urmare a extinderii Uniunii Europene în 2004 și în 2007, cât și de noile state membre. Sistemul existent pentru cercetare și analiză și pentru luarea deciziilor trebuie să țină cont de noile căi navigabile și de caracteristicile specifice ale acestora. Aș vrea să subliniez aici nevoia de a ne concentra atenția în mod deosebit asupra Mării Negre și de a înființa organisme speciale pentru gestionarea acesteia. Trebuie să luăm în considerare interesele persoanelor care trăiesc în aceste zone de coastă, problemele ecologice și industria pescuitului. Fac această mențiune și în legătură cu viitorul cadru financiar 2014-2020, în care trebuie să fie finanțată această reformă.

În încheiere, nu consider că ar trebui să susținem propunerea de a reduce supracapacitatea flotei, care ar putea avea consecințe nefaste asupra pescuitului în contextul unei grave crize financiare și economice.

Chris Davies (ALDE). – Dle președinte, sper că dna comisar va fi încurajată de votul din această lună privind tonul roșu. Cred că a fost un semnal bun în ceea ce privește intensitatea sentimentelor adunării și poate, de asemenea, un semnal că puteți conta pe mulți deputați de aici că vor vota pentru o reformă destul de radicală.

Ieri, mulți deputați au participat la un seminar pe care l-am organizat, o prezentare a Marine Stewardship Council. Am fost întotdeauna atașat de această organizație. Aceasta a fost înființată acum aproape 10 ani, printr-un parteneriat între întreprinderi și ecologiști, ceea ce consider că este întotdeauna un lucru bun. A avut parte de un început lent, însă până la sfârșitul acestui an, ei preconizează că în jur de 10 % din sectorul global va fi certificat de MSE.

Cred că acest lucru oferă credibilitate comercianților care susțin MSE. Consider că inspiră încredere consumatorilor și că nu generează doar mai mulți bani pentru pescarii care au propriile afaceri certificate

din punct de vedere al durabilității, ci îi face și mândri. Aceștia dețin o hârtie pe care o pot arăta familiilor și comunităților lor, care demonstrează că munca lor grea din prezent nu este dăunătoare perspectivelor supraviețuirii stocurilor de pește în viitor.

Acesta este un lucru absolut complementar activității Comisiei și sper că dna comisar îi va sprijini activitatea în timpul mandatului său. Această organizație stabilește un „standard de aur”.

Mairead McGuinness (PPE). – Dle președinte, aș vrea să îi mulțumesc raportoarei pentru munca sa foarte laborioasă și minuțioasă la acest dosar.

De la adoptarea Tratatului de la Lisabona, această cameră se va confrunta cu două reforme de proporții a două politici: agricultura și pescuitul. Problemele sunt asemănătoare. Noi toți ne dorim ceea ce este mai bine pentru sectoare și încercăm să le reformăm într-un mod care va duce la cele mai bune rezultate posibile.

Sunt puțin îngrijorată, iar raportoarea evidențiază acest motiv de îngrijorare în expunerea de motive, că și în 2002 aveam numai intenții bune, însă acea reformă a eșuat în privința sectorului pescuitului și a criteriilor durabilității.

Cu toate acestea, mă încurajează foarte mult abordarea sa practică a problemelor: cele trei principii pe care trebuie să le avem în vedere – de mediu, social și economic – și apoi practicile necesare pentru punerea în aplicare a acestora. Este vorba de problemele locale și regionale și de a ține cont de persoanele afectate. Îmi place în mod deosebit ideea că am putea să pescuim mai puțin și să câștigăm mai mult. Dacă reușim în acest aspect, poate putem face același lucru și pentru agricultură.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) După cum au afirmat deja diferiți vorbitori, obiectivul pe care am încercat să-l atingem prin politica comună în domeniul pescuitului, fără succes până acum, este pescuitul ecologic durabil, viabil din punct de vedere economic și care să merite din punct de vedere social. Cartea verde a Comisiei realizează un bun diagnostic al situației în sector și ridică multe întrebări, însă nu reușește să ofere soluții. De asemenea, raportul prezintă număr mare de principii și de căi stabilite de comun acord. Acum, va trebui ca acestea să fie transpuse în măsuri concrete, astfel încât acest obiectiv să fie atins cât mai repede posibil.

Eforturile raportoarei trebuie evidențiate, și anume încercarea sa de a identifica măsuri și mai ales disponibilitatea sa de a accepta soluții de compromis, ceea ce a însemnat scoaterea problemelor cel mai controversate din raportul său inițial. Comisia are acum enorma responsabilitate de a ne prezenta pași concreți în propunerea sa legislativă, pași care vor permite punerea în aplicare a principiilor incluse în acest raport. Sunt sigur că vom adopta raportul cu o majoritate largă.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Dle președinte, o parte importantă a viitorului Europei este în joc în reforma politicii comune în domeniul pescuitului.

Sectorul pescuitului reprezintă o resursă și un mod de viață în zonele noastre de coastă și este baza industriei conservelor și cercetărilor marine. Este crucial pentru siguranță, calitate și preț în furnizarea de produse alimentare consumatorilor noștri. De asemenea, este crucial pentru relațiile externe și pentru dezvoltare.

Reforma trebuie să se concentreze asupra pescuitului responsabil, durabil și competitiv. Trebuie să accentueze dimensiunea socială, să dea prioritate ecosistemului și să se integreze în politica maritimă.

Este important să asigurăm conservarea și redresarea stocurilor și să revizuim principiul stabilității relative. Politica de gestionare bazată pe capturile totale admisibile și pe cote trebuie să fie înlocuită de gestionarea bazată pe efortul de pescuit. De asemenea, este esențial să se intensifice controalele și să se pună capăt competiției neloiale.

Flota de pescuit la scară mică și zonele care sunt foarte dependente de pescuit trebuie tratate diferit și au nevoie de un sprijin socio-economic mai mare. Activitățile de pescuit crustacee trebuie integrate complet în politica comună în domeniul pescuitului.

Susțin raportul și o felicit pe raportoare și pe raportorii alternativi pentru compromisurile la care au ajuns. Invit Comisia și Președinția Consiliului să acorde mare atenție raportului în activitatea lor viitoare.

Ole Christensen (S&D). – (DA) Dle președinte, consider că politica comună în domeniul pescuitului este importantă. Însă este important, de asemenea, ca politica în domeniul pescuitului să fie susținută de cetățenii Europei și de toate părțile interesate din cadrul sectorului pescuitului. Prin urmare, singura alternativă este o mai mare regionalizare, astfel încât responsabilitatea pentru respectarea cadrului și obiectivelor europene

să se descentralizeze. Aruncarea înapoi în mare a capturilor de pește trebuie redusă la minim, însă pentru ca acest lucru să fie posibil, trebuie schimbată politica din spatele acestui fenomen. Trebuie oprit pescuitul ilegal – dăunează foarte mult pescarilor care respectă legea. Trebuie să existe un control mai ferm și mai uniform în statele membre. Trebuie să fie intensificat pescuitul de coastă astfel încât să acorde vaselor mai mici un statut special. Într-o singură zi pe mare, peștele este proaspăt, se obține pe el un preț bun și pescuitul are un impact mai mic asupra mediului și asupra stocurilor de pește. Sper că aceste elemente vor avea un loc bine definit în reforma finală. De asta este nevoie.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE). – (FR) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, aș vrea să laud comentariile raportoarei pe marginea acestei Cărți verzi, care se înscriu în direcția corectă. Noua strategie trebuie să promoveze pescuitul la nivel local și aș vrea să subliniez că acvacultura reprezintă o parte importantă din aceasta, pentru că reprezintă o cantitate considerabilă de resurse și zeci de mii de locuri de muncă. Europa are nevoie de o acvacultură puternică, durabilă și de înaltă calitate.

Aș vrea să vă atrag atenția în mod special asupra reproducerii crustaceelor, supusă unor constrângeri specifice, care necesită soluții pragmatice și adecvate. Acest tip de reproducere este adesea desfișurat de întreprinderi mici, care au fost lovite greu de criză. Poluarea și schimbările climatice duc la o formă de producție din ce în ce mai fragilă și mai instabilă. Producătorii așteaptă ca Europa să le ofere ajutoare substanțiale, adică, pe termen scurt, să le ofere asistență financiară temporară care le va permite să continue să își câștige pâinea din producție; pe termen mediu, cu ajutor de tranziție, pentru a asigura timpul biologic necesar pentru reproducerea speciei; și, pe termen lung...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Aș vrea să o felicit pe raportoare și pe pescarii din Insulele Azore, care sunt prezenți aici astăzi. De asemenea, salut acest raport, pentru că reprezintă o schimbare importantă a actualei politici comune în domeniul pescuitului și include măsuri relevante mai ales pentru cele mai îndepărtate regiuni, precum diferențierea între flotele mici și cele industriale și crearea regiunilor bio-geografice. De asemenea, consider că este pozitivă introducerea amendamentelor Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, deoarece au moderat poziția inițială a raportoarei privind protecția cotelor individuale transferabile, după cum au susținut organizațiile pentru pescuit din Azore.

De asemenea, am observat amendamentele făcute de Grupul S&D, care susțin principiul stabilității relative. Considerăm că în privința regiunilor noastre cel mai îndepărtate ar trebui să se facă mai multe eforturi pentru crearea regiunilor bio-geografice, pentru utilizarea acestora ca model preferat de gestionare, în concordanță cu resursele existente. În plus, pentru a se menține condiții bune de mediu în zonele maritime și pentru a se respecta principiul precauției, este necesară reevaluarea limitei de 100 de mile marine din jurul insulelor, fiind vitală recuperarea a 200 de mile, astfel încât...

(Președintele a întrerupt vorbitorul)

George Lyon (ALDE). – Dle președinte, și eu aș vrea să încep prin a o felicita pe raportoare. Politica comună în domeniul pescuitului este o politică discreditată, iar această reformă ne oferă ocazia unui nou început. Mi se pare că dacă dorim ca PCP să își recâștige credibilitatea, aceasta trebuie să se bazeze în primul rând pe durabilitate; dacă nu există pește, industria nu are niciun viitor. În al doilea rând, stabilitate și previzibilitate pentru comunitățile noastre care se ocupă cu pescuitul și pentru pescari. În al treilea rând, abordarea supracapacității; trebuie să găsim o soluție pentru supracapacitate. În al patrulea rând, recunoașterea eforturilor făcute în trecut – este cea mai importantă. Avem nevoie, de asemenea, de o politică care aduce o soluție reală pentru problema aruncării înapoi în mare a capturilor.

Esențialmente, reforma PCP trebuie să ofere un viitor comunităților noastre care se ocupă cu pescuitul și pescarilor. Mai presus de orice, mi se pare că termenii cheie ai PCP...

(Președintele a întrerupt vorbitorul)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Dle președinte, și eu aș vrea să profit de această ocazie pentru a evidenția aspectele pe care unii dintre noi le consideră fundamentale în raportul final pe care urmează să îl votăm.

Aceste aspecte includ: principiul precauției, care este fundamental și esențial; reducerea capacității, care este absolut urgentă; limitarea politicii subvențiilor publice; și îmbunătățirea controalelor și a urmăririi pe cale judiciară, asiduă și cu o conștiință curată, a infracțiunilor comise de cei care greșesc și îi încurajează și pe alții să facă același lucru. Totuși, trebuie să promovăm, de asemenea, echipamentele durabile și pescuitul durabil,

ceea ce înseamnă că trebuie să facem progrese în privința definirii pescuitului la scară mică, un subiect care are nevoie, fără îndoială, de mai multă clarificare.

Aș dori să menționez, de asemenea, rolul femeilor și recunoașterea pe care o merită pentru munca e care o depun, un aspect asupra căruia am propus amendamente.

În încheiere, consider că este important să evidențiem și să solicităm o mai mare coerență și responsabilitate în acordurile privind pescuitul încheiate cu țări terțe; acordurile cu Marocul și cu Guineea, de exemplu, au nevoie de acestea.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând, aș vrea să îi urez comisarului, dna Damanaki, mult succes. Așteptăm cu nerăbdare să lucrăm cu domnia sa. De asemenea, aș vrea să-i mulțumesc dnei Patrão Neves, care a făcut o treabă excelentă în desfășurarea negocierilor.

Este important că și țările cu industrii mici ale pescuitului sunt reprezentate. După cum s-a menționat deja, stabilitatea relativă joacă un rol hotărâtor pentru Germania. Desigur, suntem cu toții convinși de importanța protejării stocurilor de pește și a menținerii durabilității acestora, astfel încât să rămână la un nivel care va garanta existența pescuitului în viitor. Cu toate acestea, nu trebuie să discutăm numai despre aspectele economice și de mediu. Trebuie să luăm în considerare, de asemenea, protecția exagerată a unor specii, așa cum s-a menționat deja, precum cormoranii și focile.

Zona de coastă a Europei are mii de kilometri lungime și pescuitul tradițional la scară mică se practică în multe zone. Multe familii depind de acesta pentru a-și câștiga traiul. Turismul joacă, de asemenea, un rol important în această privință. Trebuie să ținem cont de toate acestea. Consider că această Carte verde este o soluție foarte bună, care ne va permite să mergem mai departe la nivelul Comisiei...

(Președintele a întrerupt vorbitorul)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Politica comună în domeniul pescuitului trebuie să obțină un echilibru între obiectivele ecologice și de mediu și mărimea capturilor și, de asemenea, problema ocupării forței de muncă și a nivelului de trai al familiilor care se ocupă cu pescuitul. Capacitatea de pescuit ar trebui să fie adaptată la nivelul resurselor, nivel care este stabilit conform ultimelor informații științifice și opiniilor experților. Obținerea unor cote de pescuit durabile trebuie să se realizeze în concordanță cu procesul de sprijinire a comunității care se ocupă cu pescuitul în diferite domenii precum: investițiile, modernizarea și problemele sociale, inclusiv dintr-o perspectivă pe termen lung.

Politica comună în domeniul pescuitului ar trebui să țină cont de condițiile specifice ale diferitelor regiuni și mări. Prin urmare, este necesar să se acorde mai multe competențe consiliilor consultative regionale, care ar trebui să lucreze îndeaproape cu autoritățile administrative competente în domeniul pescuitului din statele membre și cu Comisia Europeană. În sfârșit, este necesar să se consolideze organizarea pescarilor și să se îmbunătățească lanțul de la captură la vânzare, în sensul calității și al standardelor înalte ale produselor din pește.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, în timpul celor șapte luni cât am fost deputat, nu am întâlnit niciodată oameni mai furioși decât pescarii din circumscripția mea electorală.

Este evident că, pentru ei, politica comună în domeniul pescuitului nu a funcționat. Prin urmare, reforma este foarte binevenită. Cred că suntem cu toții de acord că trebuie să menținem stocurile de pește, însă trebuie să menținem și comunitățile de coastă, iar cele două nu se exclud neapărat reciproc. Trebuie să existe o voce în favoarea micilor pescari.

De asemenea, după cum a remarcat dl Brons, trebuie să fie cooptate noile tehnologii, mai ales cele la care a făcut referire domnia sa, care pot ajuta la evitarea aruncării capturilor înapoi în mare. Ceea ce ar face o diferență foarte mare.

Și în sfârșit, trebuie analizată întreaga problemă a cercetării. Când auzim de dovezi care provin din cercetare sau de dovezi științifice, există o tendință de a le lua ca atare. După cum a spus dl Cadec, acestea trebuie să fie incontestabile, obiective și actuale.

Juan Carlos Martín Fragueiro, președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dle președinte, și eu aș dori să-i mulțumesc dnei Patrão Neves pentru munca depusă.

În ceea ce privește dezbaterile din Consiliu de până acum, aș vrea să spun că miniștrii au susținut în unanimitate nevoia unei reforme care să ducă la simplificarea regulamentelor, sporirea rolului regiunilor și descentralizarea

procesului decizional, cu excepția elementelor și principiilor strategice, și sunt de acord că este esențială reducerea capturilor aruncate înapoi în mare, a supracapacității și a pescuitului excesiv.

Până acum, s-a căzut de acord asupra următoarelor: menținerea regulilor curente privind accesul la zona de 12 mile marine; gestionarea pe termen lung a resurselor; o mai mare implicare a profesioniștilor pescuitului; stimulente de piață – precum etichetarea și certificatele – pentru a încuraja distribuția generală a veniturilor în favoarea pescarilor; utilizarea subvențiilor exclusiv ca măsuri excepționale, pentru a reduce supracapacitatea; importanța cercetării pentru politica în domeniul pescuitului; integrarea acvaculturii; relația dintre PCP și politica maritimă integrată; și nevoia de a menține și de a intensifica acțiunile Uniunii Europene la nivel internațional.

Până astăzi, dezbaterile au scos la iveală poziții divergente în privința următoarelor aspecte: stabilitatea relativă; sistemul actual de capturi totale admisibile și de cote și utilizarea cotelor transferabile; limitarea efortului de pescuit ca instrument de gestionare; metodele pentru reducerea capturilor aruncate înapoi în mare, supracapacitatea și pescuitul în exces; finanțarea globală și alocarea acesteia; și creșterea sprijinului pentru pescuitul la scară mică și pentru comunitățile de coastă.

După cum am spus în discursul meu inițial, Consiliul nu a adoptat încă o poziție și nu intenționează să adopte nicio decizie formală până anul viitor, când Comisia va fi depus oficial propunerile sale legislative.

În încheiere, și eu aș vrea să salut reprezentanții sectorului pescuitului, care se află astăzi aici cu noi.

Maria Damanaki, membră a Comisiei. – Dle președinte, aș vrea să le mulțumesc tuturor deputaților pentru contribuțiile aduse. Este foarte încurajator că au fost atât de multe discursuri.

Am înțeles că termenul cel mai des menționat a fost durabilitatea, deci durabilitatea reprezintă un acord general, un cadru pentru un acord general. Nu pot răspunde tuturor întrebărilor puse, însă aș dori să subliniez câteva priorități.

Pescuitul la scară mică și regiunile de coastă reprezintă o prioritate. Aș vrea să vă asigur pe toți că voi lua contribuțiile dumneavoastră pe marginea acestui subiect foarte în serios. De asemenea, aș vrea să vă asigur că nu am nicio intenție de a introduce măsuri și regulamente draconice pentru pescarii amatori care pescuiesc cu undița.

A doua prioritate: regionalizarea. Aș dori foarte mult să discut cu dumneavoastră mai detaliat exact ceea ce facem pentru a aplica acest principiu, pentru că în această privință avem foarte multe de vorbit.

Drepturile transferabile de pescuit: aceasta este, după cum am înțeles deja, o dezbatere foarte susținută, cu o mulțime de argumente. Nu știu ce se va întâmpla în timpul votului, însă nu putem ignora această chestiune. Multe state membre au pus deja în aplicare acest sistem. Deci ceea ce propun este să avem o discuție clară, poate în cadrul Comisiei pentru pescuit. Având în vedere că acesta nu este sfârșitul dialogului, putem purta o discuție clară în privința cotelor individuale transferabile – văd că dna Fraga este prezentă – și putem organiza o discuție edificatoare pentru a înțelege întreaga problemă.

Doresc să menționez doar alte priorități: condiții echitabile de concurență pentru Mediterana și pentru celelalte mări în ceea ce privește pescarii din alte țări – astfel este corect; trebuie să facem acest lucru pentru a asigura o concurență loială pentru pescarii noștri; eliminarea treptată a capturilor aruncate înapoi în mare; etichetarea.

Acestea sunt prioritățile noastre. Aș vrea să închei prin a sublinia necesitatea unei noi forme pentru acordurile privind pescuitul; o nouă formă care va include o clauză a drepturilor omului. Vă mulțumesc pentru contribuții. Consider că dialogul nu se sfârșește aici; acesta este începutul unei foarte bune dezbateri între noi.

Maria do Céu Patrão Neves, raportoare. – (PT) Aș vrea să le mulțumesc tuturor celor prezenți aici astăzi, în Parlament, care continuă să acorde sprijinul lor prețios acestui proces, care se desfășoară lent și pe care, așa cum tocmai a afirmat dna comisar, trebuie să-l continuăm, dacă dorim să ne îndeplinim obiectivele.

Sincer, știu că este imposibil ca un raport să mulțumească pe toată lumea. Mulți vor spune că nu a insistat destul de mult asupra unor aspecte, în timp ce alții vor spune că a mers prea departe în privința altor aspecte sau chiar a aceluiași. Consider că în acest moment, este important să evidențiem că prin acest raport am reușit să obținem un echilibru optim între problemele principale, un consens larg și că, în general, raportul are capacitatea și potențialul unei reacții adecvate la nevoile sau aș spune la cerințele sectorului.

Așa cum am lucrat în Comisia pentru pescuit, prezidată de dna Fraga Estévez, sper că putem continua să lucrăm acum în cadrul comisiei și, la scară mai largă, să lucrăm cu Consiliul și cu Comisia Europeană, astfel încât să putem progresa în vederea obținerii propunerilor legislative, care vor fi la fel de concentrate.

Consider că dacă lucrăm în continuare în acest mod, cu spirit de echipă și înțelegând că trebuie să luăm în considerare toate aspectele care sunt importante în diferite părți ale întinsei Uniuni Europene, dacă încercăm să răspundem eficient la toate nevoile sectorului pescuitului din tot cuprinsul vastei zone economice exclusive, vom lucra eficient pentru sector. Având în vedere acestea, ne angajăm să stabilim condițiile prin care sectorul pescuitului va deveni cu adevărat durabil și se va putea dezvolta pe termen lung.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc astăzi la ora 11.30.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Vito Bonsignore (PPE), în scris. – (IT) În primul rând, o felicităm pe raportoare, dna Patrão Neves, pentru munca excelentă depusă până acum și pentru rezultatul pozitiv al votului.

Sperăm că această Carte verde, care va ajunge în curând la comisie, va fi premergătoare sosirii neîntârziată în plen a Cărții albe. Europa a fost întotdeauna interesată de sectorul pescuitului. Cu toate acestea, considerăm că este esențial să asigurăm investiții mult mai mari în cercetarea științifică, mai ales în sectorul pescuitului, inclusiv în următorul program-cadru. De asemenea, considerăm că este esențial să ne îmbogățim cunoștințele în domeniul regulamentelor printr-o mai mare flexibilitate a sistemului de cote și printr-o responsabilitate sporită în privința controlului și a stocurilor.

De asemenea, ne dorim parteneriate mai puternice cu țările terțe în vederea combaterii pescuitului ilegal și o mai bună cooperare cu țările Mediteranei, astfel încât să putem reglementa mai ferm pescuitul maritim, precum cel din Mediterana, care a fost dintotdeauna leagănul multor civilizații și culturi.

În ultimul rând, suntem de acord cu prevederile alineatului (23) referitor la modernizare, în mod special a flotei la scară mică, deși am dori mai multe detalii în această privință. Cât despre alineatele (62) și (63) referitoare la calificarea profesională a operatorilor din sector, am dori mai multe lămuriri, mai ales în privința pescuitului la scară mică, care ar ajunge să fie sancționat cel mai dur dacă ar deveni mai stricte reglementările privind gestionarea flotelor.

Nessa Childers (S&D), în scris. – Deși pescuitul de agrement cu undița reprezintă doar un mic procent din captura industriei pescuitului din Europa, acesta reprezintă un element economic și social care face parte din multe zone ale UE, mai ales din estul Irlandei. Pescuitul cu undița reprezintă o tradiție veche și însemnată în estul Irlandei, scenele cu pescari pe râuri precum Slaney sau pe țărmurile coastei de est făcând parte din descrierile obișnuite ale culturii irlandeze. Această tradiție a pescuitului are, de asemenea, un impact esențial asupra turismului din multe zone ale Irlandei, atât din interiorul Irlandei, cât și din exteriorul ei, Tiger Woods fiind unul dintre faimoșii pescari obișnuiți de pe râul Liffey din comitatul Kildare. Drept consecință a declinului stocurilor de pește, există tendința de a impune controale asupra pescuitului cu undița de la țărm și de a deduce aceste capturi din cotele industriei pescuitului comercial.

Aceste propuneri ar putea avea un efect grav asupra câștigurilor industriei turismului pentru pescuit cu undița și un impact cultural negativ asupra multor zone din Irlanda. Prin urmare, această Cameră trebuie să recunoască faptul că pescuitul de agrement în toate formele sale reprezintă o parte interesată importantă în industria pescuitului și politica comună reformată trebuie să ia în considerare în Cartea sa albă beneficiile sociale și economice aduse de acesta.

Robert Dušek (S&D), în scris. – (CS) Raportul referitor la Cartea verde privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului are scopul de a iniția o dezbatere publică în instituțiile UE și ale statelor membre. Politica în domeniul pescuitului, ca și politica agricolă comună, reprezintă o agendă strategică care influențează direct toți cetățenii UE și care trebuie tratată urmărind trei principii-cheie: profitabilitatea economică a pescuitului, conservarea și menținerea stocurilor de pește și menținerea unui nivel de trai acceptabil pentru persoanele care se ocupă cu pescuitul. Dacă nu se creează un echilibru între toate aceste principii în proiectele de legislație, va exista riscul declinului economic în regiunile de coastă, va exista riscul pescuitului excesiv al unor specii sau va crește peste măsură pescuitul ilegal. Având în vedere faptul că 88 % din populația de pește este exploatată peste nivelurile maxime ale durabilității și că până la 80 % din captura totală se aruncă înapoi în mare, este necesar să se impună limite care vor permite regenerarea populației de pește, sporind astfel dramatic capturile de pește în viitor, concomitent cu menținerea durabilității. Raportoarea subliniază corect

faptul că, drept urmare a pierderii echilibrului dintre producători și cumpărători prin apariția unui intermediar – lanțurile de desfacere – prețurile peștelui sunt în scădere, ceea ce pune în pericol și mai mult sectorul pescuitului. Raportul prezentat acordă atenție tuturor celor trei principii-cheie referitoare la pescuit care au fost menționate anterior și propune soluții specifice pentru durabilitate, deci reprezintă un bun început pentru conservarea pescuitului pentru noi toți.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Aș vrea să o felicit pe dna Patrão Neves pentru munca depusă și pentru raportul supus acum votului. Subiectul pescuitului este în mod evident o temă delicată pentru portughezi, deoarece avem multe comunități de pescari, și este o temă absolut crucială pentru Centrul Democrat Social – Partidul Popular din Portugalia (CDS-PP).

Consider că avem nevoie de o nouă reglementare a politicii comune în domeniul pescuitului (PCP), mai eficientă și mai bine adaptată situației din teritoriile respective. Prin urmare, salut intenția de a ne concentra pe principiile regionalizării și subsidiarității, acordând astfel o mai mare autonomie statelor membre și permițând o mai mare flexibilitate a PCP. Concomitent, având în vedere faptul că provocările de mediu cauzează probleme grave pentru resursele pescuitului, consider că este crucial ca noua PCP să permită un pescuit durabil din punct de vedere ecologic și viabil din punct de vedere economic. Nu suntem indiferenți la problemele cu care se confruntă pescarii și recomandăm ca noua PCP să ofere o protecție adecvată capacității de pescuit a comunităților care depind de pescuit.

De asemenea, cred că este vital ca noua PCP să asigure calitatea peștelui și cantitățile suficiente pentru ca oamenii să mențină diete bogate în pește, despre care știm că sunt echilibrate și benefice pentru o viață sănătoasă.

Voi urmări cu interes și cu atenție deosebită viitoarea reformă a PCP și voi apăra întotdeauna interesele portughezi în acest sector strategic.

Alan Kelly (S&D), în scris. – Din punct de vedere practic, salut soluțiile propuse pentru protecția pe termen lung a resurselor marine, atât în scop economic, cât și de protecție a mediului; modernizarea tehnologiilor de pescuit și accentul pe care îl pune asupra calificărilor profesionale în cadrul sectorului. Sunt mulțumit mai ales de recomandarea de a introduce treptat orice schimbări obligatorii și de a acorda o perioadă de tranziție inițială, pentru ca industria, și în special pescarii, să aibă suficient timp la dispoziție pentru a face față cheltuielilor suplimentare într-o industrie în care supraviețuirea este deja dificilă. Cu toate acestea, deși recunosc faptul că raportul evidențiază tratamentul diferențiat al pescuitului maritim față de cel la scară mai mică, este lamentabil să se impună mai multe cheltuieli asupra celui din urmă mai ales. Pescuitul nu este numai o activitate economică, ci și una socială și culturală, iar modul de viață al micilor pescari trebuie menținut. Traiul acestora a depins, până acum, de dreptul istoric asupra pescuitului de coastă reclamat de comunitățile lor locale. În lumina acestor fapte, nu ar trebui să pierdem din vedere promisiunea făcută în raport, de „a garanta (celor care trăiesc din pescuit) un nivel de trai echitabil”.

James Nicholson (ECR), în scris. – Acum este larg acceptat faptul că reforma din 2002 a politicii comune în domeniul pescuitului a eșuat lamentabil, iar situația industriei pescuitului continuă mai degrabă să se deterioreze decât să se redreseze. PCP a devenit un coșmar birocratic din cauza suprareglementării și a microgestionării care au dat bătaie de cap industriei, realizând foarte puține rezultate bune. Reforma iminentă a PCP prezintă o ocazie de a orienta politica într-o nouă direcție, departe de birocrăția excesivă, și de a da rezultate la nivelul tuturor aspectelor recomandate – de mediu, sociale și economice. Obiectivul central al unei PCP reformate trebuie să fie asigurarea unui trai decent pentru pescari, concomitent cu durabilitatea mediului. Provocarea constă în formularea unei politici comune în domeniul pescuitului care menține locurile de muncă și stocurile de pește în același timp. O PCP reformată ar trebui să se debaraseze de suprareglementarea centralizată de la Bruxelles și ar trebui să se concentreze, de exemplu, asupra modului în care părțile interesate pot aborda gestionarea locală zilnică a stocurilor.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), în scris. – (PL) Cartea verde privind politica comună în domeniul pescuitului dezbină atât Comisia Europeană, cât și statele membre. Este mai mult decât clar că nu toate proiectele și reformele desfășurate în cadrul Uniunii sunt încununate de succes. Prin urmare, ar trebui să tragem concluziile corecte în privința soluțiilor instituționale și practice.

Una dintre greșelile fundamentale ale reformei din 2002 a fost centralizarea excesivă. Diversitatea și natura specifică a diferitelor regiuni ale Uniunii Europene ar trebui să ne oblige la regionalizare. Comisia Europeană nu trebuie să trateze Marea Baltică pe picior de egalitate cu Atlanticul sau cu Marea Mediterană. Regionalizarea politicii în domeniul pescuitului ar trebui să meargă mână în mână cu măsurile specifice legate de aspectele sociale și economice. Din punctul de vedere al persoanelor care trăiesc în zonele dependente de pescuit, cel

mai important plan de acțiune este diversificarea economică și socială și restructurarea, inclusiv crearea de noi locuri de muncă în afara sectorului pescuitului. Faptul că nu este posibilă mărirea capturilor și a ocupării forței de muncă în sectorul pescuitului din Marea Baltică ar trebui să ducă la punerea în aplicare a măsurilor de mai sus. Acestea vin în întâmpinarea nevoilor și așteptărilor sociale.

Cercetările arată că două treimi din stocurile europene de pește sunt amenințate, inclusiv specii foarte cunoscute precum calcanul, cambula și codul. Analizele realizate de WWF afirmă deschis că dacă nu sunt introduse schimbări specifice, populația reproductivă de ton din Mediterana și multe alte specii vor dispărea până în 2012.

Sirpa Pietikäinen (PPE), în scris. – (FI) Dle președinte, doamnelor și domnilor, timp de zeci de ani, politica comună a Uniunii Europene în domeniul pescuitului a controlat pescuitul în cadrul Comunității și în apele teritoriale ale țărilor terțe.

Din nefericire, este unul dintre domeniile de politică cele mai lipsite de succes și a dus la o situație care ar putea fi descrisă drept criză, pe bună dreptate. Situația stocurilor de pește este extrem de îngrijorătoare: două treimi din stocurile comunitare exploatabile în scopuri comerciale au scăzut dramatic. Profitabilitatea din ce în ce mai scăzută și bancurile extrem de mici revelă faptul că industria pescuitului are probleme mari. Cotele excesive de pescuit și pescuitul ilegal decimează stocurile de pește într-un ritm alarmant.

Criza este cauzată de faptul că, de foarte mult timp, există o indiferență absolută față de problemele care s-au acumulat ca urmare a pescuitului excesiv și a pescuitului ilegal. Mai mult decât atât, metodele distructive de pescuit sunt devastatoare și pentru restul mediului marin. Traularea de fund reprezintă una dintre cele mai dăunătoare metode.

UE trebuie să ia în serios criza stocurilor de pește. Aici există, de asemenea, o legătură strânsă cu dimensiunea externă, pentru că Uniunea importă aproape o treime din peștele pe care îl vinde din afară. O componentă crucială a noii politici comune în domeniul pescuitului va fi axarea pe durabilitate a acordurilor pe care le avem cu partenerii noștri de pescuit. Reformele-cheie trebuie să abordeze supracapacitatea vaselor de pescuit și monitorizarea mai eficientă, pentru a se elimina pescuitul ilegal.

Principalele elemente constructive ale reformei politicii în domeniul pescuitului, după cum a propus Comisia în Cartea sa verde, trebuie să fie transformarea ecosistemului într-un element fundamental și principiul precauției. Punctul central al politicii trebuie să fie pescuitul cu adevărat durabil al fiecărei specii de pește, iar pentru a realiza acest lucru, fiecare națiune trebuie să aibă propria strategie de gestionare și protecție. Dacă este necesar, și Uniunea trebuie să fie pregătită să adopte soluții pentru a asigura redresarea stocurilor prin introducerea unei interdicții totale a pescuitului și a comerțului cu pește.

Nuno Teixeira (PPE), în scris. – (PT) Cartea verde privind politica comună în domeniul pescuitului (PCP) reprezintă o ocazie de a revizui această politică europeană în diversele sale aspecte (economic, social și de mediu), redefinind noi abordări care vizează rezolvarea problemelor care persistă în acest sector. Reforma PCP pune accent mai ales pe regiunile cel mai îndepărtate, unde pescuitul este extrem de important pentru dezvoltarea locală și pentru traiul oamenilor.

Raportul referitor la Cartea verde insistă asupra unor reforme pe care le consider necesare pentru o mai bună punere în aplicare a acestei politici la nivel regional, în special în ceea ce privește descentralizarea gestionării pescuitului, pentru a ține cont de caracteristicile specifice ale fiecărei regiuni și pentru a concilia durabilitatea sectorului cu conservarea speciei. În Madeira, se simte nevoia urgentă de modernizare a vaselor și de promovare a unor măsuri în vederea asigurării viabilității economice a pescuitului. Aș dori să reiterez faptul că o mai mare eficiență a gestionării resurselor pescuitului și o strategie de sprijin financiar pentru lucrătorii din acest sector reprezintă priorități esențiale în cadrul acestei reforme, iar acestea trebuie puse în aplicare la nivel regional.

Reforma politicii comune în domeniul pescuitului marchează o nouă etapă în dezvoltarea sectorului, cu o participare mai activă a tuturor celor implicați la nivel național, regional și la nivelul industriei.

5. Siguranța feroviară, inclusiv sistemul de semnalizare european (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct este declarația Comisiei referitoare la siguranța feroviară, inclusiv la sistemul european de semnalizare.

Siim Kallas, *vicepreședinte al Comisiei*. – Dle președinte, accidentul feroviar din Buizingen de luni, 15 februarie 2010, a fost o tragedie care ne-a șocat. Înțeleg că în urma acestui accident grav se pot pune mai multe întrebări tehnice și politice referitoare la siguranța feroviară.

În primul rând, gândurile mele sunt alături de victimele acestei tragedii și de rudele acestora. Cuvintele de consolare sunt întotdeauna greu de găsit pentru aceste ocazii triste și tăcerea este uneori mai grăitoare. Cauzele accidentului nu sunt încă pe deplin elucidate, iar ancheta tehnică a demarat conform prevederilor Directivei UE privind siguranța.

Autoritățile belgiene sunt responsabile cu efectuarea acesteia. Ea ar trebui să se desfășoare independent de orice anchetă judiciară. Obiectivul anchetei tehnice nu este stabilirea culpei și a răspunderii, ci mai degrabă identificarea cauzelor, în vederea îmbunătățirii siguranței feroviare și a prevenirii accidentelor.

Organismul belgian de anchetă a solicitat sprijinul Agenției Feroviare Europene în cadrul anchetei. Doi anchetatori ai agenției s-au alăturat echipei belgiene care se ocupă de anchetă la doar câteva ore după accident.

Aș vrea să evidențiez că, având în vedere că încă nu au fost clarificate cauzele accidentului, nu este oportun să tragem concluzii. Desigur, sunt pregătit să clarific unele aspecte care s-au ivit în urma acestei tragedii și vă voi prezenta felul în care înțeleg eu situația.

Așa cum se întâmplă foarte des atunci când au loc accidente feroviare, se fac remarci referitoare la o posibilă legătură între regulamentele sau reglementările europene și accident. Mai întâi aș vrea să fiu foarte clar în privința deschiderii pieței. Pe lângă deschiderea sectorului de transport feroviar de mărfuri competiției și stabilirea cerințelor pentru a separa activitatea gestionarilor de infrastructură de cea a întreprinderilor feroviare, s-a introdus un cadru de reglementare strict, care guvernează siguranța feroviară și interoperabilitatea. Dorim să ne asigurăm că siguranța feroviară se menține la un nivel înalt, concomitent cu recunoașterea procedurilor și metodelor specifice fiecărui stat membru în acest domeniu.

Agenția Feroviară Europeană generează rapoarte privind siguranța rețelei europene în mod regulat și monitorizează evoluția situației în statele membre.

Indicatorii demonstrează că deschiderea sectorului feroviar pentru concurență nu a avut niciun impact negativ asupra siguranței feroviare. Permiteți-mi să spun foarte clar că orice afirmație care face legătura între nivelul siguranței feroviare și deschiderea pieței feroviare reprezintă, din punctul meu de vedere, doar un pretext pentru a îndepărta dezbaterile de adevăratele cauze ale accidentului.

În aceste condiții, poate fi pusă la îndoială coexistența sistemelor de control feroviar naționale și europene. În prezent, în Europa se utilizează peste 20 de sisteme naționale diferite pentru a asigura circulația trenurilor în condiții de siguranță. Aceste sisteme dezvoltate la nivel național constau într-o componentă montată pe șină și o componentă aflată la bord. Componenta de pe șină trimite informații către un computer din tren, iar computerul acționează frânele când se detectează o situație periculoasă.

Pentru ca sistemele să funcționeze, trenurile și liniile trebuie să fie echipate cu un sistem compatibil. Nivelurile de siguranță și de funcționare ale diferitelor sisteme naționale de protecție automată a trenurilor sunt diferite, asemenea regulamentelor referitoare la echiparea liniilor și a locomotivelor din aceste sisteme naționale.

Incompatibilitatea diferitelor sisteme naționale reprezintă o problemă majoră pentru trenurile internaționale, pentru că fie locomotivele trebuie schimbate la fiecare graniță, fie trebuie echipate cu atâtea sisteme la bord câte cele existente pe șinele pe care vor circula. Există chiar cazuri în care coexistă sisteme naționale diferite în aceeași țară. Thalys, de exemplu, trebuie să fie echipat cu șapte sisteme naționale diferite pentru a circula în patru țări.

Din acest motiv, a fost conceput și dezvoltat un sistem unic pentru a fi utilizat la nivel european, sistem care se instalează în prezent pe liniile și trenurile internaționale majore din Europa. Sistemul este cunoscut sub numele de ERTMS – European Rail Traffic Management System (Sistemul european de gestionare a traficului feroviar).

În ceea ce privește potrivirea în timp, precizăm că majoritatea sistemelor naționale au fost dezvoltate la începutul anilor '80, însă dezvoltarea acestora este un proces lung și costisitor. În majoritatea țărilor, doar o parte din rețelele naționale și din locomotive sunt echipate în prezent, iar această echipare parțială a durat aproximativ 20 de ani.

Specificațiile ERTMS sunt disponibile din 2000. O serie de proiecte pilot s-au desfășurat între 2000 și 2005. Din 2005, au fost puse în funcțiune mai multe linii echipate cu ERTMS. În prezent, 10 state membre dețin

linii cu ERTMS și există proiecte în derulare în aproape toate statele membre. În Belgia, de exemplu, linia dintre Aachen și Liège este echipată, iar trenurile InterCity care rulează pe această linie sunt echipate, de asemenea, cu acest sistem.

ERTMS a fost creat în primul rând în vederea promovării interoperabilității. Acest lucru înseamnă că locomotivele pot trece granițele, însă este recunoscut, de asemenea, ca sistem care oferă avantajul siguranței sporite. Sistemul este complet funcțional astăzi, însă având în vedere timpul necesar pentru instalarea acestuia la bordul trenurilor și liniile lungi, sistemele naționale existente vor continua să coexiste cu ERTMS.

Și țări precum Taiwanul, ca să dau doar un singur exemplu, au ales ERTMS și nu doar din motive de operabilitate. Taiwanul a investit în ERTMS pur și simplu pentru că acesta este cel mai bun sistem disponibil astăzi pe piață.

Au fost puse mai multe întrebări legate de compararea situației între statele membre. Este destul de dificil și nu foarte util să stabilim un clasament al statelor membre și să facem comparații raționale. Totul depinde de alegerea indicatorilor, de perioada de referință și de calitatea datelor raportate. Unul sau două accidente grave pot avea, de asemenea, un impact semnificativ asupra clasamentului pe care îl putem obține.

Datele generale arată că funcționarea trenurilor în Belgia este mediocră. Însă este adevărat că Belgia se află sub media europeană în ceea ce privește căile ferate echipate cu sisteme automate de protecție a trenurilor, indiferent de faptul dacă sunt naționale sau europene.

Mathieu Grosch, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle președinte, dle Kallas, aș vrea să vă mulțumesc pentru explicații. În contextul accidentului de la Buizingen este, desigur, important să arătăm respectul nostru față de victime și față de anchetă. Din acest motiv, nu trebuie să tragem concluzii pripite legate de accident și, mai important, nu trebuie să ne grăbim să stabilim vinovatul.

Consider că Comisia a acționat corect când a respins ferm acuzația căilor ferate belgiene conform căreia dezvoltarea Sistemului de gestionare a traficului feroviar a durat prea mult. Știm că siguranța rămâne o prioritate națională și acest lucru nu se va schimba. La nivel european, noi – inclusiv Comisia și Parlamentul – am regretat dintotdeauna faptul că societățile feroviare nu acordă o prioritate mai mare siguranței și interoperabilității între diferitele sisteme din Europa.

În urma unor accidente, se fac adesea noi propuneri într-un context politic. În acest caz, trebuie să spun că toate erau pregătite, atât legislația, cât și tehnologia. Poate singurul lucru care lipsea a fost voința de a acorda tehnologiei o prioritate înaltă. De la jumătatea anilor '90, a devenit disponibilă tehnologia pentru a permite tranziția în condiții de siguranță între sistemul european și sistemul avansat belgian, cu alte cuvinte, așa-numitul sistem TBL 1+. Nu a lipsit nici timpul, nici facilitățile tehnice.

Viitorul este aspectul important pentru mine și aș dori să evidențiez următoarele aspecte. În primul rând, nu trebuie să facem rabat în niciun caz de la instruirea din industria feroviară. Aceasta nu a fost și nici nu va fi una dintre obligațiile UE. Căile ferate au personal foarte calificat și așa trebuie să rămână și în viitor.

În al doilea rând, avem nevoie de planuri de conversie definite, obligatorii din partea societăților feroviare și a țărilor. Nu mai este suficient să se lase totul pe seama bunăvoinței. Avem nevoie de un program precis și în curând vom avea ocazia să aflăm în Parlament care sunt obiectivele specifice.

A treia propunere pe care o fac este legată de faptul că și pasagerii ar trebui să aibă dreptul să știe dacă segmentul de cale ferată și materialul rulant cu care călătoresc îndeplinește cele mai înalte standarde de siguranță. Acesta este nivelul minim de informații care trebuie puse la dispoziția pasagerilor în viitor. De asemenea, trebuie să vedem cum putem institui o cerință obligatorie în acest sens.

Saïd El Khadraoui, în numele Grupului S&D. – (NL) Pentru început, în numele Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, și eu doresc să-mi exprim sincera mea simpatie față de victimele dezastrului feroviar din Buizingen și față de familiile și prietenii acestora.

Chiar trebuie să așteptăm rezultatele anchetei înainte de a trage concluzii reale, detaliate, desigur, însă acest lucru nu schimbă faptul că siguranța feroviară trebuie să rămână mereu în atenție la toate nivelurile, inclusiv cel european și, prin urmare, că trebuie să evaluăm, să îmbunătățim, să suplimentăm și să ajustăm politica privind siguranța în mod regulat. Aș vrea să mă alătur colegului meu deputat și dumneavoastră, dle comisar, pentru a ne exprima regretul că o serie de persoane cu responsabilități însemnate în Belgia au căutat să facă Europa responsabilă de accident sau cel puțin au lăsat această impresie. Întârzierea dezvoltării Sistemului

european de gestionare a traficului feroviar (ERTMS) a fost menționată în mod special ca un motiv al faptului că acum, în 2010, în Belgia există doar câteva locomotive echipate cu sistemul automat de oprire.

Doamnelor și domnilor, pe de altă parte, să clarificăm un lucru și haideți să fim sinceri în această privință: dezvoltarea acestei idei bune – un sistem unic de semnalizare care să înlocuiască 20 de sisteme separate – a durat mai mult decât am sperat sau am așteptat. Desigur, acest lucru poate fi atribuit complexității tehnice și faptului că trebuie să se ajungă la un acord asupra unui standard între foarte multe țări, și anume 27, deși la momentul respectiv erau ceva mai puține. Bineînțeles, există și urmări bugetare aferente. Cu toate acestea, după cum ați afirmat pe bună dreptate, acest fapt nu a împiedicat niciun stat membru să dezvolte propriul sistem sau să înceapă să utilizeze un fel de versiune embrionică a ERTMS foarte devreme.

Opinia mea este că trebuie să privim spre viitor acum și să ne întrebăm cum putem contribui la siguranța feroviară. Consider că putem aduce această contribuție pe mai multe fronturi la nivel european, de asemenea. Putem realiza acest lucru, în primul rând, datorită continuării dezvoltării ERTMS. Un astfel de plan de dezvoltare există. În 2009, am alocat 240 milioane de euro din buget pentru Rețeaua transeuropeană de transport (TEN-T), pentru a ajuta statele membre în acest sens.

În al doilea rând, însă, și consider că aceasta este o misiune importantă pentru Comisie și pentru Agenția Feroviară Europeană, trebuie să monitorizăm, de asemenea, punerea în aplicare pe teren a legislației europene privind siguranța. Aș aminti exemplul Directivei 2004/49/CE privind siguranța căilor ferate comunitare. Aceasta prevede, printre altele, că urmează a fi înființată în fiecare stat membru câte o autoritate în domeniul siguranței care trebuie să fie independentă de întreprinderile feroviare și de gestionarul de infrastructură și ale cărei sarcini includ monitorizarea, stimularea și punerea în aplicare a măsurilor de siguranță feroviară și dezvoltarea unui cadru de reglementare. Am sentimentul, doamnelor și domnilor, că aceasta nu funcționează foarte bine în Belgia și consider că ar trebui să organizați un fel de audit pentru a vedea dacă statele membre chiar au capacitatea de a garanta această siguranță proactiv în cadrul sistemelor feroviare naționale. Aceasta este o misiune pe care aș vrea să v-o încredințez.

Dirk Sterckx, în numele Grupului ALDE. – (NL) Și eu aș vrea să-mi exprim compasiunea față de victime în numele grupului meu și aștept, de asemenea, rezultatele anchetei, bineînțeles. Sper că se va finaliza cât mai rapid posibil, însă și cât mai conștiincios posibil.

În țara mea s-au ridicat o serie de întrebări în privința abordării Europei în domeniul feroviar. Trebuie să fiu sincer cu dumneavoastră: sunt șocat că unele persoane ne-au acuzat că neglijăm siguranța. Am fost raportorul Parlamentului pentru Directiva privind siguranța transportului feroviar la care tocmai a făcut referire dl El Khadraoui și sunt mândru de munca pe care am depus-o atunci. Ne-am spus nouă înșine că trebuie să fim foarte exigenți în privința siguranței în toate statele membre, că trebuie să stabilim un cadru european pentru aceasta și să stabilim cerințe. Statele membre au aprobat acest lucru cu mare greutate. Observ – și dl El Khadraoui a menționat pe bună dreptate acest lucru – că în unele țări, din nefericire inclusiv a mea, punerea în aplicare a acestei directive la nivel național este, de fapt, slab organizată. Sper să analizați din nou cu mare atenție acest aspect, dle comisar. Poate că și această Cameră ar trebui să mai analizeze o dată directiva și să înăsprească acest cadru, după cum a afirmat dl Grosch. Prin urmare, nu este adevărat că neglijăm siguranța; dimpotrivă.

În al doilea rând, regulamentul referitor la drepturile pasagerilor conține un alineat care speram că nu va fi necesar niciodată: acesta ține de plățile în avans pentru persoanele decedate sau rănite în accidente feroviare. Salut anunțul făcut de Compania Națională a Căilor Ferate din Belgia (SNCB) potrivit căruia va utiliza acest sistem și va face plăți în avans. Într-adevăr, a existat un timp când acest lucru nu ar fi stat astfel.

Unele persoane au afirmat că deschiderea pieței a făcut căile ferate nesigure. Aș vrea să contrazic această afirmație foarte ferm. Acest lucru nu este adevărat, după cum demonstrează ultimele date ale Agenției Feroviare Europene din 2008. Țările cu cea mai bună funcționare în 2008 au fost Regatul Unit și Țările de Jos, două țări care și-au deschis piețele.

Consider, de asemenea, că ar trebui acordată atenție oamenilor, lucrătorilor de la căile ferate: mecanici de locomotivă, personal din stații, administratori. Ar trebui să analizăm din nou situația acestora și să ne asigurăm că siguranța este cea mai importantă nu numai în instruire, ci și în organizarea muncii acestora și a întregii culturi corporative. În concluzie, dle președinte, aș vrea să spun că nu trebuie să pierdem din vedere faptul că trenurile se află încă între cele mai sigure mijloace de transport existente.

Isabelle Durant, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle președinte, dle comisar, și eu consider că accidentul de săptămâna trecută este cel mai grav accident feroviar petrecut în Belgia din 2001, când dețineam chiar

eu funcția de ministru pentru mobilitate și transport. Încă o dată, desigur, gândurile mele se îndreaptă către colega noastră, Claudia Candeago, și către celelalte victime ale acestei tragedii, către cei dragi ai lor și către toți lucrătorii feroviari îndurerăți.

Mă voi abține să trag concluzii, așa cum au făcut și cei care au vorbit înaintea mea. Ancheta este în derulare și nu vom specula pe marginea rezultatelor acesteia. Cu toate acestea, este evident că în cazul Belgiei este regretabil că a durat atât de mult echiparea căilor ferate cu un sistem automat de protecție a trenurilor, după cum au menționat deja unii. Când am auzit, în urma dezastrului, că deși nu au putut fi menționate motive bugetare, erau aduse în discuție întârzierile în dezvoltarea standardelor europene de interoperabilitate ca un mod de justificare a acestui accident, am considerat că este inacceptabil și am simțit imediat că Europa era ținta unor acuzații neîntemeiate.

De fapt, Sistemul european de gestionare a traficului feroviar (ERTMS) oferă societăților ocazia de a investi în siguranță într-un mod coordonat și interoperabil. Trebuie să ne debarasăm de nenumăratele standarde naționale care împiedică dezvoltarea și competitivitatea, într-un moment în care sistemul european de control al trenurilor (ETCS) evoluează. Evoluează, bineînțeles, și va continua să evolueze. Acest lucru este necesar pentru a se menține un nivel tehnologic foarte înalt. Mai mult decât atât, nu am nicio îndoială că în următorii cinci sau 10 ani vor exista mult mai multe evoluții.

Trebuie spus că astfel de accidente, oricât ar fi de rare, ne aduc aminte că există mereu loc de mai bine în ceea ce privește siguranța și așa vrea să fac niște propuneri în această privință.

În primul rând, după cum știți, dle comisar, în prezent discutăm despre Rețeaua transeuropeană de transport, despre condiții și criterii. Consider că, în ceea ce privește rețeaua europeană, punerea în aplicare a ERTMS în toată Europa ar putea deveni, de fapt, o prioritate. De asemenea, în acest context, consider că ar trebui să stabilim termene limită, mai ales privind resursele pe care trebuie să le dețină fiecare țară și rețea în parte.

În ultimul rând, cred că trebuie să acordăm prioritate siguranței în fața liberalizării piețelor, obligând noii operatori ale căror trenuri circulă în diferite rețele naționale să se adapteze ceva mai mult sistemului automat de protecție care există în aceste rețele și să-și doteze astfel trenurile cu receptoarele și cu echipamentul adecvat.

În încheiere, consider că Agenția Feroviară Europeană ar putea oferi, de asemenea, un sprijin neprețuit pentru o integrare mai eficientă a autorităților naționale în domeniul siguranței. O astfel de integrare ar putea face posibilă, de exemplu, omologarea echipamentului.

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Derk Jan Eppink, în numele Grupului ECR. – (NL) Ancheta cauzelor accidentului feroviar din Buizingen nu a fost finalizată încă și nu pot comenta pe marginea acesteia, însă am ajuns la următoarea concluzie. Când există o ciocnire a trenurilor în Regatul Unit, oamenii se grăbesc să o pună pe seama privatizării căilor ferate. Căile ferate belgiene (SNCB) primesc relativ cele mai mari subvenții din întreaga Uniune Europeană. Belgia dă 32 de eurocenți pentru fiecare pasager/kilometru căilor sale ferate. Franța este pe locul doi, cu 24 de eurocenți. Țările de Jos dau 15 eurocenți, iar Regatul Unit 4 eurocenți. În ciuda tuturor acestor subvenții, SNCB încă are datorii de 10 miliarde de euro. Unde se duc banii?

Dacă mă uit la infrastructura SNCB, neglijența este izbitoare. Totul este vechi și uzat. Oare sistemul de siguranță este neglijat și el din când în când? Poate că se canalizează prea mulți bani spre remunerarea personalului datorită puterii sindicatelor. În Belgia, căile ferate sunt un domeniu socialist și sunt conduse prost. Într-adevăr, acestea sunt întrebări care trebuie puse, deoarece SNCB cu greu poate folosi drept scuză lipsa banilor!

Jacky Hénin, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Dle președinte, în noiembrie, când dl Simpson a declarat în această Cameră: „chiar dacă sistemul european de căi ferate este foarte sigur și s-au făcut progrese în ultimii câțiva ani datorită liberalizării pieței”, aproape că am avut un șoc. Însă domnia sa a continuat: „recentele accidente fatale au ridicat întrebări privind siguranța.”

De la accidentul din Buizingen, numărul de victime impresionant și suferința fizică și psihică pe care le-a cauzat reprezintă un puternic semnal de alarmă că este timpul să lansăm o dezbatere serioasă privind siguranța feroviară. Haideți să eliminăm din start ideea că toate accidentele sunt prin natura lor imprevizibile. Factorul principal al lipsei siguranței în rețelele feroviare ale Europei reprezintă o consecință directă a separării dintre gestionarea infrastructurii noastre feroviare și gestionarea materialului rulant. Această separare – trebuie afirmat ferm aici – a fost impusă de Comisie, împotriva voinței lucrătorilor feroviari, pentru ca sectorul

feroviar să se poată deschide concurenței. Ceea ce sporește foarte mult probabilitatea accidentelor. Din cauza acestei separări, întreținerea rețelei feroviare europene este sacrificată de dragul celor mai mari profituri. Poate că veți mai câștiga ceva timp propunând utilizarea celor mai bune tehnici moderne ca unică alternativă pentru rezolvarea problemelor. La urma urmelor, în Europa avem nevoie de o politică feroviară diferită. Dacă în fiecare an sunt mai puțini lucrători feroviar, mai puțină întreținere de efectuat, mai puține investiții și mai puțină instruire, este inevitabil că va trebui să abordăm chestiunea accidentelor încă o dată și să aducem omagii îndoliate. Pentru a asigura adevărata siguranță feroviară, Uniunea trebuie să treacă de la capitolul concurenței la cel al cooperării.

În sfârșit, doamnelor și domnilor, după ce vom încheia această dezbatere, niciunul dintre noi nu își va mai putea ignora responsabilitățile. În ceea ce mă privește, refuz să fiu partizanul unei intenții răuvoitoare. Fără schimbare...

(Președintele a întrerupt vorbitorul)

Philip Claeys (NI). – (NL) Aș vrea să încep prin a observa pur și simplu că povara fiscală în Belgia este una dintre cele mai ridicate din lume, cu toate acestea, în această țară imposibil de condus, contribuabilii – mai ales cei din Flandra – obțin foarte puțin în schimbul banilor lor. Sistemul feroviar ilustrează perfect acest fapt. Este uzat peste măsură și caracterizat prin întârzieri frecvente și îndelungate și de vagoane supraaglomerate la orele de vârf.

Conducerea căilor ferate belgiene (SNCB) este foarte politizată și ineficientă și o trăsătură tipică a politicii belgiene este aceea că, atunci când se întâmplă ceva rău, nimeni nu este niciodată responsabil pentru nimic. În 2001, a avut loc în Pécrot o ciocnire de trenuri asemănătoare celei de săptămâna trecută, din Buizingen. Acum nouă ani, toți au crezut că vor fi luate măsuri drastice pentru a îmbunătăți siguranța sistemului; dar acest lucru nu s-a întâmplat. În așteptarea introducerii Sistemului european de control al trenurilor (ETCS), Belgia și-a dezvoltat propriul sistem, însă a fost mult prea târziu și extrem de nepotrivit.

Lecția pe care trebuie să o învățăm din aceasta este că trebuie să investim mai mult în siguranță și că diversele sisteme existente trebuie angrenate între ele. Dacă se dovedește imposibil de obținut interoperabilitatea eficientă, trebuie încurajată la maxim trecerea la ETCS european, deoarece nu este sănătos ca un Thalys care circulă între Paris și Amsterdam, de exemplu, să aibă mai puțin de șapte sisteme de siguranță diferite.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, coliziunea dintre două trenuri de navetiști în Bruxelles, care a generat acest accident teribil, ne-a șocat profund pe noi toți. Gândurile noastre sunt alături de familiile și de prietenii victimelor.

După dezastru de acest gen, prima reacție a oamenilor este adesea aceea de a găsi un vinovat. Însă Uniunea Europeană, Comisia și prevederile referitoare la siguranță pe care le-am introdus în Directiva 2004/49 nu trebuie transformate în țapul ispășitor în acest caz. Pe de altă parte, întrebarea importantă este, desigur, dacă ar trebui să înăsprișim prevederile referitoare la siguranță. Ancheta acestui accident feroviar nu s-a încheiat și, prin urmare, nu ne putem aștepta încă la rezultate clare. Întrebarea principală pe care trebuie să ne-o punem este dacă ar fi fost posibilă evitarea acestui accident. Nu putem exclude o eroare umană sau problemele tehnice, deci ambele joacă un rol în siguranța feroviară. Toți operatorii feroviar, atât de stat, cât și privați, au obligația de a asigura nivelul necesar de siguranță. Societățile feroviare naționale trebuie să garanteze respectarea standardelor de siguranță corespunzătoare.

Nu doresc să dau lecții din punct de vedere german în această situație. Pur și simplu vreau să spun că în Germania am încercat să punem în aplicare această directivă în întregime sa. Oriunde există posibilitatea unei erori umane trebuie să poată interveni tehnica. Îmi aduc aminte de comutatorul pentru oprire care acționa în mod automat frânele dacă nu era apăsată pedala timp de un minut. Dacă trenul trece de un semnal luminos roșu sunt acționate, de asemenea, frânele. Trebuie să avem montate sisteme de acest gen. Sistemul european de control al trenurilor trebuie pus în aplicare astfel încât să avem influență asupra acestor lucruri din afară.

Membrii Comisiei pentru transport și turism vor lucra împreună pentru a realiza evaluările necesare și pentru a trage, de asemenea, concluziile necesare în privința prevederilor referitoare la siguranță.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Dle președinte, dezastrul feroviar din Buizingen, de lângă Bruxelles, a făcut 18 victime și peste 160 de răniți. Evident, gândurile noastre sunt în primul rând alături de familii. Cauzele accidentului sunt încă neelucidate – o anchetă este în curs de desfășurare – și trebuie să ne gândim la realizarea unei evaluări a siguranței feroviare în Europa, de la un stat membru la altul.

Această evaluare trebuie să se concentreze, desigur, asupra sistemelor de siguranță, asupra stadiului montării, asupra interoperabilității și a eficienței acestora. Însă această evaluare a nivelului de siguranță al rețelelor feroviare europene trebuie înțeleasă în sens larg și trebuie să includă mai ales o evaluare a condițiilor de muncă a angajaților feroviari, având în vedere că aceștia din urmă sunt cei mai buni garanți ai siguranței.

Prin urmare, invit Comisia să realizeze o evaluare a siguranței rețelelor feroviare ale Europei prin intermediul unei abordări globale, care ia drept punct de pornire lansarea procesului de liberalizare a căilor ferate. Un lucru este clar: a venit timpul să efectuăm o evaluare lipsită de tabuuri a rezultatelor practice ale acestor politici care vizează liberalizarea și destabilizarea serviciilor publice. Ce valoare adăugată au adus? Cine a beneficiat din acestea? Cine a avut de suferit din cauza acestora?

Obiectivul constă în compararea punerii în aplicare a standardelor europene de siguranță și de semnalizare cu condițiile de muncă din momentul în care a intrat în vigoare această liberalizare a sectorului feroviar din fiecare stat membru. Prin urmare, Comisia trebuie să reflecteze asupra rolului serviciilor publice în termeni mai generali. *Parti Socialiste* – partidul căruia îi aparțin – solicită de mult acțiuni pozitive din partea Uniunii Europene pentru a proteja și a dezvolta serviciile publice. Aceasta este ideea care stă la baza introducerii unei directive-cadru privind serviciile de interes general. Aceasta din urmă ar garanta serviciilor publice un cadru legislativ stabil și o finanțare adecvată, conform principiilor universalității și accesului egal.

PREZIDEAZĂ: DL LAMBRINIDIS

Vicepreședinte

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Aș dori să-i adresez o întrebare dlui Tarabella, pentru care am un respect deosebit. Cu siguranță, nu poate să facă abstracție de faptul că cele mai mari subvenții din Europa sunt primite de Căile Ferate belgiene (SNCB). Nu poate da vina pe liberalizare, prin urmare, deoarece transportul de călători nu a fost liberalizat, dar nici nu poate veni cu tot felul de scuze.

De asemenea, aș sublinia faptul că acesta vorbește în numele Partidului Socialist francofon belgian (PS), partid care deține un mare control asupra SNCB prin sindicate. Dacă sistemul feroviar politizat ar administra căile ferate mai bine, aceste lucruri nu s-ar întâmpla.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Dle președinte, tot ce aș spune în replică dlui Eppink este că aceasta nu este o platformă electorală. S-a întâmplat un dezastru și au fost înregistrate victime - s-au mai întâmplat și altele în trecut - și este firesc că sunt chestionate cauzele sale. Investigațiile sunt în curs de desfășurare; trebuie să li se permită să își urmeze cursul.

Cu toate acestea, este un factor care nu trebuie ignorat și acesta este factorul uman. În orice liberalizare - știu că sprijiniți liberalizarea, eu o sprijin mult mai puțin și mă opun într-adevăr în situațiile în care sunt implicate serviciile publice - factorul uman este omis. Se pune o presiune teribilă pe membrii personalului, care muncesc ore în șir sau, în orice caz, pe perioade mai lungi de timp și fără pauză. Un mecanic de locomotivă este responsabil de siguranța călătorilor. Prin urmare, consider că este important să mă interesez în legătură cu condițiile de lucru și orice schimbări ale acestor condiții. Cred că acesta este un aspect important.

Joe Higgins (GUE/NGL). - Dle președinte, groaznicul accident feroviar de lângă Halle a fost o tragedie îngrozitoare pentru victime, familiile lor, colegii de muncă și prieteni. În prezent, cel mai important este să tragem concluziile necesare din această tragedie, pentru a evita accidentele viitoare. În această privință, este crucial ca vocea muncitorilor feroviari să fie auzită și ascultată clar pentru siguranța transportului feroviar, atât pentru muncitori, cât și pentru călători.

Este într-adevăr scandalos să auzim un conservator britanic, un deputat din acest Parlament, vorbind de rău și calomniind muncitorii feroviari belgieni în timpul contribuției sale, când este destul de clar că politicile de neoliberalizare și dereglementarea au provocat daune enorme sistemului nostru feroviar, ca facilitate publică. De fapt, se simte multă frustrare printre muncitorii feroviari belgieni. Acest lucru a reieșit din grevele spontane ale acestor muncitori în zilele următoare acestei tragedii, în replică la aceasta. Acesta este al treilea incident grav din Belgia din ultimele două luni.

După tragedia anterioară din Belgia, din 2001, s-au promis măsuri de siguranță cuprinzătoare, dar acestea nu au fost puse în aplicare. Realitatea este că muncitorii liniilor ferate belgiene sunt sub continua presiune de a lucra mai mult, cu călătorii extinse și mai puține pauze, ceea ce înseamnă mai puțină siguranță. Desigur, politica perfidă a Comisiei UE de liberalizare și privatizare va amenința mai târziu siguranța. Înseamnă că profiturile societăților principale de transport sunt pe primul loc. Este clar că cea mai bună structură pentru

garantarea siguranței este menținerea infrastructurii feroviare în proprietatea publică, cu control democratic și investițiile necesare.

Georges Bach (PPE). – (DE) Dle președinte, aș dori, de asemenea, să le transmit condoleanțe familiilor implicate. Cu toate acestea, va fi o palidă consolare pentru cei afectați - familiile îndoliate și cei răniți grav - dacă vom continua să repetăm că transportul feroviar este cea mai sigură formă de transport și că numărul accidentelor este foarte redus în comparație cu cele rutiere.

Desigur, se evidențiază problema circumstanțelor. Cum se poate întâmpla un dezastru de acest tip? Cu toate acestea, după cum s-a spus deja, această problemă trebuie abordată de către experți tehnici și mai târziu în instanțe. Întrebarea la care trebuie să răspundem este următoarea: ce nu a funcționat în procesul de creare a unei piețe feroviare europene comune? Și, în al doilea rând, cum putem să împiedicăm accidentele ulterioare folosind toate mijloacele de care dispunem? Orice accident este de evitat.

Ca fost angajat feroviar, am experimentat schimbările personal. Aș dori să menționez câteva probleme care, într-o oarecare măsură, au un impact asupra siguranței. La începutul anilor '90, în locul introducerii competiției pe căile ferate, ar fi trebuit, în primul rând, să lansăm un proces de armonizare tehnică. Ar fi trebuit să depășim toate problemele pe care le-a menționat dl Kallas în anii '90. Ar fi trebuit doar să deschidem piața pentru competiție pe baza armonizării tehnice. Fragmentarea societăților a avut ca rezultat existența mai multor jucători implicați în sistemul feroviar, iar acesta este un sistem care funcționează corect doar când este operat ca o entitate unică. Prin urmare, după părerea mea, statele membre, societățile feroviare, operatorii de infrastructură și, de asemenea, Comisia, care, după cum a fost deja spus, a introdus directive și reglementări fără realizarea unei evaluări intermediare, dețin împreună responsabilitatea pentru cele mai recente accidente. Evaluarea a fost terminată cu puțin timp în urmă. Societățile feroviare au făcut greșeala de a alege o strategie greșită și de a aștepta prea mult un sistem european. Au încercat constant să reducă costurile, au angajat personal fără nivelul necesar de competențe, menționat deja, și, de asemenea, au investit prea puțin.

Aș dori să subliniez trei aspecte. Finanțarea trebuie mărită imediat pentru a grăbi programul de modernizare planificat.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Transportul feroviar este, în general, mai sigur, mai rapid și mai puțin poluant decât transportul rutier. Cu toate acestea, în 2007, aproximativ 2600 de persoane au fost victime ale accidentelor feroviare, iar în ultimul an au avut loc mai multe accidente feroviare în care au fost implicate trenuri de pasageri și de marfă.

Recentul accident feroviar din Belgia, soldat cu 20 de morți și peste 120 de răniți, ne readuce în mod brutal în atenție importanța siguranței transportului feroviar. Din păcate, criza economică și financiară a accentuat dificultățile financiare cu care se confruntă atât operatorii, cât și administratorii de infrastructură din transportul feroviar. Este îngrijorător faptul că lipsa personalului specializat și a resurselor financiare pentru implementarea sistemului ERTMS se numără printre cauzele posibile ale accidentului, deși mii de angajați din sistemul feroviar își pierd locurile de muncă. Solicit statelor membre și Comisiei să ia măsurile necesare pentru:

1. reabilitarea infrastructurii de cale ferată și a materialului rulant existent pentru a asigura un transport feroviar eficient și sigur;
2. a da prioritate investițiilor necesare pentru siguranța și securitatea transportului feroviar; și
3. dezvoltarea de noi infrastructuri de transport feroviar și implementarea sistemului ERTMS

Antonio Cancian (PPE). - (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, recente dezaastre feroviare care au lovit Europa - astăzi în Belgia, ieri în Italia - ne obligă să luăm în considerare defectele sistemului și măsurile corespunzătoare în vederea îmbunătățirii serviciilor în privința siguranței.

De exemplu, este uimitor faptul că suntem de părere că Uniunea Europeană a lansat un sistem corespunzător de monitorizare a traficului feroviar - ERTMS - în 2000, și că, în pofida acestui lucru, 10 ani mai târziu, sistemul a fost adoptat doar de foarte puține state membre.

Chiar în prezent, coexistă mai mult de 20 de sisteme de siguranță feroviare diferite pe teritoriul UE și este clar că acest lucru poate cauza probleme, în special pe liniile internaționale.

Este adevărat că adaptarea infrastructurii feroviare și a materialului rulant al sistemului european va implica evaluări și sarcini tehnice și economice, care inevitabil vor trebui să fie conduse de către societățile din sector. Cu toate acestea, nu putem să nu observăm că legislația europeană nu stabilește o dată la care rutele naționale trebuie să fie adaptate la sistemul ERTMS și că aceasta dă statelor membre puterea de a determina necesitățile de echipamente ale materialului rulant.

Ar fi mai bine să impunem și să stabilim date, să stimulăm prin investiții sau, mai bine, să retragem investițiile de la cei care nu reușesc să își adapteze proiectele de infrastructură sau care achiziționează materialul rulant care nu folosește aceste sisteme.

Alt argument este că interoperabilitatea și finalizarea pieței interne nu trebuie să fie încetinite. În prezent, avem o agenție independentă pentru siguranța națională, care trebuie să verifice adoptarea sistemelor de siguranță corespunzătoare. Prin urmare, trebuie să fie stipulat că certificatele de siguranță trebuie obținute înainte ca autorizațiilor de funcționare să poată fi acordate.

În plus, aș sublinia faptul că, privind în perspectiva unei piețe feroviare comune libere, competențele de inspectare ale Agenției Europene Feroviare trebuie să fie consolidate la nivel central.

Debora Serracchiani (S&D). - (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, ca urmare a recentului accident feroviar din Bruxelles, pe care mulți deputați l-au menționat, centrul atenției a fost pus încă o dată pe siguranța căilor ferate.

Directiva 2004/49/CE privind siguranța căilor ferate stipulează, în general, că întreprinderile feroviare și administratorii de infrastructură trebuie să poartă răspunderea totală pentru siguranța sistemului, fiecare pentru partea lor.

În cazul specific al accidentului care a apărut în Belgia, eroarea umană pare să fi fost cauza. Cu siguranță, vom aștepta investigațiile. Cu toate acestea, se pare că trenul nu a fost echipat cu un sistem automat de frânare.

Comisia cunoaște care sunt rețelele și trenurile din statele membre care nu sunt echipate cu acest dispozitiv de siguranță? Mai mult, intenționează să elaboreze o propunere legislativă pentru a garanta că întreaga rețea a Uniunii este echipată cu acest sistem?

Ślawomir Witold Nitras (PPE). - (PL) Dle președinte, în primul rând, aș dori să îmi exprim solidaritatea cu familiile victimelor. Aș dori să discut despre ceva ce mi se pare foarte important și care nu a fost spus aici. Are loc o dezbatere aici, care, în multe feluri, este justificată. De asemenea, am propriile mele păreri clare în legătură cu această chestiune. Consider că o piață dereglementată este semnificativ mai bună decât o piață dominată de firme de stat, dar aș dori să discut despre un aspect important în contextul acestei debateri.

Această dispută nu se referă doar la faptul dacă o firmă este de stat sau privată; ea se referă, de asemenea, la faptul dacă piața este liberă sau limitată, reglementată, ceea ce adeseori înseamnă, de fapt, că în multe state membre există un monopol deținut de o singură firmă de stat. Există atât de multe sisteme feroviare și nu sunt doar diferite în fiecare stat membru, ci, în multe cazuri, sisteme diferite sunt în folosință într-un singur stat membru, iar sistemele despre care vorbim reprezintă, adeseori, o barieră administrativă protecționistă ridicată doar pentru a proteja firma care deține monopolul pe piața internă. În multe cazuri, anumite echipamente și locomotive nu sunt permise, doar pentru a limita posibilitatea intrării pe piață a unui competitor din altă țară sau a unui competitor privat. Consecința acestui lucru este înființarea a atâtor sisteme diferite și apariția problemelor legate de siguranță.

Dacă ați examina alocarea fondurilor structurale pentru proiectele de infrastructură în noile state membre, ați vedea că, în aceste țări, nu există practic nicio sursă financiară pentru infrastructura feroviară. Administratorii care se presupune că au completat cererile și solicită finanțare nu sunt deloc interesați de aceasta. Avem de-a face cu un model pe care multe state membre nu doresc să îl schimbe în sistemul lor feroviar, astfel încât competiția care vine din partea altor țări sau a pieței private, de exemplu, nu va fi într-o poziție bună. Atunci vor suferi siguranța și competitivitatea din această cauză.

Ivo Belet (PPE). - (NL) Tragicul accident din Buizingen ne obligă pe toți - inclusiv Europa - să deschidem o anchetă. Această tragedie a costat viețile a 18 oameni și datorăm acestor victime însușirea învățămintelor din dezastru în cel mai scurt timp și garantarea siguranței pe căile ferate belgiene și europene.

După cum știm și ați afirmat și dvs. deja, nu este vina Europei că sistemul automat de oprire nu a fost încă introdus complet în Belgia. Dar acest lucru nu înseamnă că Europa nu trebuie să acționeze acum; dimpotrivă. Solicităm expres Comisiei Europene, de asemenea, să desfășoare acum o evaluare, care trebuie să ofere

răspunsuri la câteva întrebări foarte specifice. De exemplu, după cum știți, am obligat societățile feroviare - inclusiv firmele private - să-și echipaze complet trenurile cu noul sistem de control european al trenurilor (ETCS) începând cu 2013, dar știm deja că liniile de cale ferată din Europa nu vor fi echipate cu acest sistem până atunci.

Aș dori să citez două cifre. În prezent, dle comisar, doar 2 800 de kilometri de cale ferată din întreaga Europă au fost echipate cu acest nou sistem european de siguranță. Numai rețeaua feroviară belgiană, cu cei 3 400 de kilometri ai săi, este mai mare decât aceasta. Este clar, prin urmare, că noi, în Europa, nu suntem pregătiți pentru aceasta și că trenurile noastre vor fi incapabile, sau insuficient capabile, să comunice cu aceste instalații noi de semnalizare. Acest aspect necesită o evaluare aprofundată.

Dle comisar, trebuie să îndrăznim să investigăm dacă viitoarea competiție dintre societățile feroviare a crescut probabil presiunea exercitată asupra personalului. Ar trebui să luăm în considerare introducerea orelor de condus și perioadelor de pauză pentru mecanicii de locomotivă la nivel european, așa cum am procedat cu șoferii de camioane? Pe scurt, acest accident obligă Uniunea Europeană să reflecteze și să realizeze o evaluare și trebuie, de asemenea, să existe pregătirea și voința politică pentru a face ajustări dacă este necesar.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Dle președinte, dle comisar, două locomotive au fost implicate în acest accident îngrozitor, acestea fiind operate de SNCB, Căile ferate naționale belgiene, într-o rețea feroviară de stat. Nu există nicio competiție pe piața transportului feroviar de călători în Belgia. Prin urmare, acest lucru nu are nimic în comun cu competiția sau cu deschiderea unei rețele. Este vorba despre standarde de siguranță nesatisfăcătoare. Dl Grosch a subliniat deja că tehnologia pentru oprirea unui tren în mod automat când trece peste un semnal roșu există de mai mult de 20 de ani. Întrebarea este: de ce nu a fost instalat?

De asemenea, acest lucru nu are nimic în comun cu Sistemul european de gestionare a traficului feroviar (ERTMS). Am fost raportor pentru ERTMS. Acesta reprezintă o viziune a viitorului, dar nu absolvă statele membre de responsabilitatea de a pune în practică măsuri de siguranță care sunt deja disponibile la un nivel național. Aceasta este o sarcină a fiecărei țări în parte.

Prin urmare, întrebarea pe care trebuie să o adresăm este de ce Belgia nu a investit în acest sistem de siguranță de-a lungul ultimilor 20 de ani. Dacă ar fi construit o autostradă care a fost mai scurtă cu unul sau cu doi kilometri, ar fi avut de două ori sau de trei ori suma necesară pentru instalarea acestor sisteme de siguranță și pentru evitarea unor accidente ca acesta. Aceasta nu a fost prima oară când un tren a trecut peste un semnal roșu. A fost pur și simplu prima oară când acest lucru a dus la un astfel de accident îngrozitor.

Siim Kallas, vicepreședinte al Comisiei. - Dle președinte, cu siguranță, această dezbatere, inițiată acum de accidentul tragic din Belgia, va face parte din dezbaterea noastră generală referitoare la siguranța feroviară și dezvoltarea transportului în Europa. Comisia pregătește o Carte albă privind viitorul transportului care să ia în considerare cu seriozitate toate aspectele siguranței și securității tuturor mijloacelor de transport, inclusiv a căilor ferate - care este încă, după cum a fost menționat de multe ori, cel mai sigur mijloc de transport.

De asemenea, este important că discutăm acum pachetul feroviar - „prima reformare” a pachetului feroviar - și vom lucra cu siguranță la acesta și vom ține cont de acesta.

Dar aș dori doar să fac câteva observații punctuale. Sistemul european de gestionare a traficului feroviar (ERTMS) a fost proiectat cu intenția de a obține interoperabilitatea căilor ferate. Este în mod clar un sistem bun care are elemente de siguranță foarte serioase. Cu toate acestea, siguranța rămâne responsabilitatea statelor membre, indiferent de ce sistem este folosit. Dar ERTMS progresează foarte bine.

Rețelele de transport TEN-T: vom discuta despre acestea în curând. Acest proiect special se ocupă cu lansarea sistemului de gestionare a traficului. Până în 2020, 20 000 de kilometri de căi ferate vor folosi acest sistem în Europa, inclusiv în Belgia.

Acest lucru este în curs de desfășurare; dar în ceea ce privește căile ferate, lucrurile durează și investițiile sunt mari, iar 85 % din sursele financiare ale Rețelei TEN-T sunt folosite în special pentru a îmbunătăți căile ferate, inclusiv ERTMS. Desigur, aș fi foarte fericit dacă, cu sprijinul Parlamentului European, am putea crește finanțarea investițiilor pentru rețelele de transport. Acest lucru va fi foarte important.

Dar, din nou, desigur, factorul uman este întotdeauna relevant. Și pentru că discutăm despre standardele de siguranță, exista un standard - care este lumina roșie - ceea ce înseamnă că trebuie să opriți. Acest standard a existat din secolul al 19-lea. În consecință, dacă acum spunem că va exista un sistem de frânare 100 % sigur care evită eroarea umană - nu este adevărat. Există mereu o mică posibilitate a unei erori umane. Iar responsabilitatea umană este foarte importantă.

Aș dori să mai fac o precizare despre liberalizare și serviciile publice: acestea sunt două lucruri diferite. Nimeni nu oprește statele să ofere servicii publice bune, chiar în cadrul liberalizării. Se permite prin reguli europene oferirea sprijinului - este permis de state - și această liberalizare nu exclude servicii publice bune.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Herbert Dorfmann (PPE), în scris. – (DE) Accidentul feroviar tragic din Belgia a atras atenția publicului asupra siguranței pe căile ferate. Siguranța materialului rulant trebuie îmbunătățită, cât și siguranța sistemelor de semnalizare. Există multe vagoane de mărfuri depășite, în special, pe căile ferate din Europa. Accidentul din Italia de anul trecut a demonstrat consecințele posibile ale acestei situații. Din păcate, UE a făcut până în prezent foarte puțin pentru a obliga operatorii de transport să aducă materialul lor rulant la un standard acceptabil de siguranță. Este important să amintim că mărfurile periculoase sunt, de asemenea, transportate cu trenul, ceea ce are consecințe devastatoare în cazul unui accident. În acest context, solicit standarde mai mari de siguranță pe căile ferate.

Bruno Gollnisch (NI), în scris. – (FR) Tragedia care a aruncat Belgia în starea prezentă de doliu, fără îndoială, a apărut din motive care au legătură cu caracteristicile specifice ale acestei țări, cum au subliniat mulți dintre colegii noștri flamanzi astăzi. Va depinde de investigație să se determine măsura în care aceste caracteristici au fost responsabile pentru tragedie.

Cu toate acestea, acesta a avut o cauză specială, fundamentală: liberalizarea transportului feroviar și separarea gestionării rețelei de cea a transportului feroviar. Prin urmare, rețeaua, calitatea sa și siguranța sa au fost sacrificate în avantajul operatorilor de transport, care consideră că taxele rutiere care le sunt impuse sunt prea mari, precum înlocuirea și modernizarea trenurilor sunt sacrificate. În prezent, orarele de funcționare și frecvența serviciilor răspund logicii profitului și nu nevoilor utilizatorilor. Chiar dacă sunt folosite regulat, unele linii sunt scoase din funcțiune deoarece nu mai sunt profitabile. Altele mai sunt în funcțiune, deși ar fi rațional să nu mai fie. Întârzierile devin regulă, inclusiv în cazul serviciilor TGV.

În sistemul dvs. liberal, cetățenii care folosesc trenul nu devin clienți mult apreciați; ei sunt încă contribuabili utilizatori care pot fi tratați ca vite. Ca în cazul tuturor activităților pe care le-ați liberalizat, în prezent plătim din ce în ce mai mult pentru un serviciu care devine din ce în ce mai prost, ca să nu spun, din păcate, periculos.

Marian-Jean Marinescu (PPE), în scris. – Având în vedere tragicul accident din Bruxelles, se pune din nou problema faptului că statele membre nu au armonizat încă pe deplin sistemele de siguranță feroviară, deși Directiva 2004/49/CE stabilește cu claritate standardele comune referitoare la indicatorii de siguranță și acoperă pe deplin cerințele de siguranță în ansamblu, inclusiv în infrastructură și managementul traficului. Problema majoră este, în fapt, o chestiune de natură strict economică: durata de viață/utilizare a infrastructurilor feroviare și a materialului rulant, inclusiv a sistemelor de semnalizare, este foarte lungă. În aceste condiții, ar fi de dorit ca statele membre să depășească această chestiune economică, în ciuda crizei, și să ia în considerare accelerarea implementării sistemelor interoperabile, precum și să investească mai mult în infrastructura feroviară și sistemele de semnalizare, atât cele de pe infrastructură, cât și cele de pe materialul rulant.

Economiile înregistrate prin întârzierea înnoirii și modernizării parcului de material rulant și a infrastructurilor feroviare poate, iată, duce, din păcate, la accidente dramatice în cadrul cărora, pe lângă imensele pierderi de natură economico-financiară, s-au înregistrat pierderi de vieți omenești, ceea ce este inacceptabil. Transmit întreaga mea compasiune familiilor aflate la grea încercare și sper ca acest tip de tragedie să nu se mai întâmple niciodată

(Ședința a fost suspendată la ora 11.25 și reluată la ora 11.30)

PREZIDEAZĂ: DL LAMBRINIDIS

Vicepreședinte

6. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare

(Procesul-verbal al ședinței precedente a fost aprobat)

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Dle președinte, nu voi reaminti un incident regretabil care s-a petrecut ieri în acest Parlament, un incident nedemn de acest Parlament, în care dl Van Rompuy a fost insultat. Președintele Consiliului European este perfect capabil să se apere singur, însă nu voi tolera ca cineva să spună, în acest Parlament, că țara mea nu este o țară. Este o țară fondatoare a Uniunii Europene și o țară care va prelua în curând președinția. Nu înțeleg cum, în acest Parlament, cineva se poate înjosi atât de mult încât să spună astfel de lucruri și solicit scuze, dle președinte.

(Aplauze)

Gerard Batten (EFD). – Dle președinte, într-o intervenție referitoare la aplicarea Regulamentului de procedură, aș dori să mă exprim în temeiul aceluiași articol ca și doamna, în care s-a referit la colegul meu, Nigel Farage.

Se numește politică. Ați impus Tratatul de la Lisabona în țările noastre fără a consulta poporul, iar atunci când colegul meu se referă la acest lucru, iar oamenilor nu le place, se plâng. Se numește politică. În țara noastră am făcut politică înainte ca Uniunea Europeană să ne distrugă democrația, așa că m-am obișnuit să ascult opoziția în această privință.

Președintele. – Dle Batten, declarația precedentă a fost făcută ca răspuns la ceva ce s-a spus ieri în Parlament. Acesta este temeiul său. Nu a fost o intervenție referitoare la aplicarea Regulamentului de procedură. Prin urmare, solicitarea dvs. de respectare a Regulamentului nu își are locul.

7. Timpul afectat votului

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru detalii privind rezultatul votului: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

7.1. Proiecte de investiții în infrastructura energetică din cadrul Comunității Europene (A7-0016/2010, Adina-Ioana Vălean)

7.2. Situația din Ucraina (B7-0116/2010)

- Înainte de votul asupra alineatului (4a):

Cristian Dan Preda, în numele grupului PPE. – (FR) Dle președinte, aș dori să depun următorul amendament: „recunoaște că Ucraina a ratificat Convenția-cadru a Consiliului Europei pentru protecția minorităților naționale și Carta europeană limbilor regionale sau minoritare, însă invită autoritățile ucrainene să depună eforturi mai mari pentru a veni în întâmpinarea comunităților minoritare din Ucraina prin continuarea implicării acestor comunități în evoluțiile politice ale țării și prin promovarea în mod adecvat a dreptului la educație în limbile minoritare”.

Motivul este foarte simplu: trebuie să ne folosim de contextul postelectoral pentru a sublinia că politica externă a Uniunii se bazează pe respectarea drepturilor omului, inclusiv drepturile minorităților.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

- Înainte de votul asupra alineatului (14):

Michael Gahler, în numele grupului PPE. – (DE) Dle președinte, dacă amendamentul meu oral este acceptat, nu avem nevoie de un vot separat. Amendamentul este următorul:

în numele Grupului PPE. – „invită Comisia să alinieze Programul indicativ național pentru Ucraina 2011-2013 cu Programul de asociere UE-Ucraina”.

în numele Grupului PPE. – (DE) În textul original, în forma sa actuală, este exact invers și este incorect.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

- Înainte de votul asupra alineatului (15):

Michael Gahler, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle președinte, aceasta este numai o corecție faptică. Noua formulare este corectă. În textul original, trimiterea este greșită. Nu trebuie să o citesc, întrucât aveți propunerea scrisă în față.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

7.3. Prioritățile Parlamentului în perspectiva Consiliului ONU pentru Drepturile Omului (Geneva, 1-26 martie 2010) (B7-0119/2010)

- Înainte de votare:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Dle președinte, ieri, în timpul dezbaterii privind propunerea de rezoluție pe care o vom vota, ne-am exprimat durerea cauzată de moartea lui Orlando Zapata Tamayo, un constructor de 42 de ani, prizonier politic cubanez, care a murit în urma unei greve a foamei și după mulți ani de încarcerare arbitrară, injustă, inumană și crudă.

Ieri, în acest Parlament, dna comisar Georgieva a condamnat vehement acest eveniment. Vă solicit, dle președinte, în numele Parlamentului, să transmiteți condoleanțe familiei dlui Zapata, care este hărțuită la înmormântarea acestuia.

Vă solicit să informați autoritățile cubaneze privind condamnarea dvs. fermă a acestei morți care putea fi evitată, pe care șeful Comisiei cubaneze pentru drepturile omului și reconciliere, Elizardo Sánchez, a descris-o ca fiind o crimă sub masca justiției. Sper, dle președinte, că această moarte îi va face să se gândească asupra acestui aspect pe cei care, cu bună credință sau din naivitate, doresc să modifice poziția comună a Consiliului, o poziție onorabilă care urmărește doar un echilibru între îmbunătățirea relațiilor cu insula și drepturile omului și libertățile fundamentale care, după cum am văzut, continuă să fie încălcate.

(Aplauze)

- După votarea pe baza amendamentului nr. 3:

Elmar Brok (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, propun un amendament oral pentru un vot separat privind alineatul (10), în ceea ce privește următorul pasaj: „consideră că includerea acestui concept în Protocolul privind standardele complementare în ceea ce privește rasismul, discriminarea pe motive de rasă, xenofobia și toate formele de discriminare nu este corespunzătoare”. Trebuie să se desfășoare un vot separat privind această parte centrală, deoarece nu înțeleg de ce combinăm aceste lucruri și nu clarificăm faptul că trebuie să combatem discriminarea împotriva minorităților religioase la fel de puternic ca alte tipuri de discriminare. Nu este acceptabil ca măsurile de combatere a discriminării împotriva minorităților religioase să fie mai puțin stricte. Prin urmare, trebuie să avem posibilitatea unui vot separat.

(Parlamentul a respins cererea de vot separat)

- Înainte de votul asupra alineatului (20):

Elmar Brok (PPE). – (DE) Dle președinte, aș dori, de asemenea, să solicit un vot separat privind eliminarea cuvintelor „pozițiile UE” din ultima propoziție. Textul ar fi următorul: „solicită ca recomandările și observațiile conexe să fie incluse în dialogurile UE cu ambele părți, precum și în forumurile multilaterale”. Cuvintele „pozițiile UE” ar fi eliminate. Aș dori să solicit un vot separat în acest caz.

(Parlamentul a respins cererea de vot separat)

7.4. Beijing+15 - Platforma de acțiune a ONU în domeniul egalității de gen

7.5. Estimarea veniturilor și cheltuielilor pentru bugetul rectificativ nr. 1/2010 (secțiunea I – Parlamentul European) (A7-0017/2010, Vladimír Maňka)

7.6. Cartea verde privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului (A7-0014/2010, Maria do Céu Patrão Neves)

8. Comunicarea pozițiilor comune ale Consiliului: consultați procesul-verbal

9. Explicații privind votul

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi îl constituie explicațiile orale ale votului.

Zoltán Balczó (NI). – Dle președinte, pot să vă solicit o pauză de două minute în timp ce oamenii părăsesc Camera? Sau o pauză de un minut?

Raport: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Scopul regulamentului este pozitiv: culegerea de informații din partea statelor membre privind infrastructura energetică, organizarea acestora și punerea sa la dispoziția agenților economici la nivel comunitar. Prin urmare – pe bună dreptate – intervine în funcționarea pieței. Cu toate acestea, Parlamentul a acceptat o inițiativă diametral opusă și merge chiar atât de departe încât să o considere scopul politic al regulamentului. Citez: Toate măsurile propuse sau adoptate la nivelul Uniunii trebuie să fie neutre și nu trebuie să implice intervenții în funcționarea pieței. Majoritatea celor din acest Parlament nu au învățat nimic din criza financiară și economică mondială. Această majoritate continuă să susțină dogme neoliberales și, chiar în acest domeniu strategic, are încredere în autoreglementarea pieței. Acest lucru este inacceptabil și, din aceste motive, am votat împotriva rezoluției.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Dle președinte, o infrastructură funcțională în Uniunea Europeană este un factor decisiv în creșterea rezonabilă a prosperității. Alături de securitatea alimentară și o politică externă și de securitate comună, politica energetică joacă un rol fundamental. Numai din acest motiv, este esențial ca Parlamentul European nu numai să participe la această discuție, dar și să aibă drept la codecizie. Prin urmare, solicit Comisiei să pună capăt politicii sale de blocadă și să îi acorde Parlamentului dreptul la codecizie.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dle președinte, voi fi foarte concis. Ideea este îndreptățită. Apreciez în mod deosebit accentul pus pe aspectul ecologic. Întrucât vorbim despre acest lucru, să fim consecvenți. Tocmai aspectele legate de ecologie și de protecția mediului au fost argumentele semnificative, faptice pe care s-a bazat opunerea față de ideea Conducerei Northern Gas. Argumentele foarte justificate, susținute la nivel practic și științific au fost înlăturate deoarece au triumfat motivele politice. Cred că atunci când sprijinim acest proiect, trebuie să ne amintim să nu fim ipocriți în politică. În ceea ce privește Conducerea Northern Gas, numeroase state membre din Uniunea Europeană și multe dintre grupurile politice au uitat acest lucru.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) La începutul lui 2009, era evident că Uniunea Europeană și statele membre nu erau capabile să se ajute în cazul întreruperii furnizării de electricitate sau gaz. Era evident că rețelele electrice din vest și cele din est nu sunt interconectate, au parametri diferiți și nu sunt compatibile.

Prin urmare, este bine că statele și operatorii rețelor vor oferi Comisiei Europene informații esențiale privind capacitățile lor de furnizare a energiei, care ulterior va putea să evalueze neajunsurile rețelor și ale politicii de securitate energetică a UE și va putea să informeze fiecare țară în parte privind capacitatea de rezervă din sistemele de energie ale acestora. Din această perspectivă, consider că trebuie să sprijinim inițiativa Consiliului și a Comisiei privind furnizarea și culegerea de informații în domeniul energetic, în beneficiul Uniunii Europene.

Propunere de rezoluție RC-B7-0116/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Aș dori să subliniez în mod deosebit sprijinul meu față de Ucraina pentru că a organizat alegeri democratice și pentru că le-a oferit oamenilor posibilitatea de a-și exprima voința. Cunoscând bine Ucraina, observ că nu doar guvernul, dar și societatea însăși urmează în mod activ calea democrației și creării de instituții democratice. De asemenea, sper că aceste alegeri vor apropia și mai mult Ucraina de Uniunea Europeană și că vor putea chiar să construiască o punte mai puternică în cadrul cooperării dintre UE și Rusia. De asemenea, sunt încântat că poate chiar și o țară postsovietică va adera în curând la un regim fără vize în ceea ce privește Uniunea Europeană.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Dle președinte, rezoluția privind situația din Ucraina este echilibrată și oferă o perspectivă obiectivă asupra realității. Rămâne numai să îi urăm Ucrainei succes în depășirea problemelor economice și a scindării puternice din societate privind viitorul geopolitic al Ucrainei.

De asemenea, aș dori să atrag atenția asupra hotărârii fostului președinte Iușcenko de a conferi titlul de „erou național al Ucrainei” lui Stefan Bandera, precum și asupra decretului care recunoaște două organizații naționaliste, Organizația naționaliștilor ucraineni și Armata insurecțională ucraineană, ca participante în lupta pentru independența Ucrainei. Atât Stefan Bandera, cât și aceste două organizații se fac responsabile

de curățare etnică și de atrocități comise împotriva populației poloneze în anii '40, în regiuni care fac parte acum din Ucraina de Vest. Naționaliștii au omorât 120 000 de polonezi. Urându-i toate cele bune Ucrainei, sper că glorificarea naționalismului extrem, criminal va fi condamnată.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Dle președinte, am avut onoarea de a fi observator al Parlamentului European pe parcursul primei runde a alegerilor prezidențiale din Ucraina. Trebuie să spun că poporul ucrainean a trecut examenul. Alegerile au fost foarte transparente și democratice, în pofida schimbărilor de ultim moment aduse reglementărilor electorale.

Astăzi, Ucraina are nevoie de stabilitate politică, administrativă și economică. Prin urmare, respectând alegerea democratică a poporului ucrainean, ar trebui să sprijinim și să accelerăm măsurile care vor ajuta Ucraina să depășească problemele existente. Uniunea Europeană ar trebui să dea de înțeles în mod clar că Ucraina poate adera la Uniunea Europeană. Dacă Uniunea Europeană este interesată cu adevărat de Ucraina, atunci primul pas în această direcție ar trebui să fie ridicarea cerinței vizelor pentru ucraineni. Sper că adoptarea rezoluției de astăzi va accelera eforturile de concretizare a acestor idei. Din acest motiv, am votat în favoarea adoptării acestei rezoluții.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dle președinte, am avut onoarea de a fi observator pe parcursul alegerilor prezidențiale din Ucraina, atât în prima, cât și în a doua rundă, ca și acum câțiva ani. Aș dori să spun că ar trebui să tratăm Ucraina ca pe un partener și nu ar trebui să intervenim în simpatiile electoratului ucrainean. Consider absolut inutilă declarația făcută în acest Parlament ieri de unul dintre liderii Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, un liberal, care a afirmat că noul președinte va fi pro-Moscova. Noul președinte al Ucrainei, în prima sa vizită de la investirea în funcție, va veni la Bruxelles. Ar trebui să evaluăm politicienii ucraineni în funcție de ceea ce fac, nu prin declarațiile pe care le-ar fi dat. Ucraina ar trebui să fie partenerul nostru politic și ar trebui să îi facilităm aderarea la Uniunea Europeană. Sunt încântat de declarația noului președinte, potrivit căreia va anula decretul menționat de dl Kalinowski, decretul scandalos care recunoaște drept erou național al Ucrainei un om care este vinovat de moartea a mii de polonezi.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Dle președinte, am votat împotriva propunerii de rezoluție deoarece consider că, în primul rând, aceasta este o încercare de intervenție în afacerile interne ale Ucrainei și conține referiri contradictorii. Din acest punct de vedere, este inacceptabilă.

În al doilea rând, deoarece consider că poporul ucrainean nu va avea decât de suferit în urma participării la Uniunea Europeană. Această propunere de rezoluție pregătește terenul pentru aceste perspective și, bineînțeles, vor avea loc și restructurări pe parcursul acestui proces, ca în multe alte țări.

În al treilea rând, unul din motivele de bază pentru care am votat împotriva propunerii este trimiterea la Bandera. Propunerea este îndreptățită să îl menționeze. Cu toate acestea, Parlamentul și Uniunea Europeană au o responsabilitate imensă în cazul acestor fenomene, nu numai în Ucraina, dar și în alte țări, în statele baltice, după cum bine știți, iar Uniunea Europeană și Parlamentul European au o responsabilitate cu adevărat imensă pentru faptul că am ajuns în situația în care sunt restaurate crimele de război.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) În Ucraina s-a înregistrat o modificare a conducerii politice, însă pentru publicul larg din Ucraina nu s-a produs nicio schimbare. Este o populație care poate fi sărăcită, dar care trăiește într-o țară extrem de bogată și care are un potențial enorm.

Din această perspectivă, consider că Uniunea Europeană ar trebui să continue dialogul cu Ucraina și să solicite un dialog mai intens și mai eficient. Ucraina are nevoie cu adevărat de ajutor din partea UE și în special poporul, nu politicienii, iar ucrainenii și cooperarea dintre Ucraina și UE ar putea avea drept rezultat un parteneriat foarte puternic, precum și o colaborare puternică și o creștere accentuată a economiei. Aș dori să dăm dovadă de mai multă inițiativă în această privință.

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, comunismul sovietic a fost cea mai sângeroasă ideologie concepută de om. În termeni empirici, a ucis mai mulți oameni decât oricare alt sistem politic și, în mod disproporționat, aceste victime au fost în Ucraina.

Și această tragedie continuă. Numele Ucrainei, din câte știu, înseamnă „frontieră” sau „margine” și iată-o la granița dintre două mari blocuri, scindarea dintre slavofili și occidentaliști din această țară fiind reflectată de ambițiile rivale ale puterilor vecine.

Care sunt măsurile cele mai utile pentru a ajuta această țară? Am putea să ne deschidem piețele. Ucrainenii sunt un popor educat și muncitor, dar se bucură de costuri relativ reduse și de exporturi relativ competitive.

Dacă i-am permite să adere pe deplin la Uniunea vamală europeană, am îmbunătăți substanțial calitatea vieții acestui popor.

În schimb, noi le solicităm mai multă birocrație, creare de capacități, încercând să îi atragem în structurile de cooperare ale Uniunii Europene. Ei nu cer acest lucru! Ei nu au nevoie de pomana noastră. Doresc doar să aibă posibilitatea de a vinde.

Raport: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, conform naturii umane, atunci când se întâmplă ceva neprevăzut, încercăm să potrivim faptele cu *Weltanschauung*-ul existent. Psihiatrii au o expresie interesantă pentru a desemna acest lucru, chiar mai interesantă decât *Weltanschauung*: o numesc „disonanță cognitivă”. Așadar, de exemplu, dacă în cadrul unui referendum se înregistrează un vot negativ, Parlamentului reacționează spunând că oamenii doresc o atitudine mai europeană. Au votat „nu” deoarece ei nu se îndreptau într-o direcție suficient de federalistă.

Acest lucru este valabil și în cazul actualei crize economice. Ne aflăm în situație de criză deoarece nu mai dispunem de resurse financiare. Am cheltuit totul, ne-am epuizat trezoreriile, am epuizat creditul, iar acum Parlamentul spune că trebuie să cheltuim mai mult. Avem nevoie de mai multe proiecte europene de infrastructură, avem nevoie de un buget mai mare.

Dle președinte, aceasta este o altă doză a medicamentului care a cauzat prima dată boala. Începând cu anii '70 am văzut unde duce acest proces. Conduce la o reducere a PIB-ului, la șomaj, la stagnare și la un decalaj tot mai mare între această parte a lumii și rivalii săi.

Propunere de rezoluție RC-B7-0123/2010

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Dle președinte, am susținut rezoluția și, asemenea unuia dintre autorii acestui document, aș dori să subliniez câteva aspecte privind raportul Goldstone, problema abordată în rezoluție.

Raportul Goldstone a arătat încă o dată că investigațiile desfășurate de părțile aflate în conflict nu sunt, de regulă, imparțiale și obiective. Raportul indică destul de explicit că niciuna dintre părți nu a derulat investigații corespunzătoare și eficiente privind presupusele încălcări ale legilor războiului de forțele sale.

De asemenea, ar trebui să salutăm faptul că raportul a fost revizuit recent și acum este mai puțin controversat, limbajul este mai puțin sarcastic și, prin urmare, este mai acceptabil.

Iar principală lecție pe care ar trebui să o învățăm din acesta este că ar trebui să depunem eforturi pentru ca Uniunea Europeană să se implice mai mult în proces, nu numai în investigarea presupuselor infracțiuni, dar și în mod proactiv, preventiv, ca parte a Cvartetului pentru Orientul Mijlociu.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să afirm, în numele unei părți a Grupului Partidului Popular European (Creștin Democrat) și, în primul rând, în numele colegului meu, Elmar Brok, că suntem șocați că Parlamentul a respins astăzi amendamentul care i-ar fi inclus pe creștini și alte minorități religioase în acest raport. Consider că este cu adevărat scandalos că, deși facem mereu declarații privind aspecte legate de drepturile omului, nu credem că merită să protejăm anumite părți ale populației care sunt persecutate din cauza credințelor religioase. Este păcat că nu am putut să acceptăm amendamentul care se referă la un subiect de mare importanță pentru viitorul lumii. Dacă, dintr-un motiv sau altul, nu suntem capabili să protejăm minoritățile, nu mai avem dreptul să pretindem că Parlamentul European este căminul drepturilor omului, al drepturilor fundamentale și al acestei lupte în întreaga lume. Am votat împotriva acestui raport, deoarece minoritățile religioase nu trebuie excluse.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Dle președinte, după cum a spus anterior dl Kastler, grupul nostru ar fi dorit să voteze separat privind acest punct legat de minoritățile religioase, însă, din păcate, majoritatea din Parlament nu a fost de acord.

Trebuie să ne dăm seama că apărarea drepturilor minorităților religioase este, sub orice aspect, la fel de importantă ca apărarea altor grupuri minoritare.

UE ar trebui să intervină în activitatea Comisiei ONU pentru drepturile omului, deoarece în prezent aceasta este într-o totală paraliză și părtinitoare și nu se mai bucură de încredere la nivel mondial.

Raportul Goldstone este numai un exemplu al modului în care Curtea ONU a drepturilor omului a fost obligată să servească intereselor diferitor elemente antisemite. În prezent, 21 din cele 25 de rapoarte privind fiecare țară în parte pe care le-a întocmit Curtea se referă la Israel, ca și cum Israelul ar fi țara cea mai opresivă din lume în domeniul drepturilor omului. Uniunea Europeană trebuie să intervină în activitatea Consiliului ONU pentru drepturile omului.

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, de la sfârșitul Războiului Rece, o nouă doctrină revoluționară s-a impus asupra celor 200 de state care alcătuiesc Organizația Națiunilor Unite. A apărut ideea că legile nu trebuie să provină din legislaturile naționale, care sunt într-o anumită măsură legate de populațiile lor, ci ar trebui impuse de o tehnocrație internațională de juriști care sunt responsabili numai în fața propriilor conștiințe.

Mergem în direcția contrară a 300 de ani de evoluție democratică. Ne îndepărtăm de ideea că persoanele care adoptă legile trebuie să răspundă într-un fel prin urna de votare în fața restului populației și revenim la ideea premodernă că legiuitorii trebuie să fie responsabili numai în fața creatorului lor sau în fața propriei persoane.

Prin aceste instrumente de coduri de drepturi ale omului, aceste birocratii internaționale au capacitatea de a pătrunde dincolo de granițele statelor membre și de a-și impune propriile voințe, care nu coincid cu cele ale populației locale.

Aș dori să închei cu un citat aparținând judecătorului Bork din Statele Unite, nominalizat la Curtea Supremă din timpul președinției lui Reagan, care a devenit celebru prin afirmația sa: „Am provocat o *lovitură de stat*: lentă și delicată, dar o *lovitură de stat*.”

Propunere de rezoluție B7-0118/2010

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dle președinte, problema egalității de gen se confruntă în prezent cu o nouă provocare. Progresele obținute în ultimii ani de Uniunea Europeană în sectorul egalității sunt în pericol de a se diminua, sau chiar de a se inversa, ca urmare a actualei recesiuni.

Cu toate acestea, politicile eficiente în domeniul egalității de gen pot face parte din soluția problemei ieșirii din criză, pot sprijini recuperarea și pot consolida economia. În consecință, investițiile în politicile care promovează egalitatea dintre femei și bărbați trebuie să constituie ambiția noastră de bază și să fie sprijinite în mod serios de noi toți, chiar mai mult în contextul acestui climat economic dificil.

Raport: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) În opinia mea, Parlamentul ar trebui să fie puțin rușinat de amendamentul bugetar de facto pe care tocmai l-a adoptat în acest raport. La urma urmei, aproape toate țările europene suferă în urma unei crize economice și financiare majore și foarte mulți oameni își pierd locurile de muncă, iar singura soluție pe care am găsit-o este să ne alocăm mult mai multe resurse, mai mult personal și mai multe costuri pe cheltuiala contribuabililor. În plus, toată lumea știe că aceste resurse suplimentare și membri ai personalului sunt, în principal, destinați să asigure că diferiții socialiști care și-au pierdut mandatele în alegerile recente au o situație bună din punct de vedere financiar. Și în trecut, acest lucru a condus la creșteri substanțiale ale subvențiilor, inclusiv către partidele politice europene și fundațiile politice europene. Este surprinzător că, la intervale regulate, găsim argumente care sună bine pentru a ne adânci și mai mult în tezaurele fiscale pentru această instituție; o practică inacceptabilă în această perioadă de criză.

Miguel Portas, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Aș dori să spun că bugetul rectificativ pe care tocmai l-am adoptat, în valoare de 1 340 000 EUR, care intră în vigoare numai de la 1 mai, acoperind astfel jumătate de an, nu este deloc chibzuit.

Partea din buget aferentă creșterii resurselor umane pentru comisiile și grupurile parlamentare la suma de 4 milioane de euro se poate justifica prin prisma noilor cerințe legislative din partea Parlamentului, prevăzute de Tratatul de la Lisabona. Cu toate acestea, majorarea fondurilor deputaților pentru angajarea asistenților cu 8 milioane de euro înseamnă că în anul următor, aceasta nu va fi de 8 milioane, ci de 16 milioane, ceea ce este în mod clar excesiv, întrucât în anul următor este planificată o majorare de 1 500 de euro pe lună pentru deputați, care nu se ridică la 16, ci la 32 de milioane de euro. Într-o perioadă în care suntem martorii unui șomaj masiv și ai unei crize sociale în toate țările, majorarea resurselor pentru deputați nu poate fi susținută cu excepția cazului în care, în același timp, avem curajul să reducem cheltuielile și indemnizațiile la care avem dreptul în calitate de deputați, și care nu sunt în niciun caz pe deplin justificate.

Nu înțeleg cum, pentru o zi de călătorie, un deputat poate primi o indemnizație de 300 de euro, la care se adaugă o subvenție pentru distanța parcursă și o subvenție pentru timpul de călătorie, care nu sunt supuse impozitării. Putem reduce cheltuielile necorespunzătoare și apoi putem dezbate privind modul în care putem să creștem mijloacele de legiferare. În același timp, dacă nu facem acest lucru dăm dovadă de lipsă de respect față de dificultățile cu care se confruntă alegătorii noștri. Avem datoria de a impune un exemplu bun, însă astăzi dăm un exemplu prost.

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, sunt încântat să fiu de acord cu dl Portas și cu grupul comunist privind acest aspect. În întreaga Europă, din Irlanda până în Letonia, guvernele depun eforturi pentru a face față crizei financiare, restrângerii creditării, prin reducerea costurilor, însă noi, în Parlament și numai în Parlament, ne majorăm masiv cheltuielile atât în termeni relativi, cât și absoluți. Majorăm bonusurile și bugetele disponibile deputaților și personalului.

Justificarea oferită în acest raport este foarte interesantă deoarece motivul invocat pentru necesitatea acestor cheltuieli este constituit de responsabilitățile suplimentare create de Tratatul de la Lisabona. Într-un fel, este adevărat, dar nu cred că în modul în care au sugerat autorii. Observăm că birocrăția se extinde pentru a răspunde nevoilor birocrăției. Principala funcție a Tratatului de la Lisabona este să ofere activitate și venit suplimentar pentru zecile de mii de oameni care depind acum direct sau indirect de Uniunea Europeană pentru a-și câștiga existența. Persoanele pe care nu le-am consultat în această privință sunt electoralele și așa dori ca astfel de aspecte să fie aduse înaintea alegătorilor pentru a vedea dacă aceștia aprobă să votăm resurse suplimentare pentru noi în această perioadă în care cu toții își strâng propriile curele.

Raport: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Salut decizia adoptată privind noile norme din sectorul pescuitului. Peștii, ca și alte animale, nu pot fi limitați la anumite teritorii, așadar evaluarea măsurii în care o anumită țară este precaută ar fi supusă unui șir neîntrerupt de argumente.

Dacă ținem cont de noile cercetări științifice care dovedesc că astăzi, numeroase specii de pești sunt pe cale de dispariție, nevoia unei decizii comune devine și mai evidentă, nu numai la nivel comunitar, ci și la nivel mondial. Prin urmare, acest pas al Uniunii Europene este salutat ca un bun exemplu pentru alte țări terțe.

Sper că această decizie, care este, de asemenea, responsabilă de analiza comună, va ajuta atât întreprinderile care activează în sectorul pescuitului, cât și țările, indiferent de mărimea acestora. De asemenea, sper că această decizie va ajuta la prevenirea dispariției speciilor de pești. Aș dori să îmi exprim sprijinul din toată inima.

Diane Dodds (NI). – Dle președinte, nu mi-a făcut plăcere astăzi să votez împotriva unui raport care conține numeroase aspecte care pot fi pozitive pentru viitorul pescuitului nostru.

Cu toate acestea, realitatea este că pentru industria mea a pescuitului, politica comună în domeniul pescuitului continuă să provoace pagube.

Regimul preferențial de la Haga face anual o discriminare împotriva pescarilor din Irlanda de Nord, deducând cote din alocațiile lor. Unsprezece ani de închideri temporare în Marea Irlandei au condus la reducerea flotei noastre de coregoni de la peste 40 de traulere la șase și încă vorbim de depășirea capacității.

Mai există și problema aplicării normelor elaborate pentru pescuitul în Marea Nordului în cazul Mării Irlandei: aceasta este o abordare consecventă sau comună care nu coincide cu realitatea de la fața locului. Să amintim numai instrumentele de măsurat, care au fost convenite din motive admirabile, dar pe care Europa le-a impus asupra industriei pescuitului, nereușind să comunice implicațiile modificărilor survenite în urma aplicării noii metode.

De aceea, chiar dacă sunt încurajată de unele aspecte ale raportului, am votat împotriva acestuia.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) Am votat pentru rezoluția privind Cartea verde privind orientările pentru reforma politicii comune în domeniul pescuitului. Sper că, odată cu votul de astăzi, Parlamentul European va fi contribuit măcar puțin la conservarea resurselor halieutice și la un mediu marin sănătos și, de asemenea, la reforma politicii comune în domeniul pescuitului.

Așa cum știm noi cei din Parlamentul European, 27 % din speciile de pești sunt pe cale de dispariție și dacă pescuitul nu va fi restricționat, acestea vor dispărea. De asemenea, știm că ar fi posibilă majorarea cu 86 % a resurselor halieutice dacă peștii nu ar fi capturați într-un mod atât de drastic. Știm, de asemenea, că resursele

a 18 % dintre speciile de pești sunt într-o condiție defavorabilă, iar oamenii de știință au recomandat să punem imediat capăt pescuirii acestora.

Sper și mă rog ca Uniunea Europeană să aibă suficientă voință politică nu numai pentru a întocmi reforma, ci și pentru a o pune în aplicare.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dle președinte, în primul rând aș dori să spun că am votat pentru Cartea Verde privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului, după cum a fost sfătuit grupul nostru de raportorul nostru alternativ, Carl Haglund.

Cu toate acestea, doresc să afirm că este foarte important să acordăm mai multă atenție pescuitului în Uniunea Europeană și condiției apelor. În prezent, aceasta este o provocare uriașă. Mă îngrijorează în special că situația a scăpat de sub control în ceea ce privește pescuitul excesiv în UE – care, de fapt, este echivalent cu furtul – și că are întâietate cantitatea, nu calitatea.

Acum ar trebui să începem să ne gândim mai serios la modul în care am putea acumula resurse halieutice în mod durabil, asigurându-ne totodată că vom putea pescui și pe viitor. Accentul trebuie să cadă în principal asupra resurselor de somon sălbatic și pește sălbatic. Trebuie să întocmim un program special pentru recuperarea somonului sălbatic.

Eu provin din Laponia, Finlanda. Avem nevoie ca somonul să se întoarcă în râurile de depunere a icrelor și avem nevoie de un program care să asigure că în special stocurile de somon sălbatic pot fi păstrate și consolidate și că pot fi pescuite în mod durabil pe viitor.

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, timp de 11 ani, în acest Parlament, am protestat împotriva efectelor negative ale politicii comune în domeniul pescuitului asupra țării mele natale: în conformitate cu dreptul internațional, pentru Regatul Unit, 65 % din resursele halieutice din apele Mării Nordului erau acoperite de politica comună în domeniul pescuitului, însă ni s-au alocat 25 % în funcție de volum sau 15 % în funcție de valoare în temeiul sistemului de cote.

Acest argument devine academic deoarece peștii au dispărut, efectiv. Chiar pe perioada cât am fost în Parlament, s-a înregistrat o scădere dezastruoasă a ceea ce ar fi trebuit să fie o resursă regenerabilă. Alte țări, care au găsit o modalitate de a stimula proprietatea, de a oferi pescarilor un motiv să considere mările ca o recoltă regenerabilă, au reușit să își mențină nivelurile de pește: Islanda, Norvegia, Noua Zeelandă, Insulele Falkland. Însă în Europa a existat tragedia aspectelor „comune”, prin care am spus că este o resursă comună la care toate navele au acces egal.

Nu poți convinge un căpitan să își lege barca dacă știe că apele sunt prădate de altcineva. După cum am spus, argumentul este acum efectiv academic. S-a terminat. Bărcile noastre sunt blocate. Porturile noastre de pescuit sunt sterile. Oceanele noastre sunt goale.

Explicații scrise privind votul

Raport: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), în scris. – Am votat în favoarea acestui raport pentru că aduce câteva îmbunătățiri sistemului actual, care vor permite o mai bună raportare a informațiilor referitoare la proiectele de investiții în infrastructura energetică din Comunitate. Nevoia de a optimiza sistemul de raportare vine din schimbarea contextului energetic, în condițiile în care interdependența energetică între state a crescut, avem o piață internă, deci a devenit necesar să avem și instrumente la nivel european pentru a lua decizii care privesc sectorul energetic.

Susțin schimbarea bazei legale propuse de Comisie, astfel încât regulamentul să aibă ca temei articolul 194 al Tratatului de la Lisabona, pentru a întări rolul pe care instituțiile Uniunii îl pot juca în domeniul politicii energetice, în special în funcționarea pieței energetice, a securității resurselor, promovarea eficienței energetice și dezvoltarea de noi forme de energii regenerabile, precum și în interconectarea rețelilor de energie.

Liam Aylward (ALDE), în scris. – (GA) Am votat pentru raportul privind investițiile în infrastructura energetică, destinat asigurării furnizării de energie și unui potențial competitiv, precum și consolidării luptei împotriva schimbărilor climatice. Acest raport obligă guvernele Uniunii Europene să îi ofere Comisiei informații privind investițiile efectuate în infrastructura energetică, în modernizare sau în producția eficientă de energie, care vor contribui la eficiența, cooperarea și planificarea energetică în Uniunea Europeană. Combaterea schimbărilor climatice, asigurarea furnizării energiei și utilizarea energiei regenerabile: acestea

sunt aspecte foarte importante în Uniunea Europeană și trebuie depuse eforturi mai mari în vederea încurajării și asigurării investițiilor eficiente, cu o țintă precisă și trebuie să se asigure că aceste aspecte rămân în centrul politicii energetice a Uniunii Europene.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – Am sprijinit acest raport. Uniunea Europeană a dobândit noi puteri pe baza Tratatului de la Lisabona și trebui să garanteze că aceste puteri sunt utilizate integral și eficient. Competența UE este consolidată în domeniul politicii energetice, iar crearea unei piețe comune a energiei reprezintă o sarcină prioritară a Comisiei Europene. Cu toate acestea, politica energetică europeană nu poate fi promovată în mod eficient fără a dispune de informații corespunzătoare și clare privind infrastructura energetică existentă și planificată și proiectele din Uniunea Europeană.

Noul regulament este un act legislativ foarte important din cadrul politicii energetice a UE și sper din tot sufletul să funcționeze în practică. Politica energetică europeană nu poate fi promovată în mod eficient fără a dispune de informații corespunzătoare și clare privind infrastructura energetică existentă și planificată din Uniunea Europeană.

După cum știm, în temeiul vechiului regulament, numeroase state membre nu și-au respectat obligațiile de raportare și acest lucru nu trebuie să se petreacă în cazul noului regulament. Comisia Europeană, în calitate de gardian al Tratatului UE, trebuie să garanteze că toate statele membre respectă dispozițiile regulamentului și transmit la timp toate informațiile necesare privind evoluțiile preconizate ale infrastructurii energetice.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris*. – O politică energetică coerentă la nivel european nu poate exista în absența unor raportări corecte și complete din partea celor 27 de state membre asupra investițiilor energetice desfășurate pe teritoriul fiecăreia în parte. Este important, însă, ca executivul Uniunii Europene să țină cont de necesitatea asigurării confidențialității informațiilor furnizate de către entitățile naționale, întrucât avem de a face cu informații sensibile de pe o piață foarte importantă.

Securitatea energetică a Europei este o temă importantă dar Comisia trebuie să fie conștientă de faptul că informațiile primite de la fiecare stat în parte nu pot fi făcute publice, mai ales în condițiile în care ele sunt pur comerciale. Raportarea, o dată la doi ani, a proiectelor de investiții energetice va permite Comisiei Europene să pregătească o analiză periodică care să prevadă dezvoltarea ulterioară a sistemului energetic al Uniunii Europene și, astfel, se va putea interveni la timp în situația apariției unor eventuale lacune sau probleme.

Se impune găsirea unui mecanism de respectare a raportărilor cerute de Comisia Europeană în condițiile în care prevederile precedentului regulament privind informarea Comisiei cu privire la proiectele de investiții în infrastructura energetică din cadrul Comunității Europene nu au fost respectate de către toate statele membre

Antonio Cancian (PPE), *în scris*. – (IT) Votăm astăzi pentru acest regulament, susținut de autoritatea sporită pe care Tratatul de la Lisabona o conferă Parlamentului în contextul definirii politicilor energetice. În mod clar, este benefică continuării cooperării interinstituționale destinate planificării contribuției UE la conceperea și punerea în aplicare a infrastructurii energetice în mod sistematic, rațional și clarvăzător: Mă gândesc la posibilele avantaje ale programării TEN-E și ale lansării proiectelor pilot pentru depozitarea CO₂, care reprezintă viitorul energiei. Cu toate acestea, obligațiile de informare impuse de regulament ar putea însemna că politica intervine prea mult în economie și că este subminată concurența, ca urmare a răspândirii informațiilor despre proiecte. Prin urmare, este important să se asigure că datele colectate și gestionate protejează confidențialitatea și activitățile întreprinderilor. Analiza acestor date va ajuta, fără îndoială, să asigure utilizarea cât mai eficientă a investițiilor. Cu toate acestea, analiza trebuie însoțită de măsuri financiare concrete pentru a sprijini aceste activități și pentru a oferi un stimul pentru investițiile private din sector. Fondul Marguerite pentru infrastructură, energie și schimbări climatice trebuie consolidat. Inițiativa este validă și necesară, dar acest fond trebuie dotat cu resursele UE care sunt deja disponibile în buget și trebuie conectat cu forme de finanțare garantate de Banca Europeană de Investiții și/sau de alte instituții financiare, pentru a constitui o parte adecvată a capitalului parteneriatelor individuale dintre sectorul public și cel privat care sunt în curs de desfășurare.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris*. – (PT) Tratatul de la Lisabona a conferit Uniunii Europene puteri sporite în domeniul politicii energetice.

Este esențial ca statele membre să coopereze pentru a garanta o politică energetică mai eficientă, mai sigură și mai puțin costisitoare pentru cetățeni. Este fundamentală instaurarea stabilității necesare în vederea reducerii

riscului unei alte crize a gazului între Ucraina și Rusia. Aceasta ar asigura securitatea furnizării energiei, așa cum se așteaptă statele membre ale UE și consumatorii.

Una dintre prioritățile esențiale ale UE este crearea unei zone de energie. Pachetul privind clima și energia urmărește sporirea competitivității industriei UE într-o lume în care există din ce în ce mai multe restricții asupra emisiilor de carbon.

Acest regulament privind proiectele de investiții legate de infrastructura energetică în cadrul Uniunii Europene va contribui la o transparență și o predictibilitate mai mare a pieței, sprijinind întreprinderile și creând un mediu pozitiv pentru competitivitate.

David Casa (PPE), *în scris*. – În vederea îndeplinirii eficiente a sarcinilor sale cu privire la politica energetică europeană, Comisia Europeană trebuie să fie bine informată privind orice evoluții în sectorul respectiv. Acesta este unul dintre motivele pentru care am hotărât să votez pentru acest raport.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat pentru raportul referitor la propunerea de regulament al Consiliului privind informarea Comisiei cu privire la proiectele de investiții în infrastructura energetică din cadrul Comunității Europene și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 736/96, întrucât acest lucru îi va permite Comisiei să monitorizeze această infrastructură și să anticipeze eventualele probleme, în special cele de mediu. Prin urmare, trebuie subliniată importanța evaluării impactului de mediu al proiectelor de infrastructură energetică, astfel încât construcția și retragerea lor să se efectueze în mod durabil.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Având în vedere importanța unei politici energetice integrate, nu numai în combaterea schimbărilor climatice și reducerea emisiilor de CO₂, ci și în asigurarea eficienței energetice și unei dependențe mai reduse de energie în Europa, este crucială comunicarea și transmiterea de informații privind investițiile și proiectele de infrastructură energetică.

Este esențial pentru politica energetică europeană ca Comisia Europeană să dispună de o perspectivă asupra tendințelor în domeniul investițiilor energetice în cadrul statelor membre pentru a putea elabora politici integrate de promovare a unei eficiențe energetice mai bune și a investițiilor în tehnologii mai curate, asigurând astfel independența treptată de energie în raport cu furnizorii externi și combustibili fosili.

Având în vedere aceste lucruri, sprijin propunerea de regulament, în special în ceea ce privește punerea în aplicare imperioasă a acesteia, care nu a avut loc în cazul regulamentului pe care intenționează să îl înlocuiască.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Această propunere de regulament contribuie la crearea unei politici energetice europene care urmărește eficiența, fiabilitatea și securitatea. Eficiența energetică este o politică prioritară pentru Uniunea Europeană, având în vedere nevoia de a conserva și spori la maximum resursele și de a îndeplini angajamentele pe care și le-a asumat în combaterea schimbărilor climatice.

Aș dori să vă reamintesc că înainte de a trece la noi proiecte, trebuie luat în considerare obiectivul UE de a atinge ținta de 20 % pentru eficiența energetică. Acest lucru presupune că proiectele de investiții în infrastructurile energetice trebuie să fie compatibile cu obiectivul de a atinge un minimum de 20 % de energie din surse durabile, regenerabile până în 2020. Politica energetică susținută în prezent trebuie să asigure emisii de carbon la un nivel scăzut și să se bazeze pe solidaritate și durabilitate. Fiabilitatea sistemului este importantă, deoarece funcționarea trebuie să fie continuă. Trebuie să țină cont de deteriorarea sectorului energetic în ceea ce privește furnizarea, care poate fi observată atât în interiorul, cât și în exteriorul UE. De asemenea, trebuie să se acorde atenție investițiilor esențiale în infrastructură, care reușesc să evite problemele de securitate legate de furnizarea energiei.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Raportorul consideră că, într-adevăr, aceasta constituie o piesă importantă din ansamblul politicii energetice a UE, argumentând că nu putem promova eficient o politică energetică europeană la nivelul UE fără să dispunem de informații corespunzătoare privind infrastructura noastră energetică. Însă dincolo de dezacordul nostru fundamental legat de politica energetică europeană, acest raport poate fi situat, de asemenea, într-un context juridic, în cadrul pieței interne.

Cu toate acestea, sunt avute în vedere aici și unele aspecte pozitive, în special când susține că este esențială asigurarea confidențialității informației și faptul că toate propunerile care rezultă trebuie să fie neutre și să nu se transforme în intervenții pe piață la nivel politic. În plus, cerințele de raportare ar trebui să fie ușor de respectat, pentru a evita orice povară administrativă inutilă pentru întreprinderile și administrația statelor membre sau a Comisiei.

Prin urmare, decizia noastră finală a fost să ne abținem.

Françoise Grossetête (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat pentru raportul Vălean referitor la propunerea de regulament al Consiliului privind informarea Comisiei cu privire la proiectele de investiții în infrastructura energetică din cadrul Comunității Europene.

Într-adevăr, este esențial să dispunem de o perspectivă suficient de detaliată pentru a obține un echilibru între cererea și oferta de energie la nivel european și pentru a lua decizii privind cele mai abile investiții în domeniul infrastructurii. De asemenea, acest lucru va facilita sporirea transparenței pe piețe (protejând totodată datele întreprinderilor) și prevenirea fenomenului dependenței de energie în ceea ce privește o anumită sursă sau loc de furnizare.

Ian Hughton (Verts/ALE), *în scris.* – În ciuda dezamăgirii de la Copenhaga, UE nu poate să permită ca lipsa consensului la nivel internațional să ne încetinească eforturile de elaborare a unei politici energetice durabile. Guvernul scoțian continuă să deschidă drumuri în domeniul energiilor regenerabile, iar UE are, de asemenea, un rol important în impulsivarea ordinii de zi. Pentru a promova în mod eficient politica noastră energetică avem nevoie de informații corespunzătoare privind infrastructura, iar astăzi am votat în consecință.

Alan Kelly (S&D), *în scris.* – Necesitatea unei colectări corespunzătoare de date privind investițiile în infrastructura energetică în cadrul UE este evidentă – va fi necesară o perspectivă asupra principalelor tendințe din industrie pentru a permite o planificare adecvată pe viitor și pentru a sublinia eventualele dificultăți. Infrastructura energetică va sta la baza viitoarei noastre creșteri economice. Europa trebuie încurajată acolo unde poate acționa la nivel comun în acest domeniu.

Erminia Mazzoni (PPE), *în scris.* – (IT) Propunerea indică efectele situației urgente privind furnizarea gazului care s-a produs în ianuarie 2009, când Comisia și-a dat seama că infrastructura energetică a Uniunii nu este adecvată scopului său. Scopul Comisiei Europene, pe care Parlamentul l-a sprijinit în întregime, era să dispună de o perspectivă actualizată constant asupra sistemului infrastructurii energetice. În prezent, există o mare nesiguranță privind continuarea proiectelor de investiții, care a fost înrăutățită de criza economică și financiară. Consider că intervenția este necesară și că lipsa datelor și informațiilor consecvente privind proiectele de investiții trebuie remediată. Fără aceste date, este imposibil să se analizeze evoluțiile preconizate ale infrastructurii Uniunii și să se introducă o monitorizare satisfăcătoare în vederea unei abordări intersectoriale. În plus, Regulamentul (CE) nr. 736/96, pe care îl abrogă propunerea în cauză, nu mai este aplicat în mod consecvent și este incompatibil cu evoluțiile recente din sectorul energetic. Așadar, prin această propunere, am consolidat sistemul existent, îmbunătățind considerabil gradul de comparabilitate al informațiilor și reducând totodată sarcinile administrative aferente. În cele din urmă, aș dori să subliniez faptul că am votat împotriva amendamentului 81 (prin care întreaga rețea de energie nucleară urma să fie inclusă în infrastructura la care se referă regulamentul), întrucât există deja prevederi care reglementează aceste aspecte în Tratatul Euratom.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Politica energetică a UE este foarte pertinentă dacă vom reuși să utilizăm cea mai mare parte a energiei regenerabile în viitorul apropiat. Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, hotărârile privind aspecte legate de politica energetică se iau prin procedura de codecizie, deci este necesară readaptarea regulamentelor bazate pe noua organizare juridică din cadrul UE. Din acest motiv și pentru ca toate statele membre să poată să comunice evoluția planificată a infrastructurii energetice în mod satisfăcător și benefic, trebuie pus în aplicare un nou regulament care să faciliteze și să accelereze acest proces.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Întregul plan poate să se bazeze pe o idee bună – și anume capacitatea de reacție în vederea furnizării de energie în cazul opririi temporare a producției – însă statele membre deja nu și-au respectat obligațiile de raportare în temeiul vechiului regulament. Propunerea pe care o avem în față nu pare capabilă să aducă schimbări importante în această privință. Cu toate acestea, în forma actuală, nici intervențiile pe piață, nici costurile administrative excesive pentru întreprinderi nu pot fi excluse. Din aceste motive și pentru a nu încuraja birocrăția, am votat împotriva acestui raport.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Scopul acestei propuneri de rezoluții este de a garanta că statele membre furnizează informații exacte privind proiectele lor din domeniul infrastructurii energetice. De îndată ce se începe sau se întrerupe un proiect în sectorul energetic, acest lucru trebuie raportat Comisiei, pentru ca aceasta să poată să întocmească propuneri noi sau modificate de proiecte, obținând astfel o influență semnificativă asupra diversității energetice a fiecărui stat membru în parte. Acest lucru reprezintă un pas înainte în direcția centralizării. Prin urmare, am votat împotriva acestei propuneri de rezoluție.

Rovana Plumb (S&D), în scris. – Această propunere de regulament are ca scop garantarea unei informări corecte și periodice a Comisiei în legătură cu proiectele de investiții în infrastructura energetică a UE, pentru ca aceasta să fie în măsură să își îndeplinească sarcinile, în special cele legate de contribuția sa la politica energetică europeană.

Regulamentul abrogat este considerat depășit, deoarece nu reflectă schimbările importante care au avut loc din 1996 în domeniul energetic (extinderea Uniunii Europene și aspectele legate de securitatea aprovizionării cu energie, sursele de energie regenerabile, politica privind schimbările climatice, noul rol al UE în domeniul energetic în contextul Tratatului de la Lisabona). Am votat acest raport deoarece este nevoie de actualizarea legislației europene în orice domeniu, și mai ales în cel energetic

Teresa Riera Madurell (S&D), în scris. – (ES) Acest regulament este foarte important deoarece are drept scop garantarea unei informări exacte și periodice a Comisiei privind proiectele de investiții din infrastructura energetică, atât la nivel național, cât și la nivel transfrontalier, astfel încât Uniunea să se asigure că piața internă funcționează corect și că statele membre beneficiază de o furnizare sigură cu energie. Acesta vizează actualizarea Regulamentului din 1996 în ceea ce privește angajamentele Uniunii privind securitatea furnizării, schimbările climatice și energiile regenerabile în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Acest raport prezintă un interes special întrucât consolidează rolul regulamentului ca sistem de avertizare timpurie în caz de deficiențe ale interconexiunilor. Comisia Parlamentului pentru industrie, cercetare și energie a subliniat întotdeauna nevoia de a atinge o interconexiune de 10 % între statele membre, după cum stipulează Consiliul European, iar orice prevedere care subliniază deficiențele în această privință este pozitivă. Prin urmare, am votat în favoarea acestui raport.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – Am votat în favoarea rezoluției finale în principal deoarece, pe parcursul votului, am reușit să obținem codecizie: aceasta este o mare victorie deoarece, pentru prima dată, am utilizat temeiul juridic al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (Tratatul de la Lisabona) privind energia pentru a obține codecizia împotriva voinței Comisiei. Un alt fapt istoric, pentru prima dată de când lucrez în acest Parlament, am reușit să înlăturăm Tratatul Euratom ca temei juridic, deși acest regulament se referă, de asemenea, la transparența investițiilor în sectorul nuclear. Acest lucru a fost confirmat de votul pozitiv privind amendamentul 30, enumerând combustibilii nucleari ca sursă primară de energie în domeniul de aplicare a regulamentului. Fără îndoială, va trebui acum să luptăm pentru a menține această victorie în cadrul viitoarelor negocieri tripartite cu Consiliul și cu Comisia; statele membre trebuie să ofere, cu cel puțin cinci ani înainte de începerea construcției, sumele și tipurile de investiții în proiectele energetice. Aceasta este cu adevărat o mișcare înțeleaptă în vederea unor scenarii energetice mai bune în viitor, deoarece Comisia își va face o idee mai bună asupra modului în care evoluează piața energiei; energia regenerabilă, inclusiv cea descentralizată, va trebui să fie avută în vedere pe deplin; fiecare menționare a „emisiilor reduse de carbon”, calul troian pronuclear a fost eliminat.

(Explicarea votului a fost redusă în conformitate cu prevederile articolului 170 din Regulamentul de procedură).

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), în scris. – (FR) Am votat împotriva raportului dnei Vălean deoarece acesta solicită liberalizarea sectorului energiei și o politică europeană liberală în domeniul energiei, însă știm cu toții ce consecințe tragice ar avea acest lucru asupra lucrătorilor din sector și pentru tot mai mulți cetățeni, care s-ar putea confrunta chiar cu întreruperi ale energiei electrice.

Acest raport stabilește prevalența pieței și neutralitatea intervențiilor publice și oferă prioritate „agenților economici”. Este clar ce interese servesc. Ne putem teme pentru menținerea infrastructurii existente când un amendament solicită o garanție că investițiile prioritare vor fi efectuate numai în interesele pieței energetice.

Nu este suficient numai să adăugăm cuvântul „solidaritate” printr-un amendament pentru ca această politică energetică europeană să fie acceptabilă când, în plus, același amendament îi interzice UE să intervină în funcționarea pieței. Acest lucru conferă un nou înțeles cuvintelor „concurență loială”.

În general, scopul nu ar trebui să fie accentuarea încercării de a obține o cerere și mai mare de energie. În schimb, finanțarea suplimentară a noilor investiții în infrastructură ar trebui utilizată pentru a ameliora eficiența energetică.

În pofida crizei economice actuale, dogmele neolibérale continuă să se afle la baza a numeroase politici comunitare.

Propunere de rezoluție RC-B7-0116/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – (LT) Sprijin această rezoluție și aprob în totalitate observațiile din cadrul acesteia. Mă bucură faptul că alegerile prezidențiale care au avut loc au reflectat progresele considerabile realizate de Ucraina și s-au desfășurat mai bine decât alegerile precedente, în special în ceea ce privește respectarea drepturilor politice și ale cetățenilor, inclusiv libertatea de întrunire, asociere și exprimare. Respectarea standardelor internaționale privind alegerile demonstrează că Ucraina urmează calea unei democrații mature și a unei cooperări mai strânse cu UE, bazate pe respectarea reciprocă a valorilor fundamentale ale UE. Trebuie să încurajăm Ucraina să participe activ la Parteneriatul estic și să sprijinim eforturile acesteia de a asigura mai multă democrație și respectarea statului de drept, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și angajamentul de a proteja economia de piață, dezvoltarea durabilă și buna guvernare.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris*. – (LT) Sunt una dintre persoanele care a elaborat această rezoluție și, prin urmare, am votat pentru obiectivele planificate de aceasta. În urma alegerilor prezidențiale, Ucraina trebuie să se apropie de Uniunea Europeană. Sunt încântată că Ucraina a ales în mod hotărât calea democrației și că înțelege că ocupă un loc legitim în comunitatea țărilor democratice europene. Poarta către Europa ar trebui să fie deschisă pentru Ucraina.

Alegerile transparente reprezintă un pas important în consolidarea principiilor statului democratic. Deși observatorii au anunțat că alegerile prezidențiale din Ucraina au respectat cerințele superioare și principiile democratice, instituțiile guvernului Ucrainei ar trebui totuși să adopte reguli clare privind alegerile. Libertatea de exprimare și pluralismul mijloacelor de informare în masă în Ucraina trebuie asigurate pentru toți cetățenii și candidații la alegeri.

Este foarte important ca Ucraina să participe la Parteneriatul estic și la Adunarea Parlamentară Euronest, în cooperare cu Parlamentul European. Astăzi, Ucraina este o țară europeană, care are dreptul de a lua decizii privind Europa. Uniunea Europeană trebuie să coopereze intens cu Ucraina în vederea consolidării procesului democratic și a integrării în Uniunea Europeană.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris*. – Recent instalatul președinte al Ucrainei dă un semnal important alegând Bruxelles-ul drept destinație a primei sale vizite externe. Ucraina este un stat cu aspirații europene iar faptul că președintele Ianucovici vine în capitala UE pentru întâlniri cu conducerea Comisiei arată că fața Kievului este orientată spre Occident.

Noul președinte al Ucrainei are în față mari provocări, în condițiile în care Fondul Monetar Internațional a suspendat acordul stand-by încheiat cu Kievul, pe fondul multor angajamente neîndeplinite sau încălcate. Este important ca președintele Victor Ianucovici să nu uite ceea ce a promis în ziua preluării mandatului. Ucraina are nevoie, așa cum a punctat noul lider de la Kiev, de stabilitate internă, combaterea corupției și consolidarea economiei pe baze sănătoase. Ucraina are nevoie să recâștige încrederea mediului de afaceri și a comunității internaționale pentru a reuși să treacă peste recesiunea economică, accentuată de un climat politic instabil.

Încheierea campaniei electorale și preluarea mandatului de către președintele Ianucovici trebuie să însemne sfârșitul unor practici populiste de mărire artificială a veniturilor populației, pe baze economice nesustenabile. Discursul inaugural al președintelui Ianukovici dă speranțe comunității internaționale că lucrurile pot reveni la normal în Ucraina. Rămâne ca, în următoarea perioadă, acest lucru să fie demonstrat și prin fapte

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *în scris*. – (EL) M-am abținut deoarece consider că relațiile dintre Uniunea Europeană și alte țări ar trebui să fie caracterizate prin egalitate, schimburi comerciale și relații economice avantajoase pentru ambele părți, lipsa de intervenție în politicile de dezvoltare internă și în procesele democratice ale fiecărei țări și, desigur, respectarea voinței poporului. Construirea unei Europe pașnice presupune în primul rând posibilitatea ca fiecare țară să își stabilească relațiile internaționale fără ca acestea să îi fie impuse și fără presiuni. Întrucât securitatea energetică este un factor crucial pentru statele membre ale Uniunii Europene, rolul Ucrainei este important, de aceea trebuie încurajată să își soluționeze problemele din domeniul energetic prin îmbunătățirea relațiilor cu Rusia prin acorduri bilaterale. Acest lucru ar fi în avantajul ambelor părți și ar asigura un flux neîntrerupt de gaze naturale către Europa.

Robert Dušek (S&D), *în scris*. – (CS) Salut rezoluția de compromis întocmită privind Ucraina, care se referă nu numai la caracterul democratic al ultimelor alegeri, ci oferă, de asemenea, soluții la problema furnizărilor de tranzit de petrol și gaze naturale și insistă asupra Ucrainei să adopte Tratatul de instituire a Comunității Energice și legislația din domeniul energiei care este în conformitate cu Directiva 2003/55/CE. Sunt de acord

că o abordare activă și pozitivă față de UE din partea Ucrainei nu constituie singurul criteriu de evaluare. În mod prioritar, Ucraina trebuie, de asemenea, să aibă relații bune cu țările vecine, cu țările din Parteneriatul estic și din EURONEST. Sprijin în totalitate propunerile, precum și celelalte prevederi ale acestei rezoluții de compromis și voi vota pentru adoptarea acestora.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea propunerii comune de rezoluție care subliniază importanța consolidării cooperării dintre UE și Ucraina. Stabilizarea politică și economică a țării respective și consolidarea cooperării dintre Ucraina și UE în domeniul energiei sunt condiții esențiale pentru a recunoaște aspirațiile europene ale Ucrainei. Stabilitatea UE depinde, de asemenea, de stabilitatea vecinilor săi.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Îmi amintesc speranța pe care a adus-o Revoluția portocalie și separarea de trecutul influențat de Uniunea Sovietică pe care a adus-o pentru poporul ucrainean. Îmi amintesc promisiunile de succes, progrese, democrație și cooperare care au fost făcute în acel moment ucrainenilor, atât în interiorul țării, cât și din exterior. În acea perioadă, Uniunea Europeană părea destinația probabilă pentru un popor care se îndrepta în mod clar către Vest.

Acum că această euforie a dispărut, pare evident că protagoniștii Revoluției portocalii nu au putut face față provocării. De asemenea, este evidentă dezamăgirea poporului privind modul în care este condusă țara.

Alegerea candidatului învins de dl Iușcenko în decembrie 2004 denotă fie o scindare majoră în cadrul țării, fie o modificare a atitudinii populației, aceasta fiind acum mai favorabilă influenței rusești.

Consider că este important ca Uniunea Europeană să își mențină capacitatea de a fi considerată atractivă de către Ucraina și, în acest sens, să utilizeze diferitele mijloace de care dispune. Sper că Ucraina va persevera în procesul de democratizare internă și că, în ceea ce privește trecutul și istoria sa, va depune eforturi în vederea convergenței cu UE, proces care se va încheia cu aderarea acesteia la UE în calitate de membru cu drepturi depline.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) În urma dezintegrării blocului estic și a Uniunii Republicilor Sovietice, poporul și instituțiile ucrainene s-au angajat puternic în vederea democratizării țării și a construirii unei societăți moderne prin dezvoltarea unui sistem social, economic și politic care să consolideze statul de drept și respectarea drepturilor omului, în pofida dificultăților cu care se confruntă de obicei un stat care se află în procesul de regenerare a organizării structurale și a identității politice.

Ca zonă de referință și loc de promovare a păcii și a dezvoltării economice, sociale și culturale a cetățenilor săi, Uniunea Europeană are datoria să adopte un rol decisiv în dezvoltarea unui sistem democratic în Ucraina, inclusiv consolidarea mecanismelor de integrare europeană. Aceasta va contribui, de asemenea, la atenuarea conflictelor regionale din interiorul țării, fapt care are o mare importanță geostrategică pentru UE în vederea relațiilor cu Rusia și Asia Centrală, în special în domeniul energiei. În acest proces, aș sublinia, de asemenea, contribuția pe care această propunere de rezoluție a adus-o integrării în UE a unui număr ridicat de ucraineni imigranți, alături de promovarea rolului tinerilor și a educației în ceea ce privește progresele sociale, economice și culturale din Ucraina.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *în scris.* – Prin votul dat astăzi asupra Rezoluției privind situația în Ucraina, am salutat desfășurarea conforma cu principiile democratice alegerilor prezidențiale, dar și instalarea noului președinte, de la care așteptam să ducă o politică de deschidere și cooperare față de noi. Am subliniat importanța încheierii unor acorduri suplimentare în domeniul energetic care să garanteze securitatea furnizării de energie. De asemenea am apreciat prin votul dat nevoia de a continua discuțiile în vederea configurării unui sistem avantajos de acordare a vizelor. Ucraina a fost invitată, prin mesajul transmis astăzi să continue colaborarea cu noi pentru angajarea sa definitivă pe calea democratică. Prin acest vot am reconfirmat ceea ce am spus și cu alte ocazii, că trebuie să ne arătăm deschiși, prin dialog și angajamente ferme, pentru a da Ucrainei încurajările necesare într-o evoluție pro-europeană, ea fiind însă cea care trebuie să demonstreze că este un partener de încredere pentru noi.

Tunne Kelam (PPE), *în scris.* – Am sprijinit amendamentul 2, depus în numele Grupului ECR, la propunerea comună de rezoluție privind situația din Ucraina, care exprimă preocuparea că proiectul conductei Nord Stream subminează principiul solidarității în cadrul securității energetice a UE și va fi construit pentru a defrua intențiile Ucrainei. Chiar dacă nu are o relevanță directă pentru situația actuală din Ucraina, împărtășesc întru totul opinia că proiectul Nord Stream a fost conceput de guvernul rus în special ca un proiect politic cu scopul de a diviza Europa și de a izola nu numai Ucraina, ci și câteva noi state membre. Acest amendament reamintește că dezbaterile privind conducta Nord Stream nu s-a încheiat, ci va continua. UE, care se îndreaptă către o piață comună a energiei prin punerea în aplicare a unui principiu de solidaritate energetică, nu se

poate baza pe o relație pe termen lung cu un monopol deținut de stat, orientat politic, care a eșuat deja la nivel economic și sfidează principiile de bază ale UE privind concurența deschisă, transparența și separarea producției, transportului și distribuției.

Iosif Matula (PPE), în scris. – Am votat în favoarea proiectului de rezoluție depus de Grupul PPE, deoarece consider că UE trebuie să ajute Ucraina să implementeze reformele democratice și valorile europene, să garanteze drepturile omului și drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale.

Noul președinte al Ucrainei a câștigat alegerile cu un program de garantare a drepturilor minorităților, iar UE trebuie să sprijine aplicarea eficientă și durabilă a acestui program. În acest sens, este necesară adoptarea și aplicarea legii de implementare a Cartei limbilor regionale și minoritare. Trebuie anulate măsurile anterioare de restrângere drastică în școli a învățământului în limbile materne ale minorităților. Trebuie îmbunătățită reprezentarea minorităților în instituțiile locale, raionale, regionale și centrale ale Ucrainei. Trebuie garantată respectarea la standarde europene a drepturilor tuturor minorităților: rusă, polonă, tătară, bulgară, greacă, română, maghiară, evreiască, romă. Nicio minoritate nu trebuie neglijată.

Doresc să atrag atenția asupra necesității conservării și restaurării patrimoniului cultural-istoric din Regiunea Cernăuți, care aparține moștenirii culturale iudaice, germano-austriece, polone, române, ruse și ucrainene. Consider că păstrarea acestui valoros patrimoniu multicultural și multiconfesional european, inclusiv cimitirele, monumentele, clădirile și bisericile din Bucovina de Nord, trebuie să constituie un obiectiv prioritar pentru cooperarea dintre UE și Ucraina.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Alegerile care au avut loc recent în Ucraina, ținând cont de declarațiile misiunii de observare a alegerilor OSCE/ODIHR, care a considerat că majoritatea standardelor internaționale au fost îndeplinite, semnaleză că această țară continuă să evolueze pozitiv, îndreptându-se către o integrare viitoare în UE. Cu toate acestea, este fundamental ca oamenii politici și autoritățile din Ucraina să se angajeze în vederea instaurării cât mai curând a stabilizării politice și economice. Pentru a realiza acest lucru, trebuie puse în aplicare reformele constituționale necesare, alături de consolidarea statului de drept, crearea unei economii sociale de piață și eforturi reînnoite de combatere a corupției și de îmbunătățire a climatului pentru afaceri și investiții.

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (DE) Propunerea de rezoluție privind situația din Ucraina abordează foarte bine situația actuală din această țară și situația alegerilor prezidențiale. Le reamintește oamenilor politici și organismelor guvernamentale din Ucraina de nevoia stabilizării politice și economice care se poate realiza în special prin reformă constituțională, consolidarea statului de drept, crearea unei economii sociale de piață, eforturi reînnoite de combatere a corupției și îmbunătățirea climatului economic și de investiții. Cu toate acestea, în opinia mea, observațiile legate de includerea rapidă a acestora în zona de liber schimb, respectiv pe piața internă comună a UE, sunt exagerate. Ucraina trebuie să își construiască și să își consolideze cu fermitate economia și să ajungă la un acord privind propriile nevoi. Cu toată orientarea europeană a Ucrainei, nu trebuie să uităm sau să ignorăm originile adânci în sfera de influență a Rusiei și trebuie să ținem cont de acest lucru. Din motivele pe care le-am menționat, m-am abținut de la votul privind propunerea de rezoluție.

Franz Obermayr (NI), în scris. – (DE) Textul conține unele afirmații bune, precum condamnarea regimului comunist. Pe de altă parte, consider că o relaxare cuprinzătoare a restricțiilor privind vizele și o includere rapidă a Ucrainei pe piața comună nu sunt aspecte rezonabile. Din acest motiv, m-am abținut de la vot.

Kristiina Ojuland (ALDE), în scris. – (ET) Dle președinte, am sprijinit rezoluția Parlamentului European privind situația din Ucraina. Printre altele, consider că trebuie să luăm foarte în serios decizia președintelui ales, Ianukovici, de a veni la Bruxelles cu ocazia primei sale vizite externe. Acesta este un semn clar că Ucraina continuă să se integreze în Uniunea Europeană. Consider că este important ca Uniunea Europeană să sprijine Ucraina în situația de față, prin încheierea unui acord de asociere și prin garantarea libertății vizelor, cu condiția ca Ucraina să își îndeplinească obiectivele. Ușile Uniunii Europene trebuie să rămână deschise pentru Ucraina.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), în scris. – (PL) Salut faptul că alegerile prezidențiale din Ucraina s-au desfășurat în conformitate cu standardele democratice. La începutul lui 2010, democrația ucraineană a demonstrat că este activă. Este demn de observat prezența ridicată la vot. Astăzi, rezultatele alegerilor din Ucraina ca atare nu sunt cauza rezervelor care ar putea conduce la contestarea în instanță.

Cu toate acestea, Uniunea Europeană nu trebuie să se mulțumească să aprobe modul de desfășurare a alegerilor. Este esențial să îi ofere Ucrainei o perspectivă europeană în mai multe etape. Prima etapă trebuie să fie participarea la Parteneriatul estic, iar ultima, aderarea la Uniunea Europeană. Uniunea Europeană trebuie să

mențină o politică a porților deschise față de Ucraina. Gradul de integrare cu diferite comunități rămâne să fie stabilit de Ucraina – acesta ar trebui să depindă de o hotărâre suverană a societății ucrainene.

Îmbunătățirea relațiilor dintre Ucraina și Rusia este în interesul Uniunii Europene. Consecințele relațiilor bilaterale dintre Ucraina și Rusia privesc, de asemenea, statele membre ale UE. Salut anunțarea îmbunătățirii acestor relații.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *în scris*. – (LT) Alegerile prezidențiale din Ucraina au respectat standardele electorale internaționale. Țara a mai făcut un pas către democrația europeană. Acest lucru dovedește că Ucraina se simte tot mai mult ca făcând parte din comunitatea statelor democratice europene.

Să sperăm că noul președinte ucrainean va fi un partener de încredere cu care putem coopera pentru a consolida stabilitatea și dezvoltarea economică din Europa de Est, împreună cu alte state vecine. Una dintre cele mai importante etape practice din relațiile UE cu Ucraina este simplificarea regimului vizelor, al cărei scop final este abolirea vizelor pentru cetățenii din Ucraina care călătoresc în UE.

Am votat pentru această rezoluție deoarece ține cont de schimbările pozitive din acest stat vecin important al UE, deși rămân multe complicații și tensiuni între diferite instituții guvernamentale din această țară.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *în scris*. – (PL) Pe parcursul acestei ședințe plenare am votat în legătură cu rezoluția Parlamentului European privind situația din Ucraina. Am aprobat rezoluția, întrucât constituie o declarație foarte importantă pentru instituția noastră, care atestă faptul că urmărim îndeaproape evoluția democrației în Ucraina. Rezoluția oferă, în general, o evaluare bună a evoluției alegerilor prezidențiale și solicită eforturi în vederea asigurării stabilității politice și economice a țării. Un aspect-cheie este caracterul vital al consolidării cooperării dintre Ucraina și UE, în special în domeniul energiei. Din punctul meu de vedere, este vorba de două amendamente controversate. Primul este legat de limbile minorităților. Am votat împotriva acestui amendament deoarece sporește posibilitatea utilizării limbii ruse în loc de limba ucraineană. Al doilea amendament se referă la conducta Nord Stream. În acest caz, am votat în favoarea amendamentului deoarece am dorit să îmi arăt opoziția față de construirea acestei conducte.

Propunere de rezoluție RC-B7-0123/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris*. – Uniunea Europeană a militat pentru stabilirea Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (UNHRC) și s-a angajat alături de statele membre să joace un rol activ și vizibil pentru a sprijini un organism eficient care să se ocupe de provocările contemporane la adresa drepturilor omului. Noua structură instituțională creată în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona oferă posibilitatea creșterii coerenței, vizibilității și credibilității acțiunilor Uniunii în cadrul UNHRC. De aceea, este importat ca în cadrul celei de a treisprezecea sesiuni a UNHRC, UE să aibă o poziție comună, consolidată cu privire la toate aspectele care vor fi abordate. UE trebuie să aibă o influență efectivă în cadrul sistemului extins al ONU și să rămână angajată pe calea obținerii unei poziții comune, să-și mărească flexibilitatea în ceea ce privește chestiunile mai puțin importante pentru a fi capabilă să reacționeze mai rapid și mai eficient în negocieri privind chestiunile fundamentale și mai ales să se angajeze activ în crearea unor mecanisme specializate ale UNHRC pentru a răspunde rapid și eficient crizelor în materie de drepturile omului din Iran, Afganistan, Irak, Yemen.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – Drepturile omului încă sunt încălcate în numeroase țări și este păcat că, uneori, încălcările grave nu sunt abordate la timp și în mod corespunzător de comunitatea internațională. Ne lipsește o abordare coordonată pe scena internațională. Rolul UE în calitate de actor global a crescut în ultimele decenii, iar Serviciul european pentru acțiune externă, înființat de curând în temeiul Tratatului de la Lisabona, poate să ajute foarte mult Uniunea să acționeze mai eficient pentru a face față provocărilor globale și pentru a soluționa încălcările drepturilor omului în mod mai coerent, consecvent și eficient. Acum UE are o mare șansă de a-și consolida rolul în cadrul Consiliului ONU pentru Drepturile Omului și ar trebui să se folosească în întregime de aceasta pentru a spori vizibilitatea și credibilitatea acțiunilor UE în domeniul drepturilor omului.

Mara Bizzotto (EFD), *în scris*. – (IT) Din păcate, rezoluția de compromis supusă votului în Parlament conține porțiuni care mă împiedică să votez în favoarea acesteia. ICNUR este un organism politic supus unei „politizări extreme”, după cum confirmă textul rezoluției. Cu toate acestea, consider că am fi putut spune mult mai multe, mai ales întrucât drepturile omului reprezintă un subiect sensibil și important pentru mulți dintre noi. La citirea textului, am constatat o slăbiciune regretabilă – poate nu pentru domeniul diplomației, dar cu siguranță pentru cel al valorilor – și anume lipsa de hotărâre în criticarea binecunoscutelor aspecte care determină ca ICNUR să fie un organism foarte controversat. De fapt, am fi putut să fim mai fermi,

exprimându-ne mai puternic opoziția față de candidatura Iranului la următoarele alegeri ale Consiliului. Nu se face trimitere în mod specific la componența lipsită de logică a unui Consiliu care are prea mulți membri fără calificări suficiente pentru a ține cursuri privind drepturile omului și care, în mod evident, sunt cu atât mai puțin îndreptățiți să poată să judece pe cineva. Prin urmare, adopt o atitudine de abținere și de scepticism cu privire la acest text: Mă abțin în speranța că Parlamentul va renunța la atitudinea diplomată – nu este datoria sa să fie diplomat – și se va implica mai curajos în lupta pentru valori și pentru drepturile omului.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), în scris. – (EL) M-am abținut, în pofida faptului că propunerea de rezoluție conține elemente pozitive, deoarece amendamentele importante depuse de Grupul Confederal al Stângii Unite Europene / Stânga Verde Nordică au fost respinse și, prin urmare, conținutul era necorespunzător. Uniunea Europeană trebuie să sprijine eforturile ONU de a garanta respectarea drepturilor omului în întreaga lume. Aceasta trebuie să ocupe un rol central în acest gen de inițiative, cu atât mai mult în ziua de astăzi, când încălcările au tendința de a deveni regula în cadrul regimurilor autocrate care recurg la „violente capitaliste” pentru a-și impune politicile antisociale. Uniunea Europeană trebuie să își reexamineze relațiile cu statul Israel, luând serios în considerare operațiunile militare ale Israelului pe teritoriul palestinian și atacurile la adresa drepturilor poporului palestinian, inclusiv dreptul de a-și dobândi, în cele din urmă, propria țară natală. Uniunea Europeană trebuie să renunțe la campaniile de „export de democrație” ale SUA și să creeze un cadru pentru relații internaționale, cu respectarea normelor dreptului internațional și un rol consolidat al ONU.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark și Anna Ibrisagic (PPE), în scris. – (SV) Astăzi, 25 februarie 2010, conservatorii suedezi au votat în favoarea rezoluției comune referitoare la cea de-a treisprezecea sesiune a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile omului, B70123/2010. Cu toate acestea, am dori să subliniem că, în opinia noastră, statelor membre ale UE ar trebui să li se solicite să denunțe încălcările drepturilor omului în general și că este regretabil că Consiliul Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile omului nu a reușit să se ocupe suficient de rapid de situații grave de încălcări ale drepturilor omului în alte țări, care nu sunt menționate nici în rezoluție, de exemplu Cuba, precum și alte țări.

Vasîlica Viorica Dăncilă (S&D), în scris. – Țin să subliniez că respectarea legislației internaționale în materie de drepturi ale omului și a legislației umanitare de către toate părțile și în toate circumstanțele rămâne o condiție esențială pentru realizarea unei păci drepte și durabile în toată lumea.

Consider că la nivelul Uniunii Europene, o acțiune concertată atât din partea Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, precum și din partea țărilor membre, care să pledeze pentru o poziție comună puternică, ar asigura tragerea la răspundere a celor care se fac vinovați de încălcarea legislației internaționale în materie de drepturi ale omului și a legislației umanitare internaționale

Proinsias De Rossa (S&D), în scris. – Am votat în favoarea rezoluției privind Platforma de acțiune a ONU în domeniul egalității de gen, care identifică etape cheie necesare pentru ca Uniunea Europeană să îndeplinească obiective strategice privind egalitatea de gen dintre femei și bărbați. Comisia trebuie în mod clar să accelereze eforturile de a compila date comparabile privind indicatori importanți pentru urmărirea platformei de acțiune și de a o transpune în revizuirii periodice ale inițiativelor de integrare a perspectivei de gen în cadrul unei serii de domenii politice. În special, este importantă monitorizarea și acționarea în domeniul dimensiunii de gen a sărăciei, violenței și a nevoilor copiilor de sex feminin. Urmarea foii de parcurs pentru 2006-2010 privind egalitatea dintre bărbați și femei trebuie să ia în considerare consecințele pe termen lung ale crizei economice și ale schimbărilor climatice într-o societate în curs de îmbătrânire și diversificare la nivel etnic. Sănătatea și drepturile sexuale și de reproducere trebuie recunoscute și consolidate în Europa și la nivel mondial. Acum Uniunea Europeană ar trebui să devină parte a Convenției privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor, o etapă juridică facilitată de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea propunerii comune de rezoluție referitoare la cea de-a treisprezecea sesiune a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile omului. Noua structură instituțională a UE oferă o ocazie unică de a spori coerența, vizibilitatea și credibilitatea UE în cadrul Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile omului. Activitățile Înaltului Reprezentant pentru Politică Externă și de Securitate Comună vor contribui, de asemenea, la consolidarea capacității UE de a coopera cu țări din alte blocuri regionale, în vederea opririi încălcărilor drepturilor omului, inclusiv a violențelor împotriva femeilor și copiilor, în special.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Politizarea Consiliului ONU pentru drepturile omului și blocada actuală împotriva celor care au adoptat o poziție mai puternică în condamnarea încălcărilor drepturilor omului în

diferite părți ale lumii justifică o modificare a structurii și a modului de funcționare Consiliului. Candidatura Iranului care a fost anunțată indică din nou că direcția adoptată de acest organism ar putea să fie lipsită de credibilitate și securitate și că țările cu un istoric de încălcări repetate ale drepturilor omului se pot folosi de calitatea de membru în Consiliu pentru a-și masca propriile abateri.

Uniunea Europeană trebuie să participe în mod activ la lucrările Consiliului, rămânând în același timp conștientă de limitările și problemele sale și să încerce să comunice o perspectivă echilibrată, dar strictă și exigentă, asupra a ceea ce ar trebui să constituie respectarea drepturilor omului. Dacă face acest lucru, va putea să se achite de propriile responsabilități în această privință.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Consiliul pentru drepturile omului este o platformă specializată în drepturile universale ale omului și un forum specific în domeniul drepturilor omului în cadrul sistemului ONU. Promovarea și protejarea caracterului universal al drepturilor omului face parte din *acquis*-ul juridic, etic și cultural al UE și constituie una dintre temelile unității și integrității acesteia.

Am convingerea că statele membre ale UE se opun oricăror încercări de subminare a conceptelor de universalitate, indivizibilitate și interdependență a drepturilor omului. Mă aștept ca statele membre să participe activ la dezbaterea interactivă anuală privind drepturile persoanelor cu handicap și la reuniunea anuală privind drepturile copilului... Aș dori să subliniez importanța celei de-a treisprezecea sesiuni a UNHRC, la care vor participa miniștri și alți reprezentanți la nivel înalt. Agenda acesteia cuprinde criza economică și financiară și Declarația ONU privind educația și formarea în domeniul drepturilor omului. În cele din urmă, salut reimplicarea Statelor Unite în organismele ONU și alegerea ulterioară a acestora ca membru al UNHRC, precum și activitatea sa constructivă în domeniul libertății de exprimare cu ocazia celei de-a 64-a Adunări generale a ONU.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Suntem de acord cu conceptul menționat în raport privind universalitatea, indivizibilitatea și interdependența drepturilor omului. Cu toate acestea, pe baza acelorași presupuneri, este necesar să se sublinieze contradicția ireconciliabilă dintre această perspectivă și atacul sever asupra drepturilor lucrătorilor și oamenilor, cauzat de criza sistemului capitalist, inclusiv ratele ridicate ale șomajului, sărăcia crescută și accesul tot mai dificil la servicii publice de bună calitate la prețuri rezonabile. Din păcate, majoritatea din Parlament nu a ținut cont în mod corespunzător de această contradicție.

Regretăm respingerea propunerilor aduse de grupul nostru, în special următoarele:

- subliniază că statele membre ale ONU ar trebui să promoveze suveranitatea alimentară și securitatea alimentară ca instrument de reducere a sărăciei și șomajului;

- salută faptul că un raport din partea Înalțului Comisar pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite privind încălcările drepturilor omului în Honduras de la *lovitura de stat* se află pe agenda celei de-a treisprezecea sesiuni; solicită statelor membre ale UE să sprijine condamnarea vehementă a *loviturii de stat* și restabilirea democrației și statului de drept în țara respectivă.

- își exprimă preocuparea privind situația din Columbia, în special descoperirea a mii de morți neidentificați.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea rezoluției referitoare la cea de-a treisprezecea sesiuni a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile omului, în primul rând pentru a saluta cu căldură inițiativa ca UNHCR să adopte în centrul agendei sale impactul crizei economice și financiare mondiale asupra respectării tuturor drepturilor omului. De asemenea, consider că este important să se sublinieze necesitatea unei poziții mai puternice a UE privind urmarea misiunii de informare privind conflictul din Gaza și Israelul de Sud; În această privință, este imperativ ca recomandările incluse în raportul Goldstone să fie puse în aplicare. În cele din urmă, candidatura Iranului la alegerile UNHRC care vor avea loc în mai 2010 reprezintă o preocupare deosebită și trebuie urmărită prin acțiuni puternice ale UE pentru a preveni alegerea unor țări cu un istoric îndoielnic în privința drepturilor omului.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Întrucât Consiliul pentru drepturile omului este un organism interguvernamental al cărui scop principal este soluționarea încălcărilor drepturilor omului și dat fiind că unul dintre aspectele de bază ale unității și integrității UE este respectarea și protejarea caracterului universal al drepturilor omului, aș dori să îmi exprim încurajarea pentru UNHRC, sperând că va combate în continuare toate formele de discriminare.

Frédérique Ries (ALDE), *în scris*. – (FR) Rezoluția noastră se adresează Consiliului ONU pentru drepturile omului, instituție în legătură cu care ne-am așteptat că va avansa la nivel de organism mondial de aplicare a

respectării drepturilor, valorilor și libertăților fundamentale. Folosesc modul condițional deoarece legitimitatea UNHCR este subminată în mare măsură de lipsa de imparțialitate.

Acum, dintr-o dată, există și problema candidaturii Iranului. Aceasta este o provocare. Acest stat, acest guvern, acest președinte desconsideră drepturile bărbaților și femeilor. În 2008, cel puțin 346 de cetățeni ai țării, inclusiv minori, au fost spânzurați sau omorâți cu pietre. Procesele sunt absurde. Se utilizează tortura. Lipsesc cu desăvârșire libertatea de exprimare, libertatea de asociere și libertatea presei. Minoritățile, în special populația Baha, sunt persecutate. De la alegerile prezidențiale din iunie 2009, orice formă de demonstrație a fost reprimată în mod sângeros și sistematic. Aș putea continua.

Lumea are nevoie de guvernanta bazată pe valori universale. Dacă ONU dorește să fie forumul pentru acest dialog, trebuie să se asigure că organismele sale sunt obiective. Candidatura Iranului este mai mult decât un test pentru credibilitatea ONU; este un test al viabilității sale.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Am votat pentru textul final al rezoluției, printre altele deoarece a păstrat alineatele legate de studiul comun privind existența centrelor secrete de detenție, punerea în aplicare necesară a recomandărilor raportului Goldstone și ICC și deoarece a inclus, de asemenea, amendamentul privind Sahara Occidentală depus de GUE. De asemenea, mă bucur că solicitarea dlui Brok de a avea un vot separat privind alineatul legat de defăimarea religiei a fost respins și că alineatul prevede următoarele:

Își reiterează poziția privind conceptul de „defăimare a religiilor” și, în timp ce recunoaște necesitatea de a soluționa în întregime problema discriminării minorităților religioase, consideră că includerea acestui concept în protocolul privind standardele complementare referitoare la rasism, discriminare rasială, xenofobie și orice formă de discriminare nu este corespunzătoare; solicită statelor membre ale ONU să pună în aplicare în întregime normele existente privind libertatea de exprimare și libertatea de cult și credință;

Am dorit menținerea acestei propoziții deoarece considerăm că nu avem nevoie de o nouă legislație la nivelul ONU care să se refere la conceptul de defăimare a religiilor, deoarece avem deja norme internaționale, în special protocolul menționat anterior care previne discriminarea minorităților religioase.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris*. – (PL) Politica UE privind respectarea drepturilor omului este una dintre cele mai importante valori pe care le punem în practică. Politica comunitară privind respectarea drepturilor omului cuprinde protecția drepturilor civile, politice, economice, sociale și culturale. Acordă o importanță deosebită sprijinirii drepturilor femeilor, copiilor și minorităților naționale și în special combaterii rasismului, xenofobiei și altor forme de discriminare. Este foarte periculos când legislația care face discriminare împotriva minorităților este utilizată pentru a le încălca dreptul la libertatea de cult sau când le restricționează accesul la educație și ocuparea forței de muncă, limitându-le astfel dreptul de a munci, care, la rândul său, le restricționează dreptul de a avea un nivel adecvat de trai. Activitatea Uniunii de până acum în acest domeniu ne îndreptățește să solicităm și din partea celorlalți respectarea standardelor înalte în domeniul democrației și drepturilor omului.

Viktor Uspaskich (ALDE), *în scris*. – (LT) În domeniul drepturilor omului, la toate nivelurile și în toate domeniile UE, trebuie subliniat că datoria noastră în calitate de deputați nu este numai să criticăm și să elaborăm rezoluții privind țările terțe, ci și să observăm îndeaproape statele membre ale UE, acordând atenție chiar și celor mai neînsemnate fenomene negative care încălcă drepturile omului. În cazurile de încălcare a drepturilor omului, Parlamentul European elaborează o rezoluție care i se adresează țării în cauză. Înainte de a-i critica pe alții, trebuie mai întâi să punem capăt încălcărilor drepturilor omului în cadrul UE, iar apoi vom putea să îi criticăm pe alții și să îi ajutăm cât mai mult.

Anna Záborská (PPE), *în scris*. – (FR) Nu am sprijinit această rezoluție deoarece nu accentuează importanța drepturilor omului pentru minoritățile creștine din Orientul Mijlociu. Regret lipsa de curaj în ceea ce privește condamnarea atacurilor asupra minorităților creștine din Orientul Mijlociu și transmiterea acestei probleme Consiliului pentru drepturile omului. Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite a declarat anul 2009 „Anul internațional al învățării drepturilor omului”, iar UE a declarat anul 2010 „Anul european al luptei împotriva sărăciei”. Trebuie să ne amintim că ONU a recunoscut că sărăcia extremă constituie o încălcare a drepturilor omului. În marmura din clădirile Parlamentului European și ale Consiliului Europei am gravat leitmotivul zilei de 17 octombrie – Ziua internațională a eradicării sărăciei: „Ori de câte ori bărbații și femeile sunt condamnați să trăiască în sărăcie, se încălcă drepturile omului. Cooperarea în vederea asigurării respectării acestor drepturi este datoria noastră solemnă. Părintele Joseph Wresinski”. Rezoluția noastră nu exprimă preocuparea noastră profundă privind sărăcia profundă drept încălcare a drepturilor omului. De aceea, invit membrii Comitetului european pentru lumea a patra să trimită o scrisoare în această privință delegaților Adunării generale a ONU, exprimând preocuparea Parlamentului în acest domeniu.

Propunere de rezoluție B7-0118/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris*. – Egalitatea între femei și bărbați este un drept fundamental, o valoare comună a Uniunii Europene și o condiție necesară pentru realizarea obiectivelor Uniunii de creștere economică, ocupare a forței de muncă și coeziune socială. Deși s-au înregistrat progrese importante în ceea ce privește atingerea obiectivelor Platformei de acțiune de la Beijing adoptată în 1995, inegalitatea și stereotipurile legate de gen persistă.

Consider că revizuirea Strategiei de la Lisabona trebuie să acorde o atenție sporită egalității de gen, să stabilească obiective noi și să întărească legăturile cu Platforma de acțiune de la Beijing, astfel încât statele membre să obțină prin politici specifice rezultate concrete. De aceea, este necesară o mai bună promovare a schimbului de experiență și bune practici între statele membre în toate domeniile la care se referă Platforma de acțiune de la Beijing

Elena Băsescu (PPE), *în scris*. – Am votat în favoarea rezoluției Beijing +15 - Platforma de Acțiune a ONU pentru egalitatea de gen. La 15 ani de la adoptarea Declarației și Platformei de Acțiune de la Beijing, Parlamentul European dezbate astăzi evoluțiile la nivel mondial privind egalitatea de gen. Egalitatea de șanse dintre bărbați și femei este una dintre valorile fundamentale ale Uniunii Europene - articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană subliniază o serie de valori comune statelor membre: pluralismul, nediscriminarea, toleranța, justiția, solidaritatea și egalitatea de gen. Chiar dacă s-au înregistrat numeroase progrese în anumite domenii și industrii, mai sunt inegalități care încă persistă. În acest sens, Uniunea Europeană trebuie să depună în continuare eforturi de soluționare a acestor probleme. Egalitatea trebuie promovată în toate domeniile. La nivelul Uniunii Europene, în elaborarea strategiilor referitoare la criza economică și impactul schimbărilor climatice, Comisia Europeană trebuie să țină cont și de impactul pe care acestea le au asupra femeilor. Rezoluția încurajează dezvoltarea strategiilor și a instrumentelor necesare determinării situației privind egalitatea de gen, elaborate de Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați

Regina Bastos (PPE), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea rezoluției privind Beijing+15 - Platforma de acțiune a ONU în domeniul egalității de gen, deoarece obiectivele strategice ale Platformei de la Beijing nu au fost atinse, iar inegalitatea și stereotipurile legate de gen continuă, femeile rămânând într-o poziție subordonată față de bărbați în domeniile abordate de platformă.

Regretăm lipsa de date oportune, fiabile, comparabile, atât la nivel regional, cât și la nivelul UE, pentru indicatorii stabiliți în legătură cu urmarea Platformei de acțiune de la Beijing, inclusiv femeile și sărăcia, violența împotriva femeilor, mecanismele instituționale, femeile și conflictele armate și copiii de sex feminin. Comisia trebuie să elaboreze în continuare revizuirea anuală a punerii în aplicare a Platformei de acțiune de la Beijing și să utilizeze indicatorii și rapoartele analitice în mod eficient ca o contribuție la diferite domenii politice, precum și ca o bază pentru noi inițiative cu scopul obținerii egalității de gen. Am dori să reiterăm necesitatea punerii în aplicare sistematice și a monitorizării integrării perspectivei de gen în procesele legislative, bugetare și în alte procese importante, precum și a strategiilor, programelor și proiectelor din diferite domenii politice.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris*. – (LT) Am votat pentru această rezoluție, deoarece trebuie să dezvoltăm în continuare perspectiva egalității de gen pe întreg teritoriul Uniunii Europene. Comisia Europeană ar trebui să elaboreze o strategie de acțiune pentru orientările privind egalitatea de gen și să țină cont de criza economică și financiară, de dezvoltarea durabilă, precum și de actualele priorități ale orientărilor, de independența economică egală pentru femei și bărbați, îmbinând viața profesională, familia și viața privată și participarea egală a femeilor și bărbaților în procesul decizional.

În prezent, lipsesc în mod clar datele privind egalitatea de gen, violența împotriva femeilor și mecanismele instituționale. Este foarte important ca statele membre să coopereze cât mai strâns cu Institutul european pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați, una dintre atribuțiile acestuia fiind să lucreze cu date comparabile. Institutul întocmește statistici, derulează cercetări, scopul acestora fiind de a oferi analize privind aspecte legate de egalitatea de gen și au loc studii privind statistici legate de indicatori ai datelor și explicarea datelor. Obiectivele prevăzute în programul de lucru al institutului ar trebui în special să contribuie la punerea în aplicare a indicatorilor stabiliți la Beijing.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris*. – (PT) Egalitatea de gen este un principiu fundamental al perioadei actuale, însă inegalitatea de gen persistă, iar obiectivele strategice ale Platformei de la Beijing încă sunt departe de a fi îndeplinite.

Salut propunerea de rezoluție care urmează să fie votată astăzi în plen, întrucât reprezintă un stimulent pentru ameliorarea mecanismelor instituționale de promovare a egalității de gen.

Integrarea perspectivei de gen în cooperarea pentru dezvoltare este esențială pentru promovarea unei societăți mai prospere, mai echitabile și mai bogate.

Aș dori să subliniez importanța rolului pe care îl joacă femeile în știință și tehnologie. Femeile sunt tot mai prezente în domenii de cercetare științifică, însă acestea rămân departe de vârful carierelor sau de centrul procesului decizional. Este important ca acest potențial să fie utilizat pentru a promova un echilibru mai echitabil și pentru a sprijini creșterea și dezvoltarea.

Este esențial să se țină cont de integrarea perspectivei de gen în diferite domenii politice ca unul dintre pilonii unei societăți mai prospere, mai echitabile și mai bogate.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) În calitate de apărător ferm al drepturilor omului și al principiului egalității, nu aș submina inițiativele care urmăresc protejarea drepturilor femeilor și fetițelor. Astfel de drepturi sunt deseori grav încălcate într-o lume în care femeile rămân principalele victime ale crimelor împotriva bunăstării lor fizice și autodefinirii sexuale.

Cu toate acestea, egalitatea de gen nu poate masca niciodată diferențele naturale, sociale și culturale dintre sexe; drepturile egale și tratamentul egal nu sunt același lucru. Bărbații și femeile trebuie tratați în mod egal, acordându-le aceleași drepturi, însă luând în considerare nevoile lor respective. În cazul femeilor, acest lucru este pertinent în special în domenii precum sprijinul maternal, reconcilierea vieții profesionale și familiale și protecția specială împotriva crimelor care sunt comise în special împotriva femeilor și copiilor, precum exploatarea sexuală, traficul de persoane sau abuzurile.

În cele din urmă, aș sublinia că orice inițiativă comunitară în acest domeniu nu poate încerca să acorde femeilor dreptul la avort în numele sănătății sexuale și a reproducerii; acesta trebuie să rămână un aspect asupra căruia trebuie să decidă numai statele membre.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Egalitatea de gen este un principiu fundamental al Uniunii Europene și este consacrat în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Astfel, Uniunea are misiunea specifică de a promova și integra egalitatea dintre bărbați și femei. Nu există nicio îndoială că situația regretabilă a discriminării pe motiv de gen continuă să existe astăzi, atât în țările în curs de dezvoltare, cât și în cele dezvoltate – și mai ales în Uniunea Europeană – la toate nivelurile sociale, economice și culturale. Pentru a combate eficient acest fenomen, este esențial să se asigure existența unor mecanisme eficiente de identificare a problemelor și de culegere a informațiilor fără a se confrunta cu obstacole sau constrângeri politice, pentru a stabili cauze și consecințe în mod clar și durabil în scopul oferirii unui răspuns complet. Această problemă structurală este un obstacol în calea progresului și dezvoltării comunităților, în particular, și a umanității, în general.

Consider că eradicarea violenței domestice trebuie să fie principala prioritate. Pentru a realiza acest lucru, va fi esențial să se asigure egalitatea culturală, socială și economică între femei și bărbați. Criza economică și financiară, impactul schimbărilor climatice și o societate într-un proces de îmbătrânire sunt factori de care Comisia Europeană și statele membre trebuie să țină cont în acțiunile și politice destinate promovării egalității de gen.

Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark și Anna Ibrisagic (PPE), *în scris.* – (SV) Astăzi, 25 februarie 2010, conservatorii suedezi au votat în favoarea rezoluției privind Beijing+15 - Platforma de acțiune a ONU în domeniul egalității de gen, B70118/2010. Cu toate acestea, am dori să subliniem că nu considerăm că ar trebui inclus un capitol privind egalitatea în revizuirea Strategiei Lisabona 2010, deoarece aceasta este deja menționată în Tratatul de la Roma și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. De asemenea, am dori să subliniem că noi considerăm că femeile ar trebui să dețină controlul asupra propriei sexualități și reproduceri. Credem în capacitatea indivizilor de a lua decizii referitoare la propria viață; UE nu ar trebui să intervină în acest domeniu. Egalitatea crescută este una dintre marile provocări ale UE, iar în acest domeniu, progresele Suediei pot fi o sursă de inspirație pentru alte state membre ale UE.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) Am sprijinit această rezoluție deoarece, la 15 ani de la Conferința mondială privind femeile de la Beijing, trebuie să recunoaștem că s-au realizat prea puține progrese privind egalitatea de gen și că stereotipurile sexiste încă mai persistă în numeroase domenii precum ocuparea forței de muncă, educația și politica. De asemenea, am sprijinit trimiterea la nevoia de a îmbunătăți sănătatea sexuală și de reproducere a femeilor, atât în Europa, cât și la nivel mondial, precum și faptul că tații trebuie

încurajați să împărtășească responsabilitățile familiale, de exemplu utilizând concediul parental. În cele din urmă, în ceea ce privește revizuirea Strategiei de la Lisabona, trebuie acordată prioritate obiectivului egalității de gen, care va trebui să aibă un adevărat impact asupra măsurilor naționale de protecție socială și de incluziune.

Livia Járóka (PPE), *în scris.* – (HU) Obiectivele Platformei de acțiune de la Beijing acceptate acum 15 ani nu au fost atinse până în prezent, iar în principalele domenii legate de egalitatea dintre femei și bărbați, s-au înregistrat foarte puține progrese. Este regretabil că, atât la nivelul statelor membre, cât și al Uniunii Europene, se pune foarte puțin accent pe combaterea sărăciei extreme și a discriminărilor multiple cu care se confruntă femeile.

Este nevoie de o armonizare mult mai mare a obiectivelor de la Beijing adoptate în cadrul Organizației Națiunilor Unite și a punerii în aplicare a foii de parcurs privind egalitatea dintre bărbați și femei. În acest an european al luptei împotriva sărăciei și excluderii sociale este deosebit de important ca femeile, care se află la limita sărăciei, să beneficieze de protecție corespunzătoare, întrucât o schimbare în situația lor profesională sau familială – precum pierderea locului de muncă, divorț, văduvie și chiar nașterea unui copil – înseamnă creșterea exponențială a pericolului sărăciei. Este mulțumitor că programul Președinției spaniole, belgiene și maghiare acordă o atenție foarte mare, pe de o parte, urmării punerii în aplicare a obiectivelor de la Beijing și, pe de altă parte, își declară intenția de a adopta o abordare cuprinzătoare a prevenirii și combaterii sărăciei care afectează femeile și copiii. Să sperăm că aceste perspective vor fi abordate, de asemenea, cu seriozitatea care se impune în cadrul reuniunii ONU programate pentru începutul lui martie. Pentru a evalua și revizui politicile destinate creării de șanse egale între bărbați și femei, sunt necesare date fiabile defalcate pe sex și, de asemenea, ar fi important să se aibă în vedere introducerea de indicatori standardizați, comuni, de măsurare a inegalității de gen.

Monica Luisa Macovei (PPE), *în scris.* – Am votat în favoarea alineatului 9 din rezoluția privind Beijing+15 - Platforma de acțiune a ONU în domeniul egalității de gen, care sprijină sănătatea sexuală și a reproducerii și drepturile femeilor. Drepturile sexuale și ale reproducerii se bazează pe drepturi recunoscute universal la integritatea corporală, nediscriminare și cel mai înalt standard posibil de sănătate. Aceste drepturi sunt consacrate în dreptul internațional (inclusiv articolul 12 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale în care statele participante recunosc „dreptul tuturor la cel mai înalt standard posibil de sănătate fizică și mentală” și articolul 12 din Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor referitor la eliminarea discriminării împotriva femeilor în domeniul îngrijirilor medicale pentru a asigura, pe baza egalității dintre bărbați și femei, accesul la servicii de îngrijiri medicale, inclusiv cele legate de planificarea familială”). Documentele de consens (precum Programul de acțiune de la Cairo din 1994 și Platforma de acțiune de la Beijing din 1995) au ilustrat, de asemenea, angajamentele guvernelor față de drepturile sexuale și ale reproducerii (ale femeilor). Numeroase persoane din electoratul meu din România împărtășesc această perspectivă.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Inegalitățile dintre bărbați și femei la diferite niveluri, privind profesia, sectorul sau diferite stereotipuri, s-au estompat de-a lungul anilor. Egalitatea dintre bărbați și femei din cadrul UE este tot mai mult o realitate și, deși încă există cazuri de discriminare, începem să observăm evoluții foarte pozitive.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Apărarea drepturilor femeilor este importantă și pentru mine. Cu toate acestea, nu consider că utilizarea cotelor, așa-numita discriminare pozitivă, este rezonabilă. Calificările ar trebui să fie decisive aici, nu sexul. Aceasta ar trebui să fie regula de bază pentru bărbați și femei deopotrivă. Din acest motiv, m-am abținut de la vot.

Rovana Plumb (S&D), *în scris.* – Am votat în favoarea acestei propuneri de rezoluție deoarece punerea în aplicare a egalității de gen este obligatorie în toate domeniile.

În ceea ce privește România, în acești 15 ani s-au realizat progrese numai în anumite domenii identificate în cadrul Platformei de acțiune de la Beijing. Prezența femeilor în politica românească la nivelul procesului decizional după alegerile din 2009 este de aproximativ 11 % în Parlament, iar în guvern a fost numită o singură femeie. Violența bărbaților împotriva femeilor, traficul de persoane și reprezentarea femeilor în organismele de decizie constituie priorități pe care ar trebui să le abordăm cu fermitate.

Putem soluționa aceste lucruri numai dacă femeile vor decide pentru femei! Neîncluderea femeilor în toate organismele executive sociale și politice ar însemna irosirea a 50 % din capacitatea intelectuală, precum și nereprezentarea reală a intereselor tuturor cetățenilor.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Am votat în favoarea textului final al rezoluției deoarece a inclus petițiile noastre adresate Comisiei UE de a lua în considerare, în foaia sa de parcurs pentru perioada 2010-2014, nu numai criza economică și financiară, ci și impactul schimbărilor climatice asupra femeilor; și asupra faptului că inegalitatea și stereotipurile de gen din UE încă persistă, femeile rămânând subordonate bărbaților în domeniile abordate în Platforma de la Beijing; și deoarece promovează egalitatea de gen, mai ales în ceea ce privește concediul paternal.

Marc Tarabella (S&D), *în scris*. – (FR) Am votat pentru această rezoluție deoarece subliniază progresele care mai trebuie realizate de cele 189 de state semnatare ale Platformei de acțiune de la Beijing dacă se dorește obținerea unei egalități reale între femei și bărbați. Sprijin în special alineatul care subliniază că „sănătatea și drepturile sexuale și de reproducere formează o parte integrantă a agendei privind drepturile femeilor”. Aș dori să subliniez în acest sens că, în momentul când a fost adoptat raportul meu privind egalitatea dintre femei și bărbați în 2009, majoritatea deputaților au sprijinit opinia că femeile trebuie să aibă acces cu ușurință la contracepție și avort.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Împreună cu colegii mei din Grupul Confederal al Stângii Unite Europene / Stânga Verde Nordică, am votat în favoarea raportului dnei Svensson privind Beijing+15 - Platforma de acțiune a ONU în domeniul egalității de gen. Evaluarea acestuia prezintă o imagine mixtă.

Este adevărat că s-au realizat progrese, dar cum să fim mulțumiți când încă există o diferență salarială între bărbați și femei de 14 % - 17,5 %?

În plus, este inacceptabil că o majoritate a deputaților au adoptat un amendament extrem de ambiguu⁽¹⁾ depus de Grupul Conservatorilor și Reformiștilor Europeni, care presupune că femeile care recurg la avort nu iau o decizie responsabilă și în cunoștință de cauză. Acesta este un atac indirect la adresa dreptului la avort.

Marina Yannakoudakis (ECR), *în scris*. – Statele membre ale ECR au semnat Convenția ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor și Platforma de acțiune de la Beijing. Prin urmare, considerăm că, în general, nu este necesar ca UE să devină „parte la Convenție” și ne opunem acestei atitudini statale a UE. În timp ce Grupul ECR acordă o importanță deosebită egalității dintre toți oamenii, ne opunem legislației suplimentare la nivelul UE; considerăm că egalitatea de gen este promovată mai bine la nivel național, cu implicarea societății civile din cadrul comunităților locale. Din aceste motive, am votat împotriva acestei rezoluții.

Raport: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Alexander Alvaro, Jorgo Chatzimarkakis, Nadja Hirsch, Silvana Koch-Mehrin, Holger Krahmer, Britta Reimers și Alexandra Thein (ALDE), *în scris*. – (DE) În conformitate cu rezoluția Parlamentului European privind proiectul de buget general aferent exercițiului financiar 2010, adoptată la 17 decembrie 2009, s-a votat astăzi privind bugetul rectificativ al Parlamentului European, în urma calculelor revizuite efectuate de administrația parlamentară. FDP din Parlamentul European s-a abținut deoarece în pachetul de amendamente în cauză există un alineat care nu coincide cu convingerile noastre. FDP și-a exprimat deja opoziția față de majorarea indemnizațiilor de secretariat la 1 500 de euro pe parcursul discuțiilor din cadrul comisiei. Asistenții deputaților sunt plătiți din indemnizația de secretariat. FDP consideră că argumentul că sunt necesari mai mulți bani din cauza muncii suplimentare a deputaților ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona este nefondat deoarece niciun aspect din experiența anterioară nu sprijină acest lucru. Fără îndoială, în temeiul Tratatului de la Lisabona, care tocmai a intrat în vigoare, Parlamentul, la nivel global, va avea nevoie de o capacitate suplimentară pentru activități legislative, dar odată cu introducerea Statutului asistenților la începutul actualului mandat parlamentar, încă nu există dovezi că deputații au nevoie efectiv de mai mulți asistenți. De aceea, nu avem motive să ne îngrijorăm că vor urma cerințe și creșteri suplimentare sau extinderea capacității de birou. Din acest motiv, FDP din Parlamentul European s-a abținut.

(1) Amendamentul nr. 3 depus de Marina Yannakoudakis, în numele Grupului ECR, la alineatul (9)ter (nou): „subliniază că avortul nu trebuie oferit ca metodă de planificare familială și că trebuie asigurat întotdeauna tratamentul uman și consilierea femeilor care au recurs la avort”.

Mara Bizzotto (EFD), *în scris. – (IT)* Prezentat pentru prima dată cu ocazia reuniunii Comisiei pentru bugete la 25 ianuarie 2010, raportul Maňka se caracterizează prin trei aspecte esențiale, care sunt motivul pentru care am decis să mă abțin de la vot.

În primul rând, descoperirea bruscă și târzie, în privința semnării bugetului pe anul 2010 în decembrie 2009, că a fost depășită limita de 20 % pentru cheltuieli de la „rubrica 5”. Acordul de a muta problema din decembrie în ianuarie, dorința de a nu da publicității sarcina bugetară a Tratatului de la Lisabona și modul pripit în care a fost ridicată această problemă, fără posibilitatea de a solicita, unde este cazul, o utilizare mai eficientă a resurselor disponibile în prezent, au condus la o adevărată distorsionare a faptelor.

În al doilea rând, nu sunt de acord cu hotărârea de a utiliza rezervele alocate pentru politica imobiliară pentru a acoperi această nouă necesitate de lichiditate. Acesta este un aspect controversat care trebuie abordat în lunile următoare, de îndată ce suntem siguri că putem conta pe faptul că dispunem de resursele financiare necesare.

În cele din urmă, consider că suma de 1 500 de euro ca alocație lunară pentru asistenții deputaților pare neadecvată, întrucât pragul minim pentru numirea unui asistent acreditat de nivelul I este 1 649 de euro.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris. – (PT)* Tratatul de la Lisabona înseamnă puteri mai mari pentru Parlament. Cu toate acestea, într-o lume globalizată, problemele sunt tot mai complexe, iar deciziile trebuie să fie solide din punct de vedere tehnic și susținute de știință.

Este esențial ca factorii de decizie politică să fie conștienți de evoluțiile științifice recente, întrucât acestea le vor permite să adopte cele mai bune decizii.

Bugetul de față ia decizii care restrâng rubrica imobiliară și majorează suportul tehnic pentru deputați, oferind resursele necesare pentru ca Parlamentul să își desfășoare bine activitatea, cu sprijinul științific și tehnic care este atât de necesar în secolul XXI.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *în scris. – (EL)* Am votat împotriva acestui raport, deoarece bugetul UE continuă să reprezinte un procent minim din PIB-ul european (0.97 %), care nu acoperă nevoia de a consolida economiile și societățile slabe și de a finanța extinderea. Necesitatea unei majorări curajoase a bugetului, la cel puțin 5 %, devine mai urgentă, în special în actuala criză economică care a afectat întreaga Uniune Europeană, pentru a găsi soluții pentru nevoile sociale și pentru a pune capăt reducerilor cheltuielilor publice. În acest cadru trebuie soluționate problemele nevoilor operaționale și armonizarea cheltuielilor de către Parlamentul European și Uniunea Europeană.

Jurgen Creutzmann (ALDE), *în scris. – (DE)* În conformitate cu rezoluția Parlamentului European privind proiectul de buget general aferent exercițiului financiar 2010, adoptată la 17 decembrie 2009, s-a votat astăzi privind bugetul rectificativ al Parlamentului European, în urma calculelor revizuite efectuate de administrația parlamentară. FDP din Parlamentul European s-a abținut deoarece în pachetul de amendamente în cauză există un alineat care nu coincide cu convingerile noastre.

FDP și-a exprimat deja opoziția față de majorarea indemnizațiilor de secretariat la 1 500 de euro pe parcursul discuțiilor din cadrul comisiei. Asistenții deputaților sunt plătiți din indemnizația de secretariat. FDP consideră că argumentul că sunt necesari mai mulți bani din cauza muncii suplimentare a deputaților ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona este nefondat deoarece niciun aspect din experiența anterioară nu sprijină acest lucru. Fără îndoială, în temeiul Tratatului de la Lisabona, care tocmai a intrat în vigoare, Parlamentul, la nivel global, va avea nevoie de o capacitate suplimentară pentru activități legislative, dar odată cu introducerea Statutului asistenților la începutul actualului mandat parlamentar, încă nu există dovezi că deputații au nevoie efectiv de mai mulți asistenți. De aceea, nu avem motive să ne îngrijorăm că vor urma cerințe și creșteri suplimentare sau extinderea capacității de birou. Din acest motiv, FDP din Parlamentul European s-a abținut de la vot.

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris. –* Am votat pentru raportul Maňka, raport care reprezintă primul pas în rectificarea bugetului pe anul 2010 al Parlamentului European prin căutarea de resurse bugetare și umane suplimentare care să îi permită Parlamentului European să își îndeplinească responsabilitățile sporite. Printre resursele suplimentare se numără majorarea indemnizației lunare pentru asistență pusă la dispoziția deputaților pentru a susține rolul legislativ sporit în temeiul Tratatului de la Lisabona. Tratatul de la Lisabona situează Parlamentul pe picior de egalitate cu Consiliul, în calitate de colegislator, fiind responsabil de aproximativ 95 % din procedurile legislative. Acum sunt incluse domenii precum libertatea, securitatea și justiția, agricultura, pescuitul, cercetarea și fondurile structurale. De asemenea, acum este necesară aprobarea

Parlamentului European în negocierea și încheierea acordurilor internaționale care necesită o examinare detaliată din partea experților. Este esențial ca deputații din Parlamentul European să dispună de personalul necesar pentru a desfășura în mod corespunzător această activitate.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog și Åsa Westlund (S&D), *în scris.* – (SV) Noi, social democrații suedezi, considerăm că trebuie consolidate acele comisii care vor primi o sarcină de lucru mai mare odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Acest lucru justifică o creștere a personalului din cadrul secretariatelor Parlamentului și grupurilor din aceste comisii. Cu toate acestea, nu suntem de părere că deputații au nevoie de mai mult personal. Înainte de toate, am fi dorit ca resursele Parlamentului să fie majorate prin redistribuiri și măsuri de creștere a eficienței, nu prin majorarea bugetului total.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Dat fiind noul rol al Parlamentului în contextul Tratatului de la Lisabona și noile sale funcții și în vederea angajamentului asumat la aprobarea bugetului pe anul 2010, această majorare a fondurilor disponibile pentru funcționarea Parlamentului este logică, întrucât asigură că acest organism dispune de toate resursele materiale și umane de care are nevoie pentru a-și îndeplini noile sarcini cu acuratețe și desăvârșire în noul cadru instituțional.

Cu toate acestea, majorarea fondurilor nu trebuie să periclitizeze durabilitatea bugetară și exactitatea declarațiilor financiare, întrucât acestea sunt esențiale în orice instituție. În plus, fondurile disponibile în cadrul acestui buget trebuie gestionate cu exactitate și transparență.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Acest buget rectificativ aferent exercițiului financiar 2010 aferent bugetului Parlamentului (secțiunea 1 din bugetul general al UE) are acum o valoare de 1 616 760 399 EUR, care reprezintă 19,99 % din rubrica 5 inițială, adoptată în primă lectură. În acest buget rectificativ, am redus rezerva imobiliară de la 15 milioane de euro la 11 milioane de euro.

Necesitatea acestui buget a apărut ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Parlamentul își asumă noi competențe și noi responsabilități. Acum prioritatea noastră este o legislație desăvârșită. Pentru a asigura acest lucru, este important ca deputații, comisiile și grupurile politice să dispună de mijloace suficiente. Acest buget rectificativ îndeplinește standardele juridice și bugetare și o bună disciplină financiară. În calitate de raportor al Grupului Partidului Popular European (Creștin Democrat) pentru acest buget, consider că disciplina bugetară și tentativele de economisire sunt acum mai necesare ca oricând, pe întreg parcursul execuției acestuia. Prin urmare, pot să reafirm importanța elaborării unui buget bază zero care va asigura mai multă rigoare și transparență și, de asemenea, fac apel urgent la informații privind cheltuielile fixe ale Parlamentului. De asemenea, trebuie să insist asupra nevoii unei planificări pe termen lung în domeniul politicii imobiliare, în vederea asigurării durabilității bugetare.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris.* – (FR) Ieri, zeci de mii de persoane au ieșit pe străzi în Atena, iar Grecia a fost paralizată de o grevă generală de protest împotriva planului de austeritate impus de UE, de Banca Centrală Europeană de la Frankfurt și de FMI. Este adevărat că Grecia nu a fost întotdeauna atât de riguroasă pe cât ar fi trebuit să fie în gestionarea conturilor publice și a fondurilor europene. Cu toate acestea, este scandalos că principala calitate a acestui plan de austeritate este că încurajează piețele, aceleași piețe care fac în prezent speculații privind datoria Greciei și care au cauzat această tulburare. Aceleași piețe de la care statele, datorită legilor voastre ultraliberale, trebuie să împrumute la rate ridicate ale dobânzii. În același timp, sub pretextul unei preținse creșteri a sarcinii de lucru datorate intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona și așa-zisei preocupări a Parlamentului privind calitatea textelor sale legislative, deputații își oferă o majorare „ne semnificativă” a bugetului cu câteva milioane de euro pentru a recruta personal pentru grupurile politice! Prin urmare, aplicați verificările critice asupra propriilor cheltuieli și fiți la fel de riguroși precum insistați să fie statele membre! Vom vota împotriva acestui text.

Sylvie Goulard (ALDE), *în scris.* – (FR) Criza este prezentă și este adevărat că este afectat un număr mare de întreprinderi și cetățeni. Cu toate acestea, am votat în favoarea majorării pachetului parlamentar de asistență deoarece intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona sporește responsabilitățile Parlamentului European: avem mai mult de lucru și mai multe obligații de respectat în numele cetățenilor noștri. Această majorare va aduce avantaje numai asistenților noștri; salariile deputaților nu se vor majora.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *în scris.* – Alături de grupul meu, am sprijinit astăzi condiționat majorarea indemnizației de secretariat în această etapă a procedurii. Acest sprijin este condiționat de evaluarea utilizării acestei indemnizații, după cum solicită raportul Maňka. Poziția noastră finală privind majorarea indemnizației va fi condiționată de rezultatul acestei evaluări.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *în scris*. – Am votat cu încredere această rectificare bugetară. Nu este vorba să cerem bani pentru noi, cum am fost atacați în presă, ci trebuie să dăm instituției Parlamentului European mijloacele necesare pentru a răspunde așteptărilor cetățenilor europeni față de acest forum. Știu că momentul economic este dificil, dar și că în multe state restricțiile bugetare sunt foarte mari. Acest buget nu este nici el unul luxos și economii au fost făcute și vor fi făcute

Ulrike Lunacek (Verts/ALE), *în scris*. – (DE) Am votat pentru raportul Maňka, deși nu am fost de acord cu majorarea bugetară a indemnizației de secretariat pentru deputați. În explicarea votului nostru, dna Trüpel, deputata responsabilă în numele Grupului Verzilor / Alianța Liberă Europeană, a declarat în numele întregului grup că votul nostru favorabil este condiționat de realizarea unei evaluări a indemnizației de secretariat înainte de punerea în aplicare a majorării. Consider că ambele aspecte – respectiv creșterea numărului de posturi pentru comisii și grupuri – sunt rezonabile și necesare ca o consecință a noilor puteri legislative ale Parlamentului în temeiul Tratatului de la Lisabona. Noi, deputații, intenționăm să luăm foarte în serios aceste puteri și vom face acest lucru, făcând astfel dreptate rolului nostru de unici reprezentanți aleși ai cetățenilor europeni.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – Aprobarea și intrarea ulterioară în vigoare a Tratatului de la Lisabona au însemnat o responsabilitate crescută pentru Parlament și sarcina administrativă pe care o presupune aceasta. Dat fiind că excelența legislativă este o prioritate pentru Parlament, deputaților trebuie să li se acorde resursele materiale și umane pentru ca aceasta să devină realitate. Totuși, acest nou buget trebuie să respecte ratele de utilizare ale valorilor din cadrul rubricii 5 (prevederi administrative) a cadrului financiar multianual, care au fost stabilite la 20 % din valoarea rubricii respective, pentru a menține durabilitatea bugetară.

Carl Schlyter (Verts/ALE), *în scris*. – (SV) Având în vedere toate reducerile efectuate în întreaga Europă, trebuie să dăm dovadă de solidaritate cu țările care finanțează bugetul UE nemajorând cheltuielile și, prin urmare, votez împotriva propunerii privind un buget rectificativ al Parlamentului European.

Bart Staes (Verts/ALE), *în scris*. – (NL) Am votat împotriva acestui raport deoarece prevede o majorare a pachetului pentru recrutarea și indemnizațiile asistenților cu 1 500 de euro pe lună începând cu 1 mai 2010. Din fericire, un amendament depus de Grupul Verzilor / Alianța Liberă Europeană oferă o evaluare a sistemului de indemnizații, în vigoare de la alegerile din 2009, în forma actuală. Cu toate acestea, majorarea indemnizației pentru asistența de secretariat ar urma să intre în vigoare necondiționat, fără nicio obligație de a lua în considerare rezultatele evaluării respective. Raportul prevede, de asemenea, consolidarea comisiilor parlamentare și a grupurilor politice. Această operațiune costă anual 13,3 milioane de euro, din care 8,832 milioane de euro revin indemnizațiilor asistenților.

Aceasta nu este o decizie bună. Deteriorează reputația instituției noastre. Nu s-a reflectat suficient asupra acestui aspect. Nu s-au avut în vedere consecințele suplimentare. Unde vor fi instalați noii asistenți? Într-o clădire nouă? Acest lucru va presupune mai multe costuri? În plus, mă tem că acești bani vor fi utilizați în mare parte pentru recrutarea de asistenți neacreditați, în condițiile salariale naționale. Chiar acest sistem a condus uneori la subterfugii murdare. Acum am putea facilita abuzurile. Prin urmare, solicit de urgență o evaluare clară în prealabil a sistemului existent; numai atunci vom putea să luăm o decizie în cunoștință de cauză.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona a condus la adoptarea unei propuneri de rectificare a bugetului pentru 2010, în vederea îndeplinirii nevoilor suplimentare ale Parlamentului în acest sens. Având în vedere că excelența legislativă este o prioritate pentru Parlament, aș dori să subliniez importanța de a asigura deputaților, comisiilor și grupurilor politice mijloacele necesare de a atinge acest obiectiv, alături de mijloacele de a le acoperi nevoile globale privind politica imobiliară pe termen lung.

Prin urmare, bugetul rectificativ aferent exercițiului financiar 2010 are acum o valoare de 1 616 760 399, care reprezintă 19,99 % din rubrica 5 inițială, adoptată în primă lectură, iar rezerva imobiliară a fost redusă de la 15 milioane de euro la 11 milioane de euro. Aș dori să subliniez importanța includerii în raport a stabilirii unui buget bază zero, care asigură o durabilitate bugetară mai mare și nevoia ca aceasta să fie în conformitate cu programul legislativ anual. Din motivele menționate anterior, am votat în favoarea documentului, care îi va permite Parlamentului să dispună de mijloace suficiente pentru a acoperi cheltuielile aferente noului său rol în urma Tratatului de la Lisabona.

Helga Trüpel (Verts/ALE), *în scris*. – Grupul Verzilor / ALE oferă sprijin condiționat majorării indemnizației de secretariat în această etapă a procedurii. Pentru grupul nostru, este esențială evaluarea utilizării indemnizației

de secretariat, după cum solicită raportul Maňka. Această evaluare ar trebui efectuată la timp pentru adoptarea unei decizii de către autoritatea bugetară privind bugetul rectificativ în cauză ulterior, în primăvară. Grupul poate să își reconsidere sprijinul față de majorarea indemnizației asistenților în funcție de rezultatul acestei evaluări și a discuțiilor din cadrul grupului nostru.

Viktor Uspaskich (ALDE), *în scris.* – (LT) Aș dori cu adevărat să aprob deputații și, în același timp, să îmi exprim îngrijorarea că, în special în perioadă de criză, se majorează diferite indemnizații pentru deputați și angajații din echipele acestora. În special, aș dori să atrag atenția asupra categoriilor de cheltuieli care sunt dificil de monitorizat sau nu sunt monitorizate deloc. Tocmai aceste categorii de cheltuieli nu ar trebui majorate pe timp de criză.

Raport: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *în scris.* – (EL) Raportul sprijină politica comună a UE în domeniul pescuitului care, în numele protejării rezervelor de pește, a provocat distrugerea unui număr mare de bărci mici de pescuit în Grecia și desființarea a numeroase întreprinderi de pescuit mici și mijlocii, condamnând numeroase zone de coastă la abandon și șomaj și concentrând activitățile în mâinile marilor întreprinderi de pescuit. Natura favorabilă monopolului a politicii UE este ilustrată de faptul că 2/3 din fondurile comunitare au fost direcționate către marile întreprinderi (întreprinderi de pescuit, crescătorii piscicole, prelucrare), în timp ce restul de 1/3 a fost acordat pescarilor săraci și medii pentru a-și distruge bărcile și a părăsi profesia. Măsurile de înlocuire/ameliorare a navelor au fost numai în avantajul marilor întreprinderi. Raportul, ca și Cartea verde, alocă responsabilitate egală pentru reducerea rezervelor de pește marilor întreprinderi de pescuit și celor din micul pescuit costier. Nu face distincția între măsurile necesare în domeniul pescuitului și trece cu vederea specificul lor. Politica comună a UE în domeniul pescuitului servește ambițiilor marilor întreprinderi de pescuit care vor rămâne pentru a prăda bogăția mărilor și sprijină marile afaceri din sectorul de piscicultură. Această politică, pentru care unicul criteriu este profitabilitatea capitalului, provoacă distrugerea mediului marin și a ecosistemelor.

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris.* – Lansarea unei noi strategii care vizează rezolvarea problemelor legate de pescuit în Uniunea Europeană este binevenită. Pescuitul abuziv, ilegal, poluarea, schimbările climatice, sunt factori care pun în pericol ecosistemele marine. De aceea, preocuparea pentru o acvacultură de calitate în Europa va aduce beneficii economice și, în același timp, beneficii de natură ecologică.

Este esențial să menținem echilibrul corect între creșterea economică, tradiția pescuitului în unele comunități regionale și cele mai bune practici în materie de pescuit, iar ceea ce este cel mai important, să înțelegem că o acvacultură durabilă și eficientă din punct de vedere economic pe termen lung depinde în primul rând de cât de prietenoși suntem cu mediul

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – (LT) Sectorul piscicol european trece printr-o perioadă dificilă. Pescarii își pierd sigura sursă de trai, acest lucru fiind valabil mai ales în regiunile UE în care există puține alternative sociale și economice. Prin urmare, sprijin din toată inima propunerea Comisiei, prevăzută în Cartea Verde, potrivit căreia este necesară reformarea fundamentală și cuprinzătoare a politicii în domeniul pescuitului, adaptând astfel acest sector la piața aflată în schimbare. Este regretabil, însă au trecut 27 de ani de la crearea politicii comune în domeniul pescuitului, iar acest sector nu funcționează așa cum ar trebui și problemele nu sunt soluționate suficient de rapid. Problemele din 2002 încă persistă și au fost agravate și mai mult de ultimele evenimente legate de criza economică și de impactul schimbărilor climatice asupra resurselor halieutice. Prioritățile reformei politicii comune în domeniul pescuitului trebuie să rămână restaurarea rezervelor, gestionarea durabilă și asigurarea nivelului de subzistență a pescarilor. Pescuitul este foarte important pentru întreaga UE și, prin urmare, nu ar trebui considerat numai o activitate, ci un sector care reprezintă o sursă directă de locuri de muncă.

Gerard Batten, John Bufton, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark, William (EFD), de Dartmouth, Nigel Farage și Paul Nuttall *în scris.* – În timp ce acest raport subliniază o politică comună în domeniul pescuitului mai puțin dezastruoasă decât monstruoșitatea pe care o avem acum, el recomandă totuși menținerea pescuitului sub controlul acaparator al „Uniunii Europene” nedemocratice și antidemocratice și, din acest motiv, nu poate fi aprobat de UKIP.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris.* – Un element-cheie în reforma politicii pentru pescuit devine co-interesarea organizațiilor de producători în respectarea principiilor promovate de Comunitatea Europeană. Uniunea Europeană nu poate aștepta redimensionarea naturală, determinată de realități economice, a flotelor de pescuit din Europa. Supracapacitatea acestora, la aproape 8 ani de la summitul mondial privind dezvoltarea

durabilă, și scăderea continuă a stocurilor de pește sunt motive în plus pentru o reformă de substanță a politicii comune în domeniul pescuitului. Aceasta nu trebuie însă să uite că există comunități întregi din regiunile costiere ale statelor Uniunii Europene a căror existență se învârtă în jurul pescuitului. După cum se menționează și în raportul privind reforma pescuitului, această activitate face parte din moștenirea culturală și tradiții pe care nimeni nu le vrea pierdute.

O regândire a politicii comune în domeniul pescuitului este în interesul fiecărui stat membru, astfel încât principalul obiectiv asumat la summitul din 2012 – de a se atinge nivelul de randament maxim sustenabil al stocurilor de pește până în 2015 – să poată fi îndeplinit, iar Comunitatea Europeană să nu mai fie obligată să importe jumătate din necesarul său de pește de pe alte piețe

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris*. – (PT) Sectorul pescuitului deține o importanță strategică pentru bunăstarea socio-economică a comunităților de coastă, dezvoltarea locală, ocuparea forței de muncă și conservarea și crearea activității economice.

Asigurarea dezvoltării durabile din cadrul acestui sector este vitală, atât la nivel economic, cât și social, însă este necesar, de asemenea, să se asigure conservarea bunelor condiții de mediu în toate apele marine din UE.

Punerea în aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului este direct legată de aspecte precum protecția mediului, schimbările climatice, siguranță, sănătate publică, protecția consumatorilor și dezvoltarea regională, comerțul intern și internațional, relațiile cu țările terțe și cooperarea pentru dezvoltare și este esențial să se asigure un echilibru corespunzător și atent între toate aceste domenii.

Aș dori să subliniez necesitatea unui cadru coerent al Spațiului european de cercetare pentru sprijinirea utilizării durabile a oceanelor și mărilor.

De asemenea, este important să se aibă în vedere natura și constrângerile care afectează regiunile ultraperiferice care din cauza caracterului permanent și predominant și a prezenței comune diferențiază regiunile respective de alte regiuni ale Uniunii care prezintă dezavantaje geografice și/sau alte probleme demografice.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *în scris*. – (EL) Am votat împotriva raportului privind politica comună în domeniul pescuitului, în pofida faptului că acesta cuprinde unele elemente care constituie o evoluție pozitivă comparativ cu situația de față. Totuși, din păcate, aspectele de bază ale raportului sunt în contradicție cu faptul că resursele marine sunt o proprietate publică comună care nu poate fi privatizată, iar un amendament al Grupului Confederal al Stângii Unite Europene / Stânga Verde Nordică în această privință a fost respins. Acest raport specific nu reușește să îmbine protecția necesară a mediului marin, conservarea resurselor halieutice și protecția socială și financiară a pescarilor, în special a pescarilor mici, cu consecințe catastrofale asupra mediului și asupra întreprinderilor piscicole viabile și un efect advers asupra pescarilor și consumatorilor, care trebuie să plătească prețul final pentru produs, de profituri beneficiind marile întreprinderi private, nu micii pescari. Raportul nu reușește să țină cont în mod real de diferențele condiții care predomină în fiecare stat UE în parte și, în consecință, nu reușește să asigure politicile necesare, adaptate corespunzător.

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Doresc să o felicit pe dna Patrão Neves pentru raportul excelent privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului. Nenumăratele probleme și provocări ale acestei politici au fost identificate în 2002, însă au fost exacerbate acum de criza economică și a energiei și de efectele negative ale schimbărilor climatice. Dacă se dorește ca politica comună în domeniul pescuitului să servească intereselor întreprinderilor piscicole moderne, trebuie să se introducă o serie de schimbări profunde care vor asigura un echilibru echitabil între conservarea resurselor și viabilitatea sectorului, deschizând calea către noi sisteme de gestionare pentru diferitele tipuri de întreprinderi piscicole din cadrul UE.

Salut preocuparea de a descentraliza și de a elimina birocrăția acestei politici și de a regionaliza gestionarea pescuitului în limitele stabilite de Tratatul de la Lisabona, precum și nevoia de a garanta că tratamentul este adaptat întreprinderilor piscicole mici de coastă și celor industriale, respectând în același timp cerințele economice, sociale și de mediu. De asemenea, aș sublinia protejarea intereselor întreprinderilor piscicole comunitare. Totuși, acestea necesită o monitorizare adecvată din partea guvernelor naționale, pentru care întreprinderile piscicole ar trebui să constituie o prioritate strategică pentru a asigura viabilitatea economică și socială a comunităților costale.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *în scris*. – Consider că este nevoie de elaborarea unor planuri de gestionare și de refacere pe termen lung pentru toate tipurile de pescuit și pentru toate zonele de pescuit geografice din cadrul Uniunii Europene. Trebuie să se țină cont în primul rând de diferențele enorme existente în Europa

în ceea ce privește pescuitul, să se ofere mai multă responsabilitate zonelor de pescuit și să se îmbunătățească sistemul tradițional de cote. Europa are nevoie de o abordare comună și puternică a gestionării resurselor piscicole, care să includă atât dimensiunea continentală și de piață a sectorului, cât și sectorul capturilor și acvacultura, în conformitate cu noua politică maritimă integrată a Uniunii Europene și cu interesul acesteia față de creșterea durabilă în regiunile de coastă

William (EFD), de) Dartmouth, Nigel Farage și Paul Nuttall *în scris*. – În timp ce acest raport subliniază o politică comună în domeniul pescuitului mai puțin dezastruoasă decât monstruoșitatea pe care o avem acum, recomandă, totuși, menținerea pescuitului sub controlul acaparator al „Uniunii Europene” nedemocratice și antidemocratice și, din acest motiv, nu poate fi aprobat de UKIP.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului referitor la Cartea verde privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului deoarece conține angajamente esențiale care au contribuit, fără îndoială, la ameliorarea propunerii inițiale. Aș dori să subliniez importanța introducerii unui demers ecologic și social în căutarea de noi sisteme de gestionare pentru resursele halieutice, care va completa sistemul actual, pe baza principiului stabilității relative.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog și Åsa Westlund (S&D), *în scris*. – (SV) Noi, social democrații suedezi, am votat împotriva raportului privind Cartea verde și reforma politicii comunitare în domeniul pescuitului. Majoritatea din Parlament a respins acordarea de prioritate durabilității ecologice și a votat în favoarea unui amendament care prevede că politica noastră față de țările din afara UE ar trebui guvernată de interesele întreprinderilor piscicole europene. Considerăm că acest lucru este inacceptabil și, de aceea, am ales să votăm „nu”. De asemenea, suntem sceptici privind faptul că Parlamentul European dorește să acorde mai mulți bani pentru politica comună în domeniul pescuitului – noi nu dorim să fim implicați în acest lucru, cu excepția cazului în care scopul este să se aducă o schimbare clară a politicii.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Pentru început, aș dori să subliniez faptul că raportul întocmit de dna Patrão Neves este excelent. Comunitățile piscicole trec în prezent printr-o perioadă dificilă, marcată de deteriorarea gravă a resurselor halieutice. Această activitate are un impact asupra rezervei de alimente pentru populația generală și asupra coeziunii resurselor ultraperiferice ale Uniunii Europene. Din acest motiv, este necesar un demers integrat și cuprinzător privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului.

Consider că este urgent și esențial ca Uniunea Europeană să se angajeze că va asigura efectiv condiții mai bune de durabilitate economică pentru pescari, într-un cadru care să protejeze caracteristicile specifice ale fiecărei regiuni și care recunoaște că este necesară o abordare diferită pentru întreprinderile piscicole mici. Merită subliniată recomandarea de a lua măsuri concrete, precum reducerea numărului de intermediari în lanțul de la producător la consumator. Pe de altă parte, reforma nu poate fi izolată de utilizarea durabilă a resurselor marine într-un proces tehnic și științific de evaluare care a fost verificat în detaliu și care va contribui la concilierea sectorului și va avea un impact asupra calității și securității alimentare pentru consumatori. În contextul modificării capacității întreprinderilor piscicole, aș dori să subliniez impactul modernizării echipamentului asupra demnității profesionale și siguranței pescarilor într-un sector în care pierderile de vieți sunt obișnuite.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Respingerea cu o majoritate în Parlament a propunerilor pe care le-am depus aici, refuzând privatizarea resurselor pescuitului, denotă calea care se încearcă să se urmeze prin reforma viitoare a politicii comune în domeniul pescuitului. Parlamentul nu numai nu reușește să respingă propunerea Comisiei de creare a drepturilor de proprietate (privată) pentru accesul la utilizarea unui bun comun, care urmează a fi impuse; ci facilitează, de asemenea, demersul prin care această intenție va deveni oficială. Aceasta este o opțiune care nu protejează durabilitatea resurselor și, în mod inevitabil, va conduce la o concentrare a activității în rândul entităților cu o putere economică și financiară mai mare în întreaga UE, amenințând în mod serios întreprinderile piscicole costale mici, care, în cazul Portugaliei, reprezintă peste 90 % din flotă.

Am observat unele aspecte pozitive în raport, dintre care unele coincideau cu propunerile pe care le-am depus, însă nu putem să nu remarcăm că, la nivel global, raportul adoptă o abordare vădit liberală, care limitează în mare măsură suveranitatea statelor membre asupra resurselor lor marine. De asemenea, nu oferă un răspuns cuprinzător pentru una din principalele probleme cu care se confruntă sectorul: venitul din muncă. Nu putem decât să subliniem respingerea propunerii pe care am depus-o, care urmărea îmbunătățirea comercializării din acest sector, care ar putea spori remunerația pentru munca pescarilor.

Marian Harkin (ALDE), *în scris*. – Sprijin extinderea limitelor costale de la 12 la 20 de mile, ca una din principalele reforme ale politicii comune în domeniul pescuitului. De asemenea, trebuie să punem capăt practicii aruncării din nou în mare a resurselor vulnerabile. Este importantă menținerea sistemului actual de gestionare a cotelor și nu sprijin privatizarea obligatorie a cotelor.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *în scris*. – Raportul a cuprins numeroase elemente bune și importante și există un consens asupra faptului că modelul centralizat, universal al politicii comune în domeniul pescuitului a fost un dezastru. O serie de amendamente depuse de mine au avut succes și, prin urmare, raportul recunoaște stabilitatea relativă, nevoia de stimulare a eforturilor de conservare și succesul controlului național în cadrul zonei de 12 mile. Cu toate acestea, raportul prevede în continuare că drepturile istorice trebuie revizuite. Gestionarea pescuitului trebuie redată națiunilor cu tradiție în pescuit; acestea nu trebuie să își piardă drepturile istorice. Prin urmare, am votat împotriva unui raport care invită la un atac asupra drepturilor tradiționale fundamentale la accesul la resursele halieutice.

Elisabeth Köstinger (PPE), *în scris*. – (DE) O reformă fundamentală și cuprinzătoare a politicii comune în domeniul pescuitului este binevenită, în special în vederea gestionării durabile a resurselor halieutice. Aceasta urmează să fie facilitată de rafinarea și standardizarea condițiilor-cadru, de controale mai bune din partea statelor membre și de simplificarea sistemului decizional. Deși Austria, în calitate de țară fără ieșire la mare, nu este vizată direct, consumul tot mai mare de pește marin influențează pescuitul. Avem nevoie de soluții practice și eficiente care să îi ofere sectorului o bază pentru viabilitate suficientă prin condiții bune ale rezervelor, care să asigure resursele pentru consumatori și, în același timp, să garanteze menținerea diversității speciilor și protejarea ecosistemului marin în general.

Isabella Lövin (Verts/ALE), *în scris*. – Acest raport este un document general care conține toate aspectele politicii comune în domeniul pescuitului, de la acvacultură la pescuitul sportiv, de la Marea Baltică la acorduri de pescuit cu țările lumii a treia. Verzii sunt încântați cu privire la numeroase amendamente din raport care au reușit să fie acceptate, precum principiile fundamentale privind cerințele de durabilitate asupra celor care vor avea dreptul să pescuiască, cerințele unor evaluări ale impactului asupra mediu al operațiunilor de pescuit, declarația că UE nu trebuie să concureze cu pescarii locali în temeiul acordurilor de pescuit, ci are dreptul să pescuiască numai dintr-un surplus de pește și, de asemenea, propunerea adresată tuturor instituțiilor UE de a situa pescuitul ilegal în centrul agendei internaționale în toate forumurile relevante, pentru a proteja oceanele, precum și securitatea alimentară. Din păcate, au existat și unele alineate complet inacceptabile și contradictorii aprobate în textul final, precum obiectivul părților externe ale politicii comune în domeniul pescuitului de a proteja și promova interesele europene privind pescuitul, faptul că durabilitatea ecologică nu trebuie să constituie o prioritate în fața durabilității sociale și economice și că toate domeniile politice trebuie să contribuie la îndeplinirea obiectivelor politicii comune în domeniul pescuitului. De aceea, Grupul verzilor nu a putut să sprijine raportul și s-a abținut.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Politica comună în domeniul pescuitului, care a fost revizuită ultima dată în 2002, nu este încă suficientă pentru a supraviețui vicisitudinilor acestui sector sensibil. Din acest motiv, este necesar să se analizeze noii factori care afectează sectorul și să se găsească noi soluții pentru ca acesta să devină complet viabil, în special la nivel economic, social și ecologic. Prin urmare, recomand adoptarea de noi măsuri pentru a-i permite sectorului pescuitului să iasă din actuala situație riscantă.

Industria pescuitului este foarte importantă în UE. Prin urmare, este esențial ca noua politică comună în domeniul pescuitului să țină cont de gestionarea rațională și responsabilă a resurselor și să se preocupe de protejarea resurselor marine și menținerea modului de viață pentru persoanele care au trăit mereu din pescuit. Noua politică comună în domeniul pescuitului trebuie să poată să soluționeze problemele de productivitate cu care se confruntă sectorul, stabilizând piețele și asigurând un nivel bun de trai pentru familiile care depind de acest sector. Totuși, acest sector ar trebui analizat în ansamblu, nu pe secțiuni, pentru a putea integra toate problemele și vicisitudinile sale în vederea soluționării acestora, spre satisfacția tuturor celor implicați și în vederea depășirii principalelor probleme care îl afectează: pescuitul excesiv, capacitatea excesivă, investițiile excesive și pierderile.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Este binevenit faptul că pescuitul are o tradiție îndelungată în Europa și sperăm că o va avea și în viitor. Evoluțiile din ultimii ani indică în mod clar că a lucra în acest sector economic devine mult mai puțin atractiv. Motivul este că grupurile de companii cu foarte multe produse din pește scad prețurile cu amănuntul atât de mult încât micile întreprinderi piscicole nu pot face față concurenței. Ca urmare a acestor circumstanțe, acest sector devine tot mai mult un domeniu pentru lucrătorii din țările terțe. Întrucât această propunere de rezoluție nu abordează suficient acest aspect, am votat împotriva.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – M-am abținut de la votul final privind raportul Patrão Neves deoarece conține atât alineate pozitive, cât și negative. Suntem de acord că trebuie acordat acces prioritar celor care pescuiesc în modul cel mai durabil din punct de vedere ecologic, conducând la mai puține capturi aruncate înapoi în mare, mai multe locuri de muncă și mai puțin consum de energie și subliniază că dreptul la pescuit trebuie să se bazeze pe criterii sociale și de mediu, nu pe cel care a prins cel mai mare număr de pești acum 30 de ani. Anii de pescuit excesiv au condus la actuala criză, deci este absurd ca aceleași flote să continue să facă daune. Printre alte aspecte pozitive se numără transformare durabilității ecologice în premisa de bază a politicii comune în domeniul pescuitului și recunoașterea faptului că flotele UE nu trebuie să mai pescuiască excesiv în apele țărilor în curs de dezvoltare. Din păcate, există și idei mai puțin constructive în raport, precum refuzul de a accepta influența distructivă a subvențiilor. De asemenea, raportul declară că politica comună în domeniul pescuitului este politica dominantă în UE, politicile de mediu și dezvoltare fiindu-i subordonate. Această atitudine de „conservare cu orice preț a industriei pescuitului” a condus la distrugerea ecosistemului marin și a comunităților de pescuit care depind de acesta.

Britta Reimers (ALDE), în scris. – (DE) Membrii germani ai Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa au votat diferit de grup, în ansamblu, în ceea ce privește două aspecte. Primul se referă la amendamentul nr. 3 din partea Grupului Verzilor/Alianța Liberă Europeană. Membrii FDP au votat împotriva, deoarece un transfer radical al politicii în domeniul pescuitului, așa cum se propune prin transferarea puterilor și responsabilităților către statele membre și factorii locali de decizie nu poate fi reconciliat cu politica europeană comună în domeniul pescuitului. Ideea este tocmai găsirea unor soluții comune pentru viitor la nivelul UE. Membrii FDP au sprijinit amendamentul nr. 33 deoarece susține principiul important al stabilității relative, care este important pentru poporul german. Acesta vizează baza de alocare a cotelor.

Frédérique Ries (ALDE), în scris. – (FR) Industria europeană de pescuit navighează în ape tulburi: resursele halieutice scad vertiginos, 400 000 de pescari europeni și familiile acestora sunt îngrijorați cu privire la viitor și se îndoiesc în legătură cu eficiența politicii comune în domeniul pescuitului, care le-a oferit până acum o sursă sigură de venit.

În lumina problemelor structurale identificate, respectiv pescuitul excesiv, investițiile prea puține, capacitatea excesivă a flotei de pescuit și pierderile (câte tone de pește sunt aruncate din nou în mare în fiecare zi deoarece nu sunt potrivite pentru consum?), reforma politicii comune în domeniul pescuitului trebuie să constituie o prioritate de bază. În mod evident, orice reformă trebuie să țină cont de caracteristicile individuale ale diferitor domenii de pescuit și să evite cu orice preț un model universal de gestionare. Tehnicile și navele de pescuit utilizate în Marea Nordului sunt destul de diferite de cele utilizate în Golful Gasconiei. De aceea, reforma propusă de Comisie, care se bazează pe regionalizare și care a fost adoptată de Parlament în această după-amiază, este esențială.

O politică responsabilă trebuie să țină cont, de asemenea, de realitatea prezentată de cifre: UE deține aproximativ 4,5 % din producția mondială de pescuit și nu aspiră să devină un „gigant” în sector. Acesta este încă un motiv pentru care trebuie să optăm pentru un pescuit la scară redusă, inovator și durabil.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), în scris. – Cartea verde a Comisiei privind acest aspect a fost o acuzare aspră și o recunoaștere sinceră a faptului că politica comună în domeniul pescuitului nu a funcționat. Dimpotrivă, a contribuit la o multitudine de probleme care continuă să aibă efecte economice, sociale și de mediu. Acum numai două săptămâni, Parlamentul a votat în favoarea suspendării comerțului internațional cu ton roșu din cauza rezervelor extrem de reduse – situație care indică din nou că nivelurile noastre actuale de pescuit nu sunt durabile și au consecințe grave asupra biodiversității și viitorului sectorului pescuitului. Trebuie să recunoaștem că este nevoie de o nouă abordare. O politică descentralizată cu mai multă finanțare va permite diferitelor regiuni să se adapteze și să răspundă propriilor circumstanțe – fapt prevenit de politica precedentă „de la vârf spre bază”. Aceasta ar trebui să conducă la o gestionare mai bună a resurselor și la un efect pozitiv asupra mediului marin. Sprijin în totalitate angajamentul Comisiei față de o reformă cuprinzătoare și fundamentală, care a fost susținută corect de Comisia pentru pescuit. Este esențial să acționăm în vederea garantării faptului că Uniunea Europeană pune în aplicare o politică cu adevărat durabilă în domeniul pescuitului pentru a proteja rezervele, mediul și locurile de muncă europene pe termen lung.

Peter Skinner (S&D), în scris. – Am sprijinit amendamentele înaintate privind modificarea politicii comune în domeniul pescuitului astfel încât să se pună capăt unora dintre denaturările care există astăzi.

Majorarea finanțării pentru reînnoirea flotelor sau stabilirea prețurilor pentru pește la nivel central reprezintă cauzele denaturării și permit utilizarea tot mai mare a subvențiilor.

Pescarii din Regatul Unit, în special de-a lungul coastei sudice, în bărci de 10 metri, sunt de multe ori afectați negativ de cotele neechilibrate și de subvențiile către alte flote de pescuit naționale. Deputatul din Hastings and Rye, Mike Foster, mi-a adus în atenție necesitatea ca Agenția de pescuit marin și Comisia să pună capăt practicilor discriminatorii și cu efect de denaturare, în special în capturarea codului de-a lungul coastei sudice a Regatului Unit și în special în propria circumscripție, Hastings and Rye, pe care o reprezentăm amândoi.

Bart Staes (Verts/ALE), în scris. – (NL) M-am abținut de la votul privind raportul referitor la politica comună în domeniul pescuitului deoarece conține prea multe aspecte care nu doar intră în contradicție cu o serie de alte aspecte din raport, dar nici nu coincid cu perspectiva mea politică asupra politicii europene în domeniul pescuitului. Pe de o parte, raportul afirmă că flotele europene de pescuit nu mai pot să pescuiască excesiv în apele țărilor în curs de dezvoltare, dar, pe de altă parte, declară că politica comună în domeniul pescuitului predomină întotdeauna asupra politicilor de mediu și de dezvoltare. Această poziție este în mod clar în contradicție cu articolul 208 din Tratatul de la Lisabona, care prevede că politica noastră externă nu trebuie să submineze obiectivele de dezvoltare ale țărilor sărace. Politica propusă de Parlament este, fără îndoială, în avantajul Europei, însă în afara apelor europene, Europa își susține numai propriile flote de pescuit și nu resursele halieutice locale și pescarii locali. Prin urmare, Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană s-a abținut. În plus, în timp ce raportul recunoaște că există problema gravă a pescuitului excesiv și că durabilitatea trebuie să constituie punctul de plecare al politicii, nu recunoaște că la originea acestor probleme stau capacitatea flotei și sistemele de subvenții și de cote. Acesta este motivul pentru care ne-am abținut.

Nuno Teixeira (PPE), în scris. – (PT) Raportul privind Cartea Verde referitoare la reforma politicii comune în domeniul pescuitului, pe care l-am adoptat astăzi, revizuieste aspectele economice, sociale și de mediu ale acestei politici, cu scopul redefinirii demersului în vederea soluționării problemelor rămase din cadrul sectorului. Aș dori să reiterez că priorități precum o eficiență sporită a gestionării resurselor de pescuit și o strategie de sprijin financiar pentru cei care lucrează în acest sector, alături de o garanție a durabilității din sector prin conservarea speciilor, sunt esențiale în această reformă și trebuie puse în aplicare la nivel regional. Acest document insistă asupra reformelor necesare în industria pescuitului și care sunt enorm de importante în regiunile ultraperiferice, în special în Madeira, unde această activitate este foarte importantă pentru dezvoltarea locală și pentru viețile populației locale.

Aș dori să reiterez ideile din raport referitoare la participarea mai activă din partea diferiților actori la nivel național, regional și local în ceea ce privește punerea în aplicare și măsurile tehnice care urmează a fi adoptate în cadrul sectorului pescuitului. Din motivele menționate anterior, am votat în favoarea acestui raport, care va marca începutul unei noi etape a politicii europene comune în domeniul pescuitului.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), în scris. – (FR) Am votat împotriva raportului dnei Patrão Neves deoarece respinge amendamentele destinate stabilirii unui echilibru între interesele de mediu și menținerea întreprinderilor piscicole mici.

De asemenea, regret respingerea amendamentelor care solicită un dialog aprofundat cu pescarii înainte de inițierea acestei reforme.

Pe această bază, nu îmi dau seama cum va fi posibilă adoptarea unei reforme acceptabile pentru pescari și care ia măsurile necesare în vederea menținerii unei politici comune în domeniul pescuitului demne de numele său.

Președintele. – Procesul-verbal al acestei ședințe va fi depus spre aprobare de către Parlament la începutul următoarei ședințe. Dacă nu există obiecții, voi transmite imediat propunerile adoptate în ședința de astăzi persoanelor și agențiilor cărora li se adresează.

10. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

11. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: a se vedea procesul-verbal

12. Calendarul următoarelor ședințe: consultați procesul-verbal

13. Întreruperea sesiunii

(Ședința a fost închisă la ora 12.50)